

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(จ. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๘๕/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๖/๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { นายเบญจพล ตี๋ขันธ์ ผู้ฟ้องคดี
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๑
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
(ก.ค.ศ.) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๘/๒๕๕๖ หมายเลขแดง
ที่ ๑๓๕/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู โรงเรียนเพียงหลวง ๗
ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการ

/สถานศึกษา...

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงสมัครเข้ารับการสรรหาในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน โดยมีรายชื่อเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหา และเป็นผู้ผ่านการสรรหาตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลำดับที่ ๘๕ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป บัญชีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๑ และเขต ๒ ลำดับที่ ๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๒๑๖/๓๒๕๙ (ที่ถูกต้อง ที่ ศธ ๐๔๒๑๖/๓๘๕๙) ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการพัฒนา ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยให้ผู้เข้ารับการพัฒนาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเป็นค่าพาหนะในการเดินทาง ผู้ฟ้องคดี ได้เข้ารับการพัฒนาและมีรายชื่อเป็นผู้ผ่านการพัฒnalำดับที่ ๒๓๖ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีหนังสือส่งใบสมัครผู้ผ่านการสรรหาบัญชีเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด แต่เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการโรงเรียนเพียงหลวง ๗ ว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ ได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๓๖๑๒ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ชั้นพื้นฐานและบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ เนื่องจากขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ที่กำหนดว่าต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา และต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๕๐๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งนายวสันต์ สอนแก้ว ผู้ผ่านการสรรหากลุ่มทั่วไป ลำดับที่ ๒ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ แทนผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ผ่านการสรรหาลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ค.ศ. กรณีถูกถอนชื่อออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาดังกล่าว โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ลงลายมือชื่อรับไว้เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องรับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาจากคุรุสภาใบอนุญาตเลขที่ ๕๕๑๒๐๖๙๐๐๓๗๐๕๔ ออกให้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อยู่ก่อนวันประกาศรับสมัคร และการออกประกาศถอนชื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ถูกต้องหรือให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อน จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย และเสียสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องแก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ในส่วนที่ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ กรณีขาดคุณสมบัติตาม ข้อ ๓.๑.๒ (๔) และคืนสิทธิในการได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง

/การขึ้น...

การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ดำเนินการประกาศรับสมัครและดำเนินการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งข้อ ๓.๑.๒ (๔) ของประกาศดังกล่าว ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาว่า ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา หลังจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา (บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยระบุเงื่อนไขว่า หากปรากฏภายหลังว่า ผู้ผ่านการสรรหารายใดขาดคุณสมบัติที่จะรับการบรรจุและแต่งตั้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศรับสมัคร ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ จะไม่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามประกาศผลการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งไปแล้วจะต้องถูกยกเลิกคำสั่งและจะเรียกร้องสิทธิใด ๆ ไม่ได้ทั้งสิ้น ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตรวจสอบคุณสมบัติผู้ผ่านการสรรหาอีกครั้งหนึ่งก่อนจะดำเนินการรับรายงานตัวในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ปรากฏว่า มีผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามที่

/กำหนดไว้...

กำหนดไว้ในประกาศรับสมัครจำนวน ๑๓ ราย รวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ผ่านการสรรหาตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลำดับที่ ๘๕ บัญชีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ และเขต ๒ ลำดับที่ ๑ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือแจ้งประกาศดังกล่าวไปยัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๗/๑๑๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยระบุว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติ ตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) กล่าวคือ ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจาก ในวันที่ยื่นใบสมัครวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สำเนาหนังสือรับรองสิทธิของ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เลขที่ ๑๘๑๘๐๔/๒๕๕๕ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นเอกสารประกอบการสมัคร ซึ่งหนังสือรับรองสิทธิดังกล่าวเป็นเอกสารที่รับรองว่า ผู้ฟ้องคดี ได้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีสิทธิประกอบวิชาชีพเสมือนเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจากคุรุสภา หากปรากฏภายหลังว่า ผู้ขอขึ้นทะเบียน รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาเป็นผู้ขาดคุณสมบัติมาตรฐานความรู้และ ประสบการณ์วิชาชีพตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือมิได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่คุรุสภารับรอง ให้ถือว่ามีความผิด ตามมาตรา ๑๓๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน และให้หนังสือรับรองสิทธิฉบับนี้เป็นอันยกเลิก ทั้งนี้ หนังสือรับรองสิทธิฉบับนี้มีอายุใช้ได้ ๖๐ วัน นับแต่วันออก ดังนั้น สำเนาหนังสือรับรองสิทธิดังกล่าวจึงไม่ใช่สำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดียื่นเอกสารประกอบการสมัครไม่เป็นไปตาม ประกาศที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ เข้ารับการสรรหาตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด อีกทั้ง คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหา ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดก็ไม่ได้กำหนดให้นำสำเนา หนังสือรับรองสิทธิมาใช้แทนสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาจากคุรุสภา ใบอนุญาตเลขที่ ๕๕๑๒๐๖๗๐๐๓๗๐๕๔ ออกให้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

/อยู่ก่อน...

อยู่ก่อนวันประกาศรับสมัครสรรหา จึงเป็นการให้ข้อมูลอันเป็นเท็จต่อศาล และประกาศของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เพิกถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ผ่านการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ในประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ สถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครไว้อย่างชัดเจน ผู้ฟ้องคดี ย่อมทราบตั้งแต่ก่อนยื่นใบสมัครแล้ว นอกจากนี้ การประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา (บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ก็ได้ระบุเงื่อนไขว่า หากปรากฏภายหลังว่า ผู้ผ่านการสรรหารายใดขาดคุณสมบัติที่ได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศรับสมัคร ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ จะไม่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามประกาศผลการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหากได้รับการ บรรจุและแต่งตั้งไปแล้วจะต้องถูกยกเลิกคำสั่งและจะเรียกทรัพย์สินใด ๆ ไม่ได้ทั้งสิ้น จึงเป็นกรณีที่ไม่จำเป็นต้องให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดี นำสำเนาหนังสือรับรองสิทธิมาใช้ประกอบการสมัครเข้ารับการสรรหาตั้งแต่แรก จึงเป็นกรณีที่ ตนทราบอยู่แล้วว่า ในขณะที่ตนยังไม่มีสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา และไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เคยทักท้วงเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียด การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพิกถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา เนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามประกาศรับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากร

/ทางการศึกษา...

ทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า ในการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาพยานหลักฐานในสำนวน เอกสารคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี คำชี้แจงของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมให้สิทธิผู้ฟ้องคดีแถลงด้วยวาจาอย่างเต็มที่ต่อที่ประชุมแล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป โดยใช้หนังสือรับรองสิทธิแทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาประกอบการสมัครเข้ารับการสรรหา จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว เนื่องจากหนังสือรับรองสิทธิมิใช่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด แต่เป็นหนังสือรับรองว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งออกตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศรับสมัครสรรหา เพราะผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพผู้บริหาร

สถานศึกษา ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายและข้อบังคับของคุรุสภาตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ภายหลังการสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาก็ตาม ก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการยื่นใบสมัครเข้ารับการสรรหา ผู้ฟ้องคดีมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาหรือทำให้หนังสือรับรองสิทธิแทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเป็นใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษาตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) อีกทั้งในใบสมัครผู้ฟ้องคดีได้รับรองตนเองว่า เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามประกาศรับสมัครและข้อความที่แจ้งไว้ในใบสมัครนี้ถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ หากมีการตรวจสอบภายหลังพบว่า ข้อมูลข้างต้นไม่ตรงกับความเป็นจริงให้ถือว่าเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และผู้ฟ้องคดีจะไม่เรียกร้องสิทธิใดๆ ทั้งสิ้น โดยแจ้งว่าได้แนบสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาแต่หาไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามที่แจ้งไม่ มีเพียงหนังสือรับรองสิทธิแทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงทราบคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาแล้ว หากแต่ยังประสงค์จะดำเนินการสมัครเข้ารับการสรรหาโดยใช้หนังสือรับรองสิทธิแทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา แม้ต่อมาผู้ฟ้องคดีจะผ่านการสรรหาและเข้ารับการพัฒนาก่อนแต่งตั้งก็ตาม ก็ไม่ทำให้ผู้ฟ้องคดีกลายเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ระหว่างรอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หากภายหลังตรวจพบว่า เป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติตามที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติ และคุรุสภาไม่ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาให้แก่ผู้ผ่านการสรรหาซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งไปแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ การถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จึงเป็นการดำเนินการโดยถูกต้องแล้ว คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น เห็นสมควรยกคำร้องทุกข์ โดยก่อนเริ่มการพิจารณาเรื่องดังกล่าว นายอนันต์ ระวังทุกข์ ประธานในที่ประชุมได้ขอถอนตัว ไม่ร่วมพิจารณาในเรื่องนี้ เนื่องจากเป็นผู้ลงนามในประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องแก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ จึงมอบให้นายชูชาติ ทรัพย์มาก ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม นอกจากนี้ การออกประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชี เขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) กรณีไม่มี ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา แม้จะไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้ง ก็ไม่เป็นการไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่นำมาประกอบการพิจารณาเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดี ให้ไว้ในใบสมัครของผู้ฟ้องคดีเอง โดยการแนบสำเนาหนังสือรับรองสิทธิแทนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งประกาศดังกล่าวก็เข้าลักษณะเป็นการแจ้งผลการสอบ หรือวัดผลความรู้หรือความสามารถของบุคคลตาม (๒) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วย แม้จะไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้ง ก็ไม่เป็นการไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษามาแสดงก่อนบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา และผ่านการอบรมการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ลำดับที่ ๒๓๖ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจาก บัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ สถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานและบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยไม่แจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เพื่อโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อน พฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

/การออก...

การออกประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ กำหนดว่า มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ไม่มีข้อความใดที่ระบุว่า จะต้องนำใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษามาแสดงในวันสมัครแต่อย่างใด ประกอบกับหนังสือรับรองสิทธิของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เลขที่ ๑๘๑๘๐๔/๒๕๕๕ ออกให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีสิทธิประกอบวิชาชีพเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของหนังสือที่ใช้แทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมาโดยระบุวันออกให้วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่ออกหนังสือรับรองสิทธิและก่อนวันที่มีประกาศรับสมัคร อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมรับว่า ในการรับสมัครและตรวจคุณสมบัติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มอบให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตเป็นผู้ดำเนินการพร้อมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหา ซึ่งเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือนายก่อกิต คำผัด นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต ๒ ได้บันทึกเสนอใบสมัครและหลักฐานของผู้ฟ้องคดีว่าถูกต้องครบถ้วน และนายประสิทธิ์ ชาวแหล่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต ๒ ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต ๒ ได้ให้ความเห็นในฐานะของเจ้าหน้าที่ตรวจคุณสมบัติว่า ผู้สมัครมีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศรับสมัคร จึงถือเป็นการรับรองและยอมรับแล้วว่า ผู้ฟ้องคดี

/มีคุณสมบัติ...

มีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศรับสมัคร โดยไม่มีการทักท้วงแต่อย่างใด เห็นได้ว่า หนังสือรับรองสิทธิสามารถนำมาใช้สมัครได้ตามความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมายหน้าที่ให้ตรวจสอบคุณสมบัติ อีกทั้งประกาศรับสมัครดังกล่าวก็ไม่มีข้อห้าม นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเคยมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ศธ ๕๑๐๔.๒/๑๙๙๖ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ และ ที่ ศธ ๕๑๐๔.๒/๑๙๙๘ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ขอให้ สำนักงาน ก.ค.ศ. ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมติคณะกรรมการคุรุสภาในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ยืนยันว่า ผู้ถือหนังสือรับรองสิทธิของ คุรุสภาเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้เช่นเดียวกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งสามารถ ใช้เป็นหลักฐานในการสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับมีมติไม่เห็นชอบให้ใช้หนังสือรับรองสิทธิ ทั้งที่การพิจารณาข้างต้นยืนยันว่า หนังสือรับรองสิทธิของคุรุสภาจะใช้แทนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่มีอำนาจวินิจฉัย รวมทั้งไม่มีอำนาจวินิจฉัยหนังสือรับรองสิทธิของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาที่ออกให้แก่ ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เพราะไม่ใช่หน่วยงานผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพบริหารสถานศึกษาตามกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีมีใบประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาและผ่านการอบรมพัฒนา ก่อนแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดแล้ว จึงมีคุณสมบัติครบถ้วนก่อนบรรจุและแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา แม้ในวันสมัครผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้นำใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพมาแสดงก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ประกาศเพิกถอนชื่อผู้ฟ้องคดี เป็นการพิจารณา จากเอกสารหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีใช้ยื่นประกอบการสมัคร ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ใช้หนังสือ รับรองสิทธิมาเป็นเอกสารประกอบการสมัคร เมื่อผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับการศึกษา ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทราบตั้งแต่แรกแล้วว่า จะต้องใช้สำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเป็นเอกสารประกอบการสมัคร และต้องนำเอกสารตามที่กำหนดไว้ในประกาศรับสมัครมายื่นให้ครบถ้วนในวันยื่นใบสมัคร การที่ผู้ฟ้องคดีนำหนังสือรับรองสิทธิมาใช้ประกอบการสมัคร จึงเป็นความประสงค์ของ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีที่ต้องการนำหนังสือรับรองสิทธิมาใช้เป็นเอกสารประกอบการสมัคร เนื่องจาก ในขณะที่ยื่นใบสมัครตนยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาจาก คຸຣຸສກາ แต่อยู่ระหว่างรอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจากคຸຣຸສກາ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ตั้งใจ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีได้ให้ไว้ในคำขอที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว นอกจากนี้ ในประกาศรับสมัครเข้ารับการสรรหากีระบุไว้ อย่างชัดเจนว่า ต้องมีสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน ๑ ฉบับ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบตามประกาศรับสมัครหรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดี ใช้หนังสือรับรองสิทธิเป็นเอกสารประกอบการสมัคร ทั้งที่หลักเกณฑ์ไม่ได้กำหนดว่า สามารถนำหนังสือรับรองสิทธิมาใช้แทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะหน่วยงานผู้ปฏิบัติจึงไม่สามารถ จะวินิจฉัยให้ต่างไปจากหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดได้ ซึ่งกรณีดังกล่าว อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ได้วินิจฉัยว่า หนังสือ รับรองสิทธิแทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษามีใช้ใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด นอกจากนี้ ยังได้มีการ สงวนสิทธิไว้ในประกาศรับสมัครข้อ ๓ วรรคท้าย ว่าในกรณีที่ตรวจสอบภายหลังพบว่า ผู้สมัครรายใดเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนด ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งดังกล่าว หรือหากได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งแล้ว จะถูกสั่งเพิกถอนคำสั่งบรรจุและแต่งตั้ง จะเรียกร้องสิทธิใด ๆ ไม่ได้ อีกทั้ง ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การขึ้นบัญชี ผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและ ผู้อำนวยการสถานศึกษา (บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ก็ระบุเงื่อนไขไว้ว่า หากปรากฏภายหลังว่าผู้ผ่านการสรรหารายใด ขาดคุณสมบัติที่จะรับการบรรจุและแต่งตั้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศรับสมัคร ให้ถือว่า บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ขาดคุณสมบัติจะไม่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตาม

/ประกาศ...

ประกาศผลการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งไปแล้ว จะต้องถูกยกเลิกคำสั่ง และจะเรียกร้องสิทธิใด ๆ ไม่ได้ทั้งสิ้นเช่นกัน เมื่อผู้ฟ้องคดีได้อ้างต่อศาลว่า ตนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาจากคุรุสภาอยู่ก่อนวันประกาศรับสมัคร ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามมติ ของที่ประชุมคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาภายใต้บทบังคับแห่งกฎหมายและข้อบังคับ ของคุรุสภาจริง ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังการสมัครเข้ารับ การสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ก็ไม่อาจถือได้ว่า ในการสมัครเข้ารับการสรรหา ผู้ฟ้องคดีมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาหรือ ทำให้หนังสือรับรองสิทธิแทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเป็นใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๑.๑.๒ (๔)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำให้การ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา มีอำนาจออกกฎ ก.ค.ศ. ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และมีอำนาจพิจารณา วินิจฉัยตีความปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ออกโดยพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยที่หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษาตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เอง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจวินิจฉัยได้ว่า คำว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวหมายถึงเอกสารใด ทั้งหลักเกณฑ์ และวิธีการรวมถึงการวินิจฉัยดังกล่าวยังใช้บังคับกับบุคคลเป็นการทั่วไป หาใช่ใช้บังคับกับ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเพียงผู้เดียวไม่ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยว่า หนังสือรับรองสิทธิของคุรุสภาจะใช้แทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาได้หรือไม่นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาต่อเลขาธิการคุรุสภา โดยเลขาธิการคุรุสภาได้ออกหนังสือรับรองสิทธิให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เพื่อรับรองว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๗ แม้ตามหนังสือรับรองสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีประกอบวิชาชีพได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่ในหนังสือรับรองสิทธินั้นมีอายุใช้ได้ ๖๐ วัน นับแต่วันออก และหากปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือมิได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่คุรุสภารับรอง หนังสือรับรองสิทธินี้เป็นอันยกเลิก การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือรับรองสิทธิดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นการให้ผู้ฟ้องคดีประกอบวิชาชีพได้ชั่วคราว จะมีผลโดยสมบูรณ์ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเท่านั้น เมื่อในขณะที่ผู้ฟ้องคดียื่นใบสมัครเข้ารับการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีเพียงหนังสือรับรองสิทธิของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาที่ออกให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพได้มีการอนุมัติออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาให้แก่ผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นระยะเวลาภายหลังการสมัครแล้ว จึงไม่อาจถือได้ว่า ในวันสมัครผู้ฟ้องคดีมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ส่วนการที่ใบอนุญาตที่ประธานกรรมการคุรุสภาออกให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เลขที่ ๕๕๑๒๐๖๙๐๐๓๗/๐๕๔ ระบุออกให้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น เป็นการกำหนดเงื่อนไขให้สิทธิของผู้ฟ้องคดีเริ่มมีผล หากถือเป็นการออกใบอนุญาตที่แท้จริงได้ นอกจากนี้ การตรวจคุณสมบัติของผู้อำนวยความสะดวกพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานาน เขต ๒ ว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศรับสมัครนั้น ก็เป็นการตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้น โดยในประกาศรับสมัครก็กำหนดว่า ในกรณีที่ตรวจสอบภายหลังพบว่า ผู้สมัครรายใดขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดให้ถือว่า บุคคลผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือหากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งแล้วจะถูกเพิกถอนคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งจะเรียกร้องสิทธิใด ๆ ไม่ได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ถูกต้องหรือให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อนการถอนชื่อ นั้น เห็นว่า การถอนชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นการตรวจสอบจากหนังสือรับรองสิทธิซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีใช้ประกอบการยื่นใบสมัครฯ จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีได้ให้ไว้ในใบสมัครของตน กรณีจึงไม่จำเป็นต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อในวันสมัครผู้ฟ้องคดียังไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการเข้ารับการสรรหาในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป

/บัญชี...

บัญญัติรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามข้อ ๑๖ ของข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า ในระหว่างการดำเนินการออกใบอนุญาต ให้ผู้ยื่นคำขอตามข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ มีสิทธิประกอบวิชาชีพเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า ข้อบังคับคุรุสภาดังกล่าวมีเจตนารมณ์ให้ผู้ยื่นคำขอสามารถประกอบวิชาชีพได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต มิใช่เป็นเพียงแต่การกำหนดเงื่อนไขให้สิทธิของผู้ฟ้องคดีเริ่มมีผลเท่านั้น ต่อมาภายหลังเมื่อประธานกรรมการคุรุสภาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เลขที่ ๕๕๑๒๐๖๙๐๐๓๗๐๕๔ ระบุออกให้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ย่อมมีผลไปถึงวันที่ยื่นคำขอ มิใช่เพียงแต่กำหนดเงื่อนไขให้สิทธิของผู้ฟ้องคดีเริ่มมีผลเท่านั้น และย่อมต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตนับแต่วันที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา และตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ กำหนดเพียงว่า มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ไม่มีข้อความตอนใดที่ระบุว่า จะต้องนำใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษามาแสดงในวันสมัครแต่อย่างใด ประกอบกับหนังสือรับรองสิทธิของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เลขที่ ๑๘๑๘๐๔/๒๕๕๕ ออกให้กับผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีสิทธิประกอบวิชาชีพเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือรับรองสิทธิมาแสดง และภายหลังได้รับใบอนุญาตอันมีผลย้อนหลังไปก่อนวันรับสมัคร จึงต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา และเมื่อผู้ฟ้องคดีมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษามาแสดงก่อนการบรรจุแต่งตั้ง และผ่านการอบรมการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ดังนั้น การตรวจ

/คุณสมปติ...

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นาน เขต ๒ ที่วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศรับสมัครยอมถูกต้องแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่าขอยืนยันตามคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นฟ้องด้วยความเห็น เหตุผล ข้อกฎหมาย และข้อวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นทุกประการ อีกทั้งผู้ฟ้องคดี ได้อุทธรณ์ในประเด็นเดิม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำคำให้การต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยละเอียดแล้ว ไม่มีประเด็นที่เป็นข้ออ้างข้อเถียงขึ้นมาใหม่ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงขอถือเอาคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติม รวมทั้งเอกสารประกอบการพิจารณาที่ได้ยื่น ต่อศาลปกครองเชียงใหม่เป็นคำแก้อุทธรณ์

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยกำหนดให้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ดำเนินการสรรหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงออกประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาในตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป ตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ว่ามีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียน เพียงหลวง ๗ ในทูลกระหม่อมหมิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต ๒ จึงได้สมัครเข้ารับการสรรหาในตำแหน่ง

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยในการสมัครเข้ารับการสรรหาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ใช้หนังสือรับรองสิทธิของสำนักงาน เลขาธิการครุสภา เลขที่ ๑๘๑๘๐๔/๒๕๕๕ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นเอกสาร ประกอบการสมัครเข้ารับการสรรหา ซึ่งผลการสรรหาปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการสรรหา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป บัญชีรวม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลำดับที่ ๘๕ และตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป บัญชีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๑ และเขต ๒ ลำดับที่ ๑ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน) ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานจึงมีหนังสือส่งใบสมัครผู้ผ่านการสรรหาบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถอนชื่อ ผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชีเขตพื้นที่ การศึกษาต่าง ๆ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ที่กำหนดว่า ต้องมีใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ค.ศ. กรณีถูกถอนชื่อ ออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาดังกล่าว ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการร้องทุกข์และ การร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นขอให้เพิกถอนประกาศสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุ

/และแต่งตั้ง...

และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ในส่วนที่ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ กรณีขาดคุณสมบัติตาม ข้อ ๓.๑.๒ (๔) และคืบสิทธิในการได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามประกาศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รวมทั้ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถอนชื่อ ผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถานศึกษากลุ่มทั่วไป บัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ที่กำหนดว่า ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เป็นการกระทำ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ กำหนดไว้ ในข้อ ๑ เรื่อง ตำแหน่งที่จะดำเนินการสรรหา ว่า ๑.๑ กลุ่มทั่วไป ๑.๑.๑ ตำแหน่งรอง ผู้อำนวยการสถานศึกษา ๑.๑.๒ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ๑.๒ กลุ่มประสบการณ์... ในข้อ ๒ เรื่อง สังกัดที่จะเลือกสมัครเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง ว่า ๒.๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษา ๒.๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ๒.๓ สังกัด
 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในข้อ ๓ เรื่อง คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหา
 วรรคหนึ่ง ว่า ๓.๑ กลุ่มทั่วไป ๓.๑.๑ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา (๑)... (๒)...
 (๓)... (๔)... (๕)... ๓.๑.๒ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา (๑)... (๒)... (๓)... (๔)
 มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ๓.๒ กลุ่มประสบการณ์... วรรคสองว่า
 ในกรณีที่ตรวจสอบภายหลังพบว่า ผู้สมัครรายใดเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนด ให้ถือว่า
 บุคคลนั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งดังกล่าว
 หรือหากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งแล้ว จะถูกสั่งเพิกถอนคำสั่งบรรจุและแต่งตั้ง จะเรียกร้อง
 สิทธิใดๆ ไม่ได้ และในข้อ ๔ เรื่อง การรับสมัคร ว่า ๔.๑... ๔.๒ การยื่นใบสมัคร ๔.๒.๑... ๔.๒.๒
 เอกสารที่ใช้ประกอบการสมัคร ประกอบด้วย ๔.๒.๒.๑ กลุ่มทั่วไป (๑)... (๒)... (๓)... (๔)...
 (๕) สำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน ๑ ฉบับ ๔.๒.๒.๒
 กลุ่มประสบการณ์... กรณีจึงเห็นได้ว่า ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ข้าราชการครูและ
 บุคลากรทางการศึกษาที่จะสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องเป็นผู้ที่
 ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาอย่างแท้จริงอยู่แล้วในวันที่สมัครเข้า
 รับการสรรหา มิใช่เป็นแต่เพียงผู้ที่ได้รับสิทธิให้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาได้
 เสมือนเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเท่านั้น

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและ
 แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัคร
 สรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕ โดยในการสมัคร
 เข้ารับการสรรหาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ใช้หนังสือรับรองสิทธิของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
 เลขที่ ๑๘๑๘๐๔/๒๕๕๕ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเพียงหนังสือ

/ที่สำนักงาน...

ที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาออกให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อรับรองว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา และให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาได้เสมือนเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการชั่วคราวในระหว่างที่รอการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเป็นเอกสารประกอบการสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามิใช่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓.๑.๒ (๔) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่อย่างไรก็ดี กรณีจึงเห็นได้ว่า ในวันสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ยังไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ไม่มีคุณสมบัติในการสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แม้ต่อมาภายหลังจะได้ความว่าในการประชุมคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่สามารถประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาได้ และต่อมาประธานกรรมการคุรุสภาได้ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เลขที่ ๕๕๑๒๐๖๗๐๐๓๗๐๕๔ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมติของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพดังกล่าวโดยระบุในใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวว่าออกให้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้ออกหนังสือรับรองเลขที่ ๑๘๑๘๐๔/๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ก็ไม่มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีความคุณสมบัติในการสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันสมัครเข้ารับการสรรหา กลายมาเป็นผู้ที่มีความคุณสมบัติในการสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ในวันสมัคร...

ในวันสมัครเข้ารับการศึกษาได้แต่อย่างไร เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติในการสมัครเข้ารับการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันสมัครเข้ารับการศึกษา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แก้ไขบัญชีรายละเอียดการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรวมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชีเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ โดยอ้างเหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ที่กำหนดว่าต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา จึงไม่เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า แม้ตามหนังสือรับรองสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีประกอบวิชาชีพได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่ในหนังสือรับรองสิทธินั้นมียอายุใช้ได้ ๖๐ วัน นับแต่วันออกและหากปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือมิได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่คุรุสภารับรอง หนังสือรับรองสิทธินี้เป็นอันยกเลิก การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือรับรองสิทธิดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นการให้ผู้ฟ้องคดีประกอบวิชาชีพได้ชั่วคราว จะมีผลโดยสมบูรณ์ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเท่านั้น เมื่อในขณะที่ผู้ฟ้องคดียื่นใบสมัครเข้ารับการศึกษาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีเพียงหนังสือรับรองสิทธิของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาที่ออกให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพได้มีการอนุมัติออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาให้แก่ผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นระยะเวลาภายหลังการสมัครแล้ว จึงไม่อาจถือได้ว่าในวันสมัครผู้ฟ้องคดีมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อ ๓.๑.๒ (๔) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง รับสมัครสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๒๖

มีนาคม ๒๕๕๕ ส่วนการที่ใบอนุญาตที่ประธานกรรมการคุรุสภาออกให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เลขที่ ๕๕๑๒๐๖๙๐๐๓๗๐๕๔ ระบุออกให้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น เป็นการกำหนดเงื่อนไขให้สิทธิของผู้ฟ้องคดีเริ่มมีผล หน้าที่เป็นวันที่มีการออกใบอนุญาตที่แท้จริงได้ และพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

นายวรรณ วิศรุตพิชญ์
ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีบริหารงานบุคคล
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรารุช ศิริยุทธ์วัฒนา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการองค์คณะ

นายสมชาย งามวงศ์ชน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมัญญ ปุญญกริยากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

วันที่อ่าน ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙
กรณี้ฉัตร : ผู้พิมพ์

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๓๐/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๙๑/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง { นายอนุศาสตร์ สอนศิลป์ ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ที่ ๑
คณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๗/๒๕๕๗
หมายเลขแดงที่ บ. ๓๗/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔ ได้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

/โดยได้ดำเนินการ...

โดยได้ดำเนินการสอบข้อเขียนทั้ง ภาค ก และภาค ข เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในการสอบครั้งดังกล่าวปรากฏว่า มีข้อสอบบางข้อที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งในส่วนของตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งสอบในวันดังกล่าว เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๓๐ นาฬิกา ซ้ำกันกับ ข้อสอบ ภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งสอบในวันเดียวกัน เวลา ๙ นาฬิกา ถึง ๑๒ นาฬิกา และในสถานที่เดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เฉพาะ ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป และให้ดำเนินการ สอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใหม่ เฉพาะภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษา ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยกเลิก การสอบ ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไป และเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๓๐ นาฬิกา และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใหม่ เฉพาะภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษา ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

/เวลา ๑๐ นาฬิกา...

เวลา ๑๐ นาฬิกา ถึง ๑๒ นาฬิกา นั้น ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคล เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) ตามมติ ก.ค.ศ. ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗) ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ แต่ปรากฏว่าในการสอบ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำเพียงหัวข้อประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป เผยแพร่ในเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่ได้จัดทำเป็นรูปแบบประกาศที่ถูกต้องตามระเบียบงานสารบรรณและไม่ปรากฏว่ามีผู้ลงนาม ในประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ขฯ โดยในหน้าถัดไปของประกาศดังกล่าว เป็นการแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ขฯ เท่านั้น และเป็นการแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ขฯ น้อยกว่า ๓ วันทำการ เนื่องจากมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า กำหนดเวลา เป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปีนั้น มิให้นับวันแรกแห่งระยยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย ดังนั้น การแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ขฯ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการแจ้ง ก่อนวันสอบเพียง ๒ วันทำการ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคล เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคล เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๒. เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคล เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชะลอการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไว้ชั่วคราว จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ยกคำขอให้กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้มีการสอบข้อเขียน ภาค ก และภาค ข ทั้งกลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ทั้งเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยประกาศแนวทางและวิธีการประเมินให้ผู้ที่จะสมัครเข้ารับการคัดเลือกได้ทราบก่อนสมัคร ซึ่งมีองค์ประกอบและตัวชี้วัดการประเมินที่ชัดเจน เป็นวิทยาศาสตร์ โปร่งใส เป็นธรรม และสามารถตรวจสอบได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการ เพื่อให้การสรรหาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บริสุทธิ์และยุติธรรม ประกอบด้วย คณะกรรมการและอนุกรรมการชุดต่างๆ เช่น คณะกรรมการอำนวยการ และคณะทำงานเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คณะอนุกรรมการคัดเลือกผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อดำเนินการออกข้อสอบข้อเขียนแบบปรนัย และคณะอนุกรรมการประมวลผลคะแนนและเก็บรักษาแบบกรอกคะแนนการประเมิน โดยประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เน้นเรื่องความยุติธรรม โปร่งใส เป็นธรรม และไม่ให้มีการแต่งตั้งกรรมการซ้ำกันในกลุ่มเดียวกัน ต่อมา ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ มีการสอบข้อเขียนของกลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ โรงเรียนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้เข้าสอบกลุ่มประสบการณ์ จำนวน ๕๔ คน และกลุ่มทั่วไป จำนวน ๘๘๘ คน รวมทั้งสิ้นจำนวน ๙๔๒ คน ตามตารางสอบ ดังนี้ (๑) เวลา ๙ นาฬิกา ถึง ๑๒ นาฬิกา กลุ่มประสบการณ์และกลุ่มทั่วไป มีการสอบข้อเขียน ภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ (๒) เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๓๐ นาฬิกา กลุ่มทั่วไป มีการสอบข้อเขียน ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ส่วนกลุ่มประสบการณ์ไม่มีการสอบ

/ในภาคบ่าย...

ในภาคบ่าย สำหรับการกำหนดหลักสูตร ได้กำหนดให้ภาค ก ของกลุ่มทั่วไป กับภาค ก ของกลุ่มประสบการณ์ มีเนื้อหาต่างกัน โดยหลักสูตรภาค ก ของกลุ่มประสบการณ์ มีเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับกฎหมายทั้งหมด ตรงกับเนื้อหาวิชากฎหมายบางส่วนของหลักสูตรภาค ข ของกลุ่มทั่วไป หลังจากนั้น มีข่าวว่าข้อสอบ ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ซึ่งสอบในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ภาคบ่าย มีข้อสอบซ้ำกันกับข้อสอบภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งต่างก็มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่สอบในภาคเช้าของวันเดียวกัน ทั้งในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเรียกประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อย่างเร่งด่วน เพื่อพิจารณาในประเด็นดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้สำนักงาน ก.ค.ศ. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยด่วน สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมติดังกล่าว ตามคำสั่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ๒๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีข้อสอบซ้ำกันเป็นจำนวนหนึ่ง ดังนี้ ชุดข้อสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ซึ่งสอบภาคบ่าย มีข้อสอบที่เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบซ้ำกันกับข้อสอบภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งสอบภาคเช้า ในวันเดียวกัน จำนวน ๔๕ ข้อ ส่วนชุดข้อสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ซึ่งสอบภาคบ่าย มีข้อสอบที่เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบซ้ำกันกับข้อสอบภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งสอบภาคเช้า ในวันเดียวกัน จำนวน ๕๐ ข้อ

/ต่อมา...

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เห็นว่า ผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีข้อสอบซ้ำกันจริง อันอาจเป็นเหตุให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบและเสียความเป็นธรรม เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา แต่ไม่มีผลกระทบต่อสอบภาค ก ที่มีการสอบในภาคเช้าเวลาเดียวกัน เนื่องจากผู้เข้าสอบทุกคนต้องปฏิบัติตามข้อ ๔.๑๐ ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการปฏิบัติของผู้เข้าสอบ พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้เข้าสอบต้องนั่งอยู่ในห้องสอบจนหมดเวลาทำข้อสอบ จึงมีมติให้นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเรื่องการยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาย เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งสอบในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ภาคบ่าย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติ ดังนี้ (๑) ให้ยับยั้งการประกาศรายชื่อผู้สอบผ่าน ภาค ก และภาค ข ที่มีสิทธิเข้ารับการประเมิน ภาค ค ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๙ (๑๓) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ (๒) ให้ยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งสอบในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ภาคบ่าย ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (๓) ให้ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใหม่ เฉพาะภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ตามกำหนดการที่เสนอ คือ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ (๔) เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีข้อสอบซ้ำกัน ทั้งนี้ ให้ดำเนินการโดยเร็ว หลังจากนั้น เลขาธิการ ก.ค.ศ. ได้รับมอบหมายให้แถลงข่าวมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวทันที รวมทั้งลงประกาศใน Facebook และเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อให้ผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกได้รับทราบมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเกิดความเข้าใจถูกต้องตรงกัน เพื่อจะได้เตรียมตัวเข้าสอบใหม่

/โดยพร้อมเพรียง...

โดยพร้อมเพรียงกัน ตามกำหนดเวลาที่สำนักงาน ก.ค.ศ. จะได้แจ้งให้ทราบต่อไป ต่อมา วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงได้ดำเนินการให้มีการสอบใหม่ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีผู้เข้าสอบจำนวนทั้งสิ้น ๘๖๗ คน จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศผลการสอบข้อเขียน ภาค ก และภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่ามีผู้สอบผ่าน ภาค ก และภาค ข และมีสิทธิเข้ารับประเมิน ภาค ค กลุ่มทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น ๔๖ คน จำแนกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไป สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๓๒ คน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๑๒ คน และเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๒ คน และได้ดำเนินการจัดสอบ ภาค ข สำหรับกลุ่มประสบการณ์ และภาค ค สำหรับกลุ่มทั่วไป โดยการประเมินสมรรถนะทางการบริหาร ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งโดยการสัมภาษณ์ ทั้งกลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จากนั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๔๒๖ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เสนอประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้คณะกรรมการความสงบแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ และพิจารณาว่าจะให้ดำเนินการพัฒนา ก่อนแต่งตั้งต่อไปได้หรือไม่ และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๔๒๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งขั้นตอนการดำเนินการสอบคัดเลือก ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปยังคณะกรรมการความสงบแห่งชาติเพื่อทราบ ซึ่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คสช (สจว) ๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แจ้งว่า คณะกรรมการความสงบแห่งชาติเห็นชอบบัญชีรายชื่อดังกล่าวและให้ ดำเนินการต่อไปได้ สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงเสนอประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการความสงบแห่งชาติแล้ว ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีมติเห็นชอบประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ สำนักงาน ก.ค.ศ.

/จึงได้ดำเนินการ...

จึงได้ดำเนินการประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือแจ้งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้ารับการพัฒนาเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนา ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด โดยดำเนินการพัฒนาเป็น ๒ รุ่น รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ และรุ่นที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ โรงแรมภูเขางามรีสอร์ท จังหวัดนครนายก ซึ่งขณะนี้ ได้ดำเนินการพัฒนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว

สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำประกาศที่พิพาท ก่อนวันสอบล่วงหน้าน้อยกว่า ๓ วันทำการ จัดทำไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และไม่ปรากฏว่ามีผู้ลงนามในประกาศฉบับดังกล่าวนั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เผยแพร่ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepc.go.th เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน ๒๒๕ เขตพื้นที่การศึกษารวมถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอยู่ในสังกัดด้วย ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เห็นได้ว่า เป็นการประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ แล้ว กล่าวคือ ประกาศล่วงหน้า ๔๖ วัน (สอบวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗) และก่อนจะเผยแพร่ทางเว็บไซต์หรือแจ้งให้ส่วนราชการทราบ ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ลงนามในประกาศฉบับดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ เนื่องจากเอกสารทางราชการจะไม่สามารถเผยแพร่ได้ หากไม่ได้มีการลงนามจากผู้มีอำนาจก่อน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าไม่มีผู้ลงนามในประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/เรื่อง รับสมัคร...

เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศก่อนวันสอบน้อยกว่า ๓ วัน จึงไม่ตรงตามความเป็นจริง

ส่วนกรณีประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการประกาศสอบครั้งที่ ๒ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepc.go.th เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ (ที่ถูกคือ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗) และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และแจ้งผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ กลุ่มทั่วไป จำนวน ๘๘๘ คน ทราบรวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เห็นได้ว่า เป็นการประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ แล้ว กล่าวคือ ประกาศล่วงหน้า ๘ วัน (สอบวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗) และก่อนจะเผยแพร่ทางเว็บไซต์หรือแจ้งให้ส่วนราชการหรือผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ทราบประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ลงนามในประกาศฉบับดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ เนื่องจากเอกสารทางราชการจะไม่สามารถเผยแพร่ได้ หากไม่ได้มีการลงนามจากผู้มีอำนาจก่อน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าไม่มีผู้ลงนามในประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ และประกาศก่อนวันสอบน้อยกว่า ๓ วัน จึงไม่ตรงตามความเป็นจริง

นอกจากนี้ การประกาศยกเลิกและการจัดให้มีการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ใหม่ มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม หากเน้นเข้าไป อาจเป็นผลเสียหายมากยิ่งขึ้น ประกอบกับเนื้อหาหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการสอบ เมื่อวันที่ ๓

/กรกฎาคม ๒๕๕๗...

กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นเนื้อหาหลักสูตรเดียวกันกับที่ใช้สอบเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ซึ่งผู้เข้าสอบทุกคนต่างทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้ว การยกเลิกการสอบและการจัดให้มีการสอบใหม่จึงเป็นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และเพื่อประโยชน์ แห่งความเป็นธรรม ให้เกิดความโปร่งใส อีกทั้งยังจะต้องทำให้การดำเนินการสรรหาสามารถ ดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนต่อไปทันตามปฏิทินการดำเนินการที่ได้กำหนดไว้ เป็นการล่วงหน้าแล้ว อีกทั้งในส่วนที่ได้มีการประสานกำหนดนัดหมายคณะกรรมการ หน่วยงาน องค์กร และผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงการประสานจัดการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนด้วย การจัดสอบใหม่ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นั้น เป็นวันเวลาที่เหมาะสมทำให้สามารถดำเนินการประกาศรายชื่อ ผู้สอบผ่าน ภาค ก และภาค ข และมีสิทธิเข้ารับการประเมินภาค ค และการดำเนินการ ในขั้นตอนต่อไปได้ทันตามกำหนดเดิม ซึ่งหากต้องเลื่อนการสอบออกไปอาจเกิดปัญหา ขัดข้องหรือเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ดังนั้น การดำเนินการ สอบคัดเลือกในครั้งนี้จึงเป็นการดำเนินการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นไปโดยบริสุทธิ์ ยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การทำงานองเดียวกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สำนักงาน ก.ค.ศ. กำหนด (ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) ตามมติ ก.ค.ศ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗) ข้อ ๕.๑.๑ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยกเลิกการสอบ เฉพาะภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ซึ่งสอบเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกำหนดให้มีการสอบใหม่ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ขฯ ใหม่ ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ขฯ ใหม่แล้ว แต่เป็นการจัดทำเพียงหัวข้อประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขต

/พื้นที่การศึกษา...

พื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป เผยแพร่
 ในเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เท่านั้น ไม่ได้จัดทำ
 เป็นประกาศที่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖
 และไม่มีผู้มีอำนาจลงนามในประกาศฉบับดังกล่าว อันเป็นการขัดกับหลักเกณฑ์และวิธีการ
 คัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาดังกล่าว ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม
 ๒๕๕๗ เป็นการประกาศล่วงหน้า ๔๖ วัน และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการ
 คัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน
 ๒๕๕๗ เป็นการประกาศล่วงหน้า ๘ วัน นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
 ไม่ตรงกับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีมีประกาศ
 รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง
 ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ในการสอบครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗
 ว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยกเลิกการสอบครั้งที่ ๑ จึงต้องมีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ
 เข้ารับการคัดเลือกใหม่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เผยแพร่ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับ
 การคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป
 เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการประกาศก่อนวันสอบน้อยกว่า ๓ วันทำการ
 และประกาศดังกล่าวไม่มีผู้มีอำนาจลงนาม จึงเป็นการขัดกับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก
 บุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อ ๕.๑.๑ ตามหนังสือสำนักงาน
 ก.ค.ศ. ที่ ศร ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แล้ว นอกจากนั้น ตามประกาศ
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศ

/รายชื่อ...

รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าได้แจ้งให้ผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป จำนวน ๘๘๘ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดีทราบด้วย ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อ ๕.๑.๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จะต้องประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ เท่านั้น การแจ้งไปยังผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกเป็นรายบุคคลไม่ได้กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ตามหนังสือฉบับดังกล่าว นอกจากนี้ หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้อ้างถึงหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๐๗๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ว่าสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ส่งประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินตามหลักสูตรที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดนั้น เห็นว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้กำหนดวันรับสมัครเข้ารับการคัดเลือกตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ จึงเป็นไปไม่ได้ที่จะมีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินตามหลักสูตรที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๐๗๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันก่อนวันรับสมัครเข้ารับการคัดเลือก และเป็นที่น่าสังเกตว่า หนังสือที่อ้างถึง (๑) และอ้างถึง (๒) ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นหนังสือที่ออกจากส่วนราชการเดียวกันและลงวันที่วันเดียวกัน แต่มีความแตกต่างของเลขที่หนังสือถึง ๕๑๖ ฉบับ กรณีจึงเป็นการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกก่อนวันที่จะดำเนินการรับสมัครเข้ารับการคัดเลือก ทำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงรับฟังไม่ได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำเพียงหัวข้อประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป เผยแพร่ในเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ จึงเป็นการแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา น้อยกว่า ๓ วันทำการ อีกทั้งไม่ได้จัดทำเป็นรูปแบบประกาศที่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การโต้แย้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เผยแพร่ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepec.go.th เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทราบ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน ๒๒๕ เขตพื้นที่การศึกษา รวมถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอยู่ในสังกัดด้วย ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกาศดังกล่าวได้ดำเนินการ ประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนวันสอบ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่น้อยกว่า ๓ วัน แล้วจึงเป็นการประกาศล่วงหน้าก่อนวันสอบ ๔๖ วัน เห็นว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กำหนดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ก และภาค ข พร้อมวัน เวลา สถานที่ และห้องสอบ ภายในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่สำนักงาน ก.ค.ศ. และทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepec.go.th ซึ่งในการสอบ ครั้งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งว่า การแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีน้ำหนักทำให้เชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ครั้งดังกล่าวให้ทราบ ในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการแจ้งล่วงหน้าก่อนวันสอบ ไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามข้อ ๕.๑.๑ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แล้ว ส่วนการสอบในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการ

/จัดสอบใหม่...

จัดสอบใหม่ เนื่องจากการจัดสอบเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ มีข้อสอบบางข้อที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งในส่วนของตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศและเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซ้ำกันกับข้อสอบ ภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มประสบการณ์ อันอาจเป็นเหตุให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบและเสียความเป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงให้ยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาย เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งสอบในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ภาค پای และให้ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาย ใหม่ เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ เห็นว่า การยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาย เฉพาะภาค ข ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และการจัดสอบคัดเลือกใหม่ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่ได้มีปัญหาเกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้าสอบคัดเลือก และไม่ปรากฏว่ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรายชื่อผู้เข้าสอบคัดเลือกตามประกาศรายชื่อเดิม ผู้ฟ้องคดีและผู้เข้าสอบคัดเลือกรายอื่นๆ ย่อมเข้าใจได้ว่าตนเป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบคัดเลือกในการสอบครั้งใหม่เช่นเดิม ประกอบกับการกำหนดให้ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ มีวัตถุประสงค์ให้ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกได้ทราบล่วงหน้าในเวลาอันสมควรเพื่อเตรียมตัวเข้าสอบคัดเลือกนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้เผยแพร่ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการ

/คัดเลือก ภาค ข...

คัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป สำหรับการสอบครั้งใหม่ ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepc.go.th เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการประกาศก่อนวันสอบน้อยกว่า ๓ วันทำการ จริง แต่เมื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทุกรายต่างทราบแล้วว่าตนเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก จึงไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมหรือเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบแก่ผู้เข้าสอบถึงขนาดที่จะทำให้การดำเนินการสอบคัดเลือกตามประกาศที่พิพาททั้งสองฉบับไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ในการสอบวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ www.otepc.go.th ไม่ได้จัดทำตามรูปแบบประกาศ ที่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามเอกสารประกอบคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลำดับที่ ๑/๑๖ ซึ่งเป็นประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ และข้อ ๒๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ พร้อมทั้งตรวจดูแบบที่ ๗ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว ประกอบกันแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำประกาศ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถูกต้องตามข้อ ๒๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้ว ส่วนการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ทางเว็บไซต์ www.otepc.go.th เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น เป็นการแจ้งให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกทราบ อีกทางหนึ่งเท่านั้น แม้ว่าจะไม่ได้ลงเผยแพร่ประกาศฉบับดังกล่าวด้วย ก็ไม่มีผลทำให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

/การศึกษาขั้นพื้นฐาน...

การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้ ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และแจ้งผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ กลุ่มทั่วไป จำนวน ๘๘๘ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ สำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่ชอบ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เนื่องจากหลักเกณฑ์ตามหนังสือดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้แจ้งไปยังผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกเป็นรายบุคคล จึงเป็นการแจ้งรายชื่อที่ขัดกับหลักเกณฑ์ดังกล่าวนั้น เห็นว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่ได้ห้ามมิให้แจ้งผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกเป็นรายบุคคล อีกทั้ง การแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกครั้งใหม่ เป็นเพียงการยืนยันรายชื่อตามที่มีการแจ้ง ไปแล้วเท่านั้น จึงไม่ใช่การกระทำที่ไม่ชอบตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง และกรณีที่ผู้ฟ้องคดี เห็นว่าหนังสือทั้งสองฉบับไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัคร คัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้กำหนด วันรับสมัครเข้ารับการคัดเลือก ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ จึงเป็นไปได้ที่จะมีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมินตามหลักสูตร ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๐๗๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันก่อนวันรับสมัครเข้ารับการคัดเลือก และหนังสือที่อ้างถึง (๑) คือ หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๕๕๙ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และอ้างถึง (๒) คือ หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๐๗๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามที่ระบุไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นหนังสือที่ออกจากส่วนราชการเดียวกันและลงวันที่เดียวกัน แต่มีความแตกต่างของเลขที่ส่งหนังสือถึง ๕๑๖ ฉบับ นั้น เห็นว่า ตามหนังสือฉบับดังกล่าว เป็นกรณีที่เลขาธิการ ก.ค.ศ. แจ้งให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต และผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทราบถึงประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการ

/คัดเลือกบุคคล...

คัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ และการแจ้งทางเว็บไซต์ www.otepc.go.th เท่านั้น แม้ว่าหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวจะมีความผิดพลาดตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างจริง แต่ไม่ได้ทำให้สาระสำคัญของหนังสือดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งไม่ทำให้การดำเนินการแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด กล่าวคือ ไม่ได้ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ แต่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดอย่างไร เพียงแต่ระบุไว้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเสียหายในการสอบครั้งนี้ เห็นว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้พิจารณาให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ฟ้องคดีที่ต้องการให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ หรือไม่ อย่างไร ถึงแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้รับความเสียหายในการสอบครั้งนี้ก็ตาม

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และเพิกถอนประกาศ

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้นไม่มีประเด็น ซึ่งเป็นข้ออ้างข้อเถียงขึ้นใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงขอถือเอาคำให้การ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในสำนวนคดีของศาลปกครองชั้นต้นเป็นคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔ ได้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งกำหนดให้มีการสอบข้อเขียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา คือ เขตพื้นที่การศึกษาทั่วไป และเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ณ โรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีผู้เข้าสอบในกลุ่มทั่วไปจำนวน ๘๘๘ คน และในกลุ่มประสบการณ์ จำนวน ๕๔ คน รวมทั้งสิ้นจำนวน ๙๔๒ คน ตามตารางสอบ ดังนี้ ภาคเช้า เวลา ๙ นาฬิกา ถึง ๑๒ นาฬิกา สอบข้อเขียน ภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ทั้งกลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ ภาคบ่าย เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๓๐ นาฬิกา สอบข้อเขียน ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้เฉพาะกลุ่มทั่วไป ส่วนกลุ่มประสบการณ์ไม่มีการสอบในภาคบ่าย ต่อมา สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับข่าวว่าข้อสอบภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบ

/ที่เกี่ยวข้อง...

ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งสอบภาคบ่าย มีข้อสอบซ้ำกันกับข้อสอบภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งสอบภาคเช้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยด่วน ซึ่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ชุดข้อสอบเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ใช้ในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไป ภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ซ้ำกันกับข้อสอบภาค ก ของกลุ่มประสบการณ์ จำนวน ๔๕ ข้อ ส่วนชุดข้อสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ซ้ำกันกับข้อสอบภาค ก ของกลุ่มประสบการณ์ จำนวน ๕๐ ข้อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเรื่องการยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ดังนี้ (๑) ให้ยับยั้งการประกาศรายชื่อผู้สอบผ่าน ภาค ก และภาค ข ที่มีสิทธิเข้ารับการประเมิน ภาค ค ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา (๒) ให้ยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งสอบในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ภาคบ่าย ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (๓) ให้ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใหม่ เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ (๔) เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่มีข้อสอบซ้ำกัน ทั้งนี้ ให้ดำเนินการโดยเร็ว จากนั้นได้มอบหมายให้ เลขาธิการ ก.ค.ศ. แกลงข่าวมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว รวมทั้งลงประกาศใน Facebook และเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง

/ให้ดำรงตำแหน่ง...

ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใหม่ เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีผู้เข้าสอบเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๘๖๗ คน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศผลการสอบข้อเขียน ภาค ก และภาค ข ของกลุ่มทั่วไป ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่ามีผู้สอบผ่าน ภาค ก และภาค ข และมีสิทธิเข้ารับประเมิน ภาค ค ของกลุ่มทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น ๔๖ คน จำแนกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๓๒ คน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๑๒ คน และเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๒ คน และได้ดำเนินการจัดสอบ ภาค ข สำหรับกลุ่มประสบการณ์ และภาค ค สำหรับกลุ่มทั่วไป โดยประเมินสมรรถนะทางการบริหาร ทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งโดยการสัมภาษณ์ ทั้งกลุ่มทั่วไป และกลุ่มประสบการณ์ และทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จากนั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๔๒๖ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เสนอประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้คณะกรรมการความสงบแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังกล่าว และให้พิจารณาว่าจะให้ดำเนินการพัฒนาก่อนแต่งตั้งต่อไปได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คสช. (สจว) ๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ความเห็นชอบบัญชีรายชื่อดังกล่าว และให้ดำเนินการต่อไปได้ สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงเสนอประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการความสงบแห่งชาติแล้ว ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีมติเห็นชอบประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ดำเนินการประกาศบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้ารับการพัฒนาเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการดำเนินการสอบคัดเลือกดังกล่าวไม่ชอบ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และเพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดมาเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยคดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ที่กำหนดให้มีการสอบในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepc.go.th เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามวรรคหนึ่ง (๒) ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคุรุสภา เป็นกรรมการ และเลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นกรรมการและเลขานุการทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามจำนวนเขตพื้นที่การศึกษา ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ กำหนดว่า ประกาศ คือ บรรดาข้อความที่ทางราชการประกาศหรือชี้แจงให้ทราบหรือแนะนำแนวทางปฏิบัติ ใช้กระตาศตราครุฑ และให้จัดทำตามแบบที่ ๗ ทำระเบียบ โดยกรอกรายละเอียดดังนี้ ๒๐.๑ ประกาศ ให้ลงชื่อส่วนราชการที่ออกประกาศ ๒๐.๒ เรื่อง ให้ลงชื่อเรื่องทีประกาศ ๒๐.๓ ข้อความ ให้อ้างเหตุผลที่ต้องออกประกาศและข้อความทีประกาศ ๒๐.๔ ประกาศ ณ วันที่ ให้ลงตัวเลขของวันที่ ชื่อเต็มของเดือน และตัวเลขของปีพุทธศักราชที่ออกประกาศ ๒๐.๕ ลงชื่อ ให้ลงลายมือชื่อผู้ออกประกาศ และพิมพ์ชื่อเต็มของเจ้าของลายมือชื่อไว้ใต้ลายมือชื่อ ๒๐.๖ ตำแหน่ง ให้ลงตำแหน่งของผู้ออกประกาศ และข้อ ๕.๑.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้มีการสอบข้อเขียนของกลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ ทั้งเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ณ โรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร โดยมีตารางการสอบ ดังนี้ ภาคเช้า เวลา ๙ นาฬิกา ถึง ๑๒ นาฬิกา สอบข้อเขียน ภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ และภาคบ่าย เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๓๐ นาฬิกา สอบข้อเขียน ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ส่วนกลุ่มประสบการณ์ไม่มีการสอบในภาคบ่าย ต่อมา ปราบกฏว่าข้อสอบ ภาค ข วิชาความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ ของกลุ่มทั่วไป ทั้งเขตพื้นที่การศึกษาทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษาในเขต

/พัฒนาพิเศษ...

พัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีข้อสอบซ้ำกันกับข้อสอบ ภาค ก วิชาความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานในหน้าที่ ของกลุ่มประสบการณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เห็นว่าจากผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีข้อสอบซ้ำกันจริง อันอาจเป็นเหตุให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบและเสียความเป็นธรรม เฉพาะการสอบข้อเขียน ภาค ข จึงมีมติให้นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเรื่องการยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาย เฉพาะภาค ข ของกลุ่มทั่วไปทั้งสองประเภทเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาย ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ดำเนินการสอบคัดเลือกใหม่ ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เผยแพร่ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepec.go.th เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และแจ้งผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป จำนวน ๘๘๘ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดีทราบด้วย ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ขฯ ดังกล่าวนั้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ข้อ ๕.๑.๑ ที่กำหนดให้

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ โดยประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ก่อนวันสอบ (วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗) เพียง ๒ วันทำการ เท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ระบุว่า จะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepc.go.th ภายในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ต่อมา ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันสอบ ผู้ฟ้องคดีก็ได้เข้าสอบคัดเลือกตามวัน เวลา และสถานที่สอบ ที่ระบุไว้ในประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว โดยไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกว่ามีได้เป็นไปตามข้อ ๕.๑.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แต่อย่างไรก็ตาม แม้ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้มีมติให้ยกเลิกการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาค ข ของกลุ่มทั่วไป เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ และให้จัดสอบใหม่ ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยมติดังกล่าวก็มิได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกภาค ขฯ ตามประกาศเดิม ผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกภาค ขฯ ตามประกาศเดิมทุกคน รวมทั้งผู้ฟ้องคดียอมเข้าใจได้ว่าตนเองเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกภาค ขฯ ในการสอบครั้งใหม่ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แล้ว และในกรณีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เผยแพร่ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepc.go.th เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

อีกทั้งยังแจ้งเวียนให้ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐานทราบ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๒ ลงวันที่
 ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และแจ้งผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้
 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป จำนวน ๘๘๘ คน ทราบ รวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย ตามหนังสือ
 สำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๑๒๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดี
 จึงมีโอกาสทราบกำหนดวันสอบภาค ขฯ ครั้งใหม่ ก่อนกำหนดวันสอบมากกว่า ๓ วันทำการ
 เช่นเดียวกับผู้เข้าสอบทุกคน นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าสอบภาค ขฯ ครั้งใหม่ เมื่อวันที่ ๓
 กรกฎาคม ๒๕๕๗ ด้วยแล้ว กรณีจึงไม่ได้มีปัญหาเกี่ยวกับการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบ
 คัดเลือกในส่วนของ การสอบภาค ขฯ ครั้งใหม่ แต่อย่างไรก็ดี ประกอบกับการกำหนดให้ประกาศ
 รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ มีวัตถุประสงค์
 เพื่อให้ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกได้ทราบล่วงหน้าในเวลาอันสมควรเพื่อเตรียมตัว
 เข้าสอบคัดเลือก เมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษาแล้วว่าประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป
 ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งกำหนดวันสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
 ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะภาค ข ใหม่ เป็นวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้จัดทำ
 ตามรูปแบบของประกาศตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
 ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้ว และผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งคำพิพากษาของ
 ศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้แต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ได้กำหนดให้มีการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 เฉพาะภาค ข ใหม่ และได้เข้าสอบคัดเลือกตามวัน เวลา และสถานที่สอบ ที่ระบุไว้ใน
 ประกาศฉบับดังกล่าว ตามที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้นนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะได้
 เผยแพร่ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก ภาค ข การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุ
 และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป สำหรับการสอบครั้งใหม่ เมื่อวันที่ ๓
 กรกฎาคม ๒๕๕๗ ทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ www.otepec.go.th เมื่อวันที่ ๓๐

มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการประกาศก่อนวันสอบน้อยกว่า ๓ วันทำการ ก็ตาม ก็ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมหรือทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบแก่ผู้เข้าสอบจนถึงขนาดที่จะทำให้การดำเนินการสอบคัดเลือกตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มทั่วไป ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ดังนั้น คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย
พิพากษายืน

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจักริน วงศ์กุลฤดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจิรศักดิ์ จีรวดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอิทธิพร จิระพัฒนากุล

วันที่อ่าน ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
กลางคณา : พิมพ์

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๕๕๕/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๕๐ /๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายนเรศ โปร่งแสง ผู้ฟ้องคดี

ศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ หรือผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ (เดิม)) ที่ ๑
คณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็น
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (สาขาบริหารการศึกษา) ที่ ๒
คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่
การศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ (เดิม)) ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๑/๒๕๕๑
หมายเลขแดงที่ ๔๔๐/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

/โดยที่...

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ทำให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้เฉพาะงานที่เกี่ยวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ และโอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคดีนี้ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ จึงให้เปลี่ยนชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากเดิมผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ เป็นศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ และเปลี่ยนชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จากเดิม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ เป็นคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ และให้ถือบรรดาดำเนินการอันเกี่ยวเนื่องที่ระบุหรืออ้างถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ และคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดอุดรดิตถ์ ตามลำดับ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอมีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ โดยผ่านการประเมิน ๒ ด้าน คือ ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านคุณภาพการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด จึงได้ส่งผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ผลการปฏิบัติงาน และผลงานทางวิชาการ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ (ที่ถูกคือ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙) ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบให้กรรมการ ๓ คน ทำการตรวจและประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีตามแบบ วฐ. ๖, แบบ วฐ. ๓/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) หลังจากนั้น กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการทั้ง ๓ คน ได้รายงานผลการประเมินและข้อสังเกตตามแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาในการประชุม เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเห็นชอบตามข้อสังเกตของกรรมการ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวให้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการจำนวน ๖ รายการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการตามข้อสั่งเกตครบทั้ง ๖ รายการ และได้ส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ตามบันทึกข้อสั่งเกตของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ (นายระพีพันธ์ โพธิ์ศรี) จำนวน ๓ รายการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ โดยไม่รายงานผลการประเมินและข้อสั่งเกตตามแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ผู้ฟ้องคดีได้ขอผลการประเมินของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการจากแบบ วฐ. ๖ แบบ วฐ. ๓/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) แต่เลขานุการแจ้งว่ากรรมการดังกล่าวไม่ประเมิน ผู้ฟ้องคดีจึงไปพบนายระพีพันธ์ กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ให้ตรวจและประเมินอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งผลการประเมินในแบบ วฐ. ๖ ปรากฏว่าคะแนนเกินเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอเรื่องดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ทบทวนมติดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ ยืนยันมติเดิมให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการจำนวน ๓ รายการ ผู้ฟ้องคดีจึงส่งผลงานที่ปรับปรุงตามข้อสั่งเกตของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต่อมา เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบเลื่อนและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีมีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุตรดิตถ์ เขต ๑ ที่ ๑๘/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ตรวจและประเมินผลงานให้เป็นไปตามองค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด และการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีผลการตรวจและประเมินในแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) จึงทำให้ไม่ทราบว่าผลการประเมินผ่านเกณฑ์หรือไม่ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิในการมีวิทยฐานะฯ ไม่ก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ได้ส่งผลงานที่ปรับปรุงครั้งแรก ไม่ใช่วันที่ส่งผลงานที่ปรับปรุงครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

/ที่มีผลจาก...

ที่มีผลจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำผลการประเมินขึ้นมา ภายหลังจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ขอความเป็นธรรม ในการประเมินผลงานทางวิชาการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่เห็นชอบตามคะแนนประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งผลคะแนนประเมิน ไม่ผ่านเกณฑ์ตามแบบ วฐ. ๔/๑ (๒)

๓. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และสั่งให้มีมติอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีมีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชำนาญการพิเศษไม่ก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๔. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ ที่ ๑๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการ เขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งผลการประชุมของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานครั้งที่สอง ตามหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมแนบรายละเอียด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำผลการประเมินผลงาน ทางวิชาการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งมีมติเห็นชอบตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานครั้งที่สอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถือเป็นที่สุด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๘๐/๒๗๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ทราบแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยไม่ผ่าน

/หรือนำเสนอ...

หรือนำเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาก่อนนั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี ได้ร้องทุกข์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้กระทำการไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีอย่างไรกรณีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามขั้นตอนของ กฎหมายที่กำหนดให้จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนนั้นเสียก่อนจึงจะนำเรื่องมาฟ้อง ต่อศาลปกครองได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร้องทุกข์ก่อนนำคดีมาฟ้องศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีอำนาจที่จะฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครองในเรื่องนี้ได้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ร่วมมือกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำคะแนนตามแบบ วฐ. ต่าง ๆ ขึ้นภายหลังแต่อย่างใด เพราะการตรวจผลงาน การให้คะแนน และการประชุมพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะพิจารณาและดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความชำนาญเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในด้านวิชาการในแต่ละสาขาเป็นอย่างมาก ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้คัดค้านคณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีก่อนที่จะมีการนำเสนอ ผลการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประสานงานกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอผลการประเมินตามแบบ วฐ. ต่าง ๆ บรรจุเข้าเป็นวาระการประชุม ทุกครั้ง ส่วนการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในแต่ละครั้งจะต้องมีคะแนนประเมินของ คณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการแล้วหรือไม่อย่างไรนั้น เป็นสิทธิและวิธีการของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะดำเนินการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิอาจจะก้าวล่วงได้ สำหรับกรณีของ ผู้ฟ้องคดีก่อนที่จะมีการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอคะแนนผลการประเมินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามแบบ วฐ. ต่าง ๆ นำเสนอเข้าสู่วาระการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาได้ ครบถ้วนทุกรายการ ส่วนวิธีการตรวจผลงานทางวิชาการนั้น คณะกรรมการตรวจผลงาน ทางวิชาการทั้ง ๓ คน จะปรึกษาหารือกันว่าผลงานของผู้ฟ้องคดีสมบูรณ์พอที่จะได้คะแนน ผ่านเกณฑ์ หรือมีข้อบกพร่องจะต้องทำการปรับปรุงแก้ไขให้ได้มาตรฐานหรือไม่อย่างไร แล้วจึงนำผลการตรวจผลงานเสนอต่อที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกครั้งหนึ่งในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ โดยกรรมการคนหนึ่งได้ตรวจผลงานของผู้ฟ้องคดีแล้วพบว่าผลงาน ยังไม่สมบูรณ์มีข้อเสนอให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานจำนวน ๓ รายการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ มีมติให้ผู้ฟ้องคดี ปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ตามบันทึกข้อสังเกตของกรรมการตรวจผลงาน

/ทางวิชาการ...

ทางวิชาการ (นายระพีพันธ์ โพธิ์ศรี) เพื่อให้ผลงานทางวิชาการเกิดประโยชน์และเป็นตัวอย่าง มีความสมบูรณ์ การตรวจให้คะแนนของคณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการทั้ง ๓ คน และการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการเป็นความลับ มีเพียงคณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเท่านั้นที่ทราบคะแนนการประเมิน การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ในวันประชุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีคะแนนผลการประเมิน นั้น เป็นการคาดเดาของผู้ฟ้องคดีเอาเอง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ได้ไปพบนายระพีพันธ์ กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อขอรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และแบบ วฐ. ต่างๆ เพื่อตรวจสอบคะแนน ปรากฏว่าไม่มีแบบ วฐ. ใดๆ เลย นั้น เห็นว่าการจัดทำรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิใช่เป็นหน้าที่ของนายระพีพันธ์ แต่เป็นหน้าที่ของเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีได้ไปพบนายระพีพันธ์ ในระยะเวลาที่กระชั้นชิด เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการไม่อาจจะจัดทำรายงานการประชุมเสร็จได้ทัน อีกประการหนึ่ง การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่มีแบบ วฐ. ต่างๆ นั้น ย่อมแสดงได้ว่า นายระพีพันธ์ ปฏิเสธที่จะให้แบบ วฐ. ต่างๆ ที่เป็นคะแนนผลงานให้ผู้ใดล่วงรู้ได้นอกจาก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจริงๆ เท่านั้น มิฉะนั้น จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ และคณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการนำเสนอผลการตรวจผลงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะมีการประชุมพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนข้อที่ว่า คะแนนของ กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการคนที่ ๑ ผลการประเมินเดิมสูงกว่าผลการประเมิน เมื่อปรับปรุงแล้วซึ่งผิดหลักการประเมินผลตามหลักคะแนนผลงานที่ปรับปรุงแล้ว ย่อมดีกว่าเดิมนั้น เห็นว่าการตรวจผลงานที่ได้มีการปรับปรุงแล้วไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัว หรือมีบรรทัดฐานที่แสดงว่าจะต้องได้คะแนนสูงกว่าผลงานที่ยังไม่ปรับปรุง หรือเมื่อผู้ขอรับการประเมินได้ปรับปรุงผลงานมาแล้วกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการจะต้องให้คะแนนสูง หรือผ่านเกณฑ์ทุกรายไป เพราะหลักการตรวจผลงานที่ได้ปรับปรุงมาแล้วนั้น คณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการจะต้องตรวจใหม่ทั้งหมดทั้งรูปเล่ม รูปแบบรายการและเนื้อหาสาระ ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้ายเสมือนกับบุคคลผู้ขอรับการประเมินได้ส่งผลงานมาใหม่นั้นเอง มิใช่ตรวจเฉพาะในส่วนที่ให้ปรับปรุงเท่านั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น การที่ผู้ฟ้องคดีไปพบนายระพีพันธ์ เพื่อให้ตรวจและประเมินอย่างไม่เป็นทางการแล้วนำเอาคะแนนนั้นไปกล่าวอ้างว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินจึงไม่ถูกต้อง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการ

/ครั้งที่สอง...

ครั้งที่สอง และได้พิจารณาทบทวนในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีตามคำร้องขอ ผลการประชุมพิจารณาทบทวน ยังคงยืนยันมติเดิมเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ มิใช่คำสั่งทางปกครองที่มีผลเด็ดขาดที่จะทำให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจเดือดร้อนเสียหายแต่อย่างใดไม่ เพราะเป็น เพียงขั้นตอนของการประเมินเท่านั้น กล่าวคือ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมมีมติประการใดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องนำเอาผลหรือมติการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อจะมีมติเป็นประการใด จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับมติของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ย่อมจะเป็นได้ หากจะเป็นที่ยุติว่าเมื่อผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอมาเป็นเช่นไรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องถือปฏิบัติตามเช่นนั้นเสมอไปไม่ แต่ผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถือเป็นที่สุด ดังนั้น จึงถือได้ว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิใช่คำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจที่จะฟ้องร้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิใช่เป็นผู้เสียหายโดยตรงจากมติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประชุมพิจารณา การขอประเมินของผู้ฟ้องคดีตามขั้นตอนที่ถูกต้องแล้ว กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นผลงานทางวิชาการ ที่ปรับปรุงครั้งที่สอง ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีได้แจ้งให้ปรับปรุงอย่างเป็นทางการเพราะยังมีได้ผ่านมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ปรับปรุงได้แต่อย่างใด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบมติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบผลการแจ้งนั้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีมีผลงานผ่านเกณฑ์การประเมินโดยเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี ให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จึงชอบแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีพบว่าขั้นตอนการตรวจและ ประเมินผลงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบ จึงได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ ว่าการตรวจและประเมินผลงานเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ดำเนินการตามวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด คือ ไม่มีเอกสารหลักฐาน

/ตามแบบ...

ตามแบบ วฐ. ต่างๆ ผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อกำกับแต่ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขใดๆ เมื่อการตรวจและประเมินไม่มีคะแนนตามแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) จึงไม่มีข้อมูลเพื่อรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ประสานขอคะแนนจากกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ และเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ แสดงให้เห็นว่าการตรวจและประเมินผลงานมีข้อบกพร่องจริง ประเด็นการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานโดยไม่ผ่านความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ใช่ต้นเหตุของปัญหา กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ มีหน้าที่ในการตรวจและประเมินผลงาน การกรอกคะแนนผลการประเมินตามแบบ วฐ. ต่างๆ พิจารณาผลการประเมินผ่านเกณฑ์หรือไม่ ต้องบันทึกความเห็นหรือข้อสังเกตลงในแบบ วฐ. ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด เมื่อผ่านการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วจึงพินหน้าที่ของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ เลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ เป็นผู้รวบรวมเอกสารหลักฐานแล้วรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ บรรจุเข้าเป็นวาระการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาต่อไป สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ระบุแนวทางการประเมินผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วยด้านคุณภาพและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ องค์กรประกอบและเกณฑ์การให้คะแนน แบบสรุปผลการประเมิน (แบบ วฐ. ๖) ดังนั้น การตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการต้องตรวจและประเมินตามเกณฑ์การให้คะแนนและสรุปผลการประเมินในแบบ วฐ. ๖ ของกรรมการแต่ละคนตามผลการประเมิน เป็นอิสระแก่กันไม่มีการปรึกษาหารือกันแต่อย่างใด อีกทั้ง ก่อนหน้านั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้แจ้งเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการ โดยกำหนดแบบรายงานผล (แบบ วฐ. ๓) และแบบรายงานสรุป (แบบ วฐ. ๔) เมื่อกรรมการแต่ละคนประเมินผลตามแบบ วฐ. ๖ แล้วนำผลมาลงในรายการ แบบ วฐ. ๓/๑ (๒) พร้อมความเห็นหรือข้อสังเกต แยกเป็นรายบุคคล ขั้นตอนต่อไป คือ นำผลจากแบบ วฐ. ๓/๑ (๒) ของแต่ละคนกรอกตามแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) เป็นแบบรายงานสรุปผลการประเมินของคณะกรรมการ เพื่อรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รายการที่ ๓ ความเห็นหรือข้อสังเกตของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการเป็นการรวมความเห็นหรือข้อสังเกตของกรรมการดังกล่าวทั้ง ๓ คน การพิจารณาว่าผลงานผ่านเกณฑ์หรือไม่ผ่านเกณฑ์ต้อง

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบจากคะแนนของกรรมการทั้ง ๓ คน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด เอกสารการตรวจและประเมินผลงานของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการในแบบ วฐ. ต่างๆ แต่ละฉบับกรรมการประเมินเป็นผู้ลงลายมือชื่อ โดยประเมินในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ และนำเข้าไปประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในวันเดียวกัน ซึ่งมีกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมาประชุมเพียง ๒ คน คือ นายวิทยา รักสัจจา และนายระพีพันธ์ โพธิ์ศรี ส่วนนางฉันทนา จันทร์บรรจง ไม่มาประชุม (ติตราชการ) ดังนั้น จึงรับฟังไม่ได้ว่า คณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการจำนวน ๓ คน ปรีกษาหรือกันหลังจากที่ได้ตรวจผลงาน และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานตามข้อสังเกตในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้ขอสำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พร้อมเอกสารการประชุมเพื่อทำการตรวจสอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ได้รับเฉพาะสำเนารายงานการประชุมเมื่อไปพบนายระพีพันธ์ เพื่อให้ตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการอย่างไม่เป็นทางการ ปรากฏว่าผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้พิจารณาทบทวนมติการประชุมที่ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง กรณีนี้ ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางการประเมินตลอดจนแบบประเมินและคู่มือการใช้แบบประเมินไว้ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้ ๑. การปรับปรุงผลงานทางวิชาการให้ดำเนินการปรับปรุงได้ไม่เกินสองครั้ง โดยให้นำเสนอคณะกรรมการประเมินชุดเดิมพิจารณาและให้ใช้กรรมการผู้ตรวจและประเมินคนเดิม ๒. การตรวจและประเมินผลงาน ดำเนินการตรวจและประเมินตามองค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ วฐ. ๖, แบบ วฐ. ๓/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ตามลำดับ กรณีผลการประเมินเดิมสูงกว่าผลการประเมินเมื่อปรับปรุงแล้วผิดหลักการประเมินผล แสดงว่าไม่เป็นการประเมินที่แท้จริง จากการตรวจสอบผลการประเมินในแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ซึ่งเป็นผลการประเมินเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ เปรียบเทียบกับแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ซึ่งทำการประเมินเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ เฉพาะผลการประเมินด้านที่ ๓ ประการที่ ๑ ผลการปฏิบัติงาน กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการคนที่ ๑ ผลการประเมินได้ ๗๙ คะแนน ผลการประเมินใหม่ ได้ ๗๕ คะแนน คะแนนแตกต่างกัน เหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างมานั้นรับฟังไม่ได้ เนื่องจากรายการผลการปฏิบัติงานไม่มีการปรับปรุงแต่อย่างใดผลการประเมินต้องคงเดิม เนื่องจากเป็นคนละส่วนกับผลงานทางวิชาการที่มีการปรับปรุงแล้วตามข้อสังเกตของคณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ บันทึกว่า แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการ ตามข้อเสนอแนะดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวจึงทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตรวจประเมินผลงานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด กระทำการโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการตามข้อเสนอแนะเป็นครั้งที่สอง ต่อมา วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการ โดยไม่ผ่านมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ และวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนมติการประชุมครั้งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ ยืนยันมติเดิม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานที่ปรับปรุงครั้งที่สองต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ มีมติให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบการแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการเป็นครั้งที่สอง พบว่า หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๖ และวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง โดยไม่ผ่านมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงนำมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ที่มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบตามมติของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่มีมติให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์การประเมินนั้นไม่ถูกต้อง เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยนำผลการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เข้าพิจารณา ที่ประชุมมีมติอนุมัติเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานครั้งที่สอง ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอให้ประธาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ (เดิม) ทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ยืนยันมติเดิม การอนุมัติผลงานทางวิชาการที่ได้รับแจ้งให้ปรับปรุงผลงานจะได้รับอนุมัติไม่ก่อนวันที่ส่งผลงานปรับปรุง การแต่งตั้งให้ได้รับวิทยฐานะจะแต่งตั้งไม่ก่อนวันยื่นผลงาน (ว ๒๕) กรณีไม่มีมติเลื่อนและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีมีวิทยฐานะดังกล่าวไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ฉะนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีส่งผลงานที่ปรับปรุงครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการยื่นก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบจึงไม่ถูกต้อง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการพิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการมติเป็นเช่นใดให้ถือเป็นอันสิ้นสุด รายละเอียดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๑

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๘/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ที่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีมีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ในคราว...

ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีมีประเด็นจะต้องพิจารณาก่อนว่า กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการได้ดำเนินการ โดยถูกต้องตามวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามแบบ วฐ. ๓/๑ (๒) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ นางฉันทนา จันทร์บรรจง ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์ทั้งด้าน ผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการได้คะแนน ๗๕ คะแนน นายวิทยา รักสัจจา ให้คะแนนผลการปฏิบัติงาน ๗๕ คะแนน ผลงานทางวิชาการ ๖๖ คะแนน รวมเฉลี่ย ๗๐.๕ คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์ นายระพีพันธ์ โพธิ์ศรี ให้คะแนนผลการปฏิบัติงาน ๗๕ คะแนน ผลงานทางวิชาการ ๖๔ คะแนน รวมเฉลี่ย ๖๙.๕ คะแนน ไม่ผ่านเกณฑ์ พร้อมทั้งมีข้อสังเกตให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงาน ๓ รายการ แบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ สรุปผลการประเมินของคณะกรรมการไม่ผ่านเกณฑ์ และแบบ วฐ. ๖ ลงวันที่เดียวกัน สรุปผลการประเมินที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่และผลคะแนนประเมินของ กรรมการทั้ง ๓ คน พิจารณาแล้วเห็นว่า กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการได้ประเมินผล การปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีโดยถูกต้องตามวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ โดยไม่มี พยานหลักฐานที่แสดงว่า ได้มีการลงคะแนนการประเมินย้อนหลังตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง คำกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น ประกอบกับผลการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่เป็นที่สุดเพราะจะต้องผ่านการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ได้รับ ความเดือดร้อนเสียหายจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปคือ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งให้ปรับปรุงผลงาน ครั้งที่สองเมื่อใด และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานที่ปรับปรุงแล้วในวันใด เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๘๐/๒๗๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเห็นชอบคะแนนประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ประเมินให้ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์ ตามแบบ วฐ.๔/๑ (๒) และให้ ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สองไม่เกิน ๓ เดือน โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ นั้น มีผลเท่ากับเป็นการยืนยันและรับรองว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งมติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานครั้งที่สองและผู้ฟ้องคดีส่งผลงานที่ปรับปรุงแล้ว ครั้งที่สอง ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ มีผลสมบูรณ์โดยชอบภายในกำหนดระยะเวลา ๓ เดือน นับแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน

๒๕๕๐ ถึงผู้ฟ้องคดีแฉงมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการ ครั้งที่สองไม่เกิน ๓ เดือน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้ที่จะต้อง ผ่านความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อนแจ้งผู้ขอประเมินทราบ แต่การดำเนินการดังกล่าว ไม่ได้เกิดจากข้อผิดพลาดของผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้ทักท้วงแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังยืนยันจึงทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจโดยสุจริตว่า จะต้องปรับปรุงผลงานทางวิชาการและนำเสนอ ผู้ประเมินภายใน ๓ เดือน นับแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งผลงานในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับไว้แล้ว จึงถือว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงแล้วในวันดังกล่าว

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไป คือ ผู้ฟ้องคดีสมควรที่จะได้รับการเลื่อนวิทยฐานะ เป็นรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษตั้งแต่เมื่อใด เห็นว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ก.ค.ศ. ได้วางหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะ และเลื่อนวิทยฐานะไว้ในข้อ ๖ ว่า การพิจารณาอนุมัติผลการประเมินให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษา เป็นผู้อนุมัติ มีผลไม่ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับรายงานผล การปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ ในกรณีที่มีการปรับปรุงผลงานทางวิชาการให้อนุมัติได้ ไม่ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงแล้ว และเมื่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ และผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าจะต้องปรับปรุงภายใน ๓ เดือน นับแต่วันดังกล่าว การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างว่า การแจ้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบเพราะขัดกับ วิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้จึงต้องแจ้งใหม่และถือว่าวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นการแจ้ง โดยชอบ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนวิทยฐานะในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ย่อมไม่เป็นธรรม และไม่เป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องอนุมัติ ไม่ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีที่ส่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ สมบูรณ์และผ่านเกณฑ์แล้วหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีข้อโต้แย้งจะต้องอนุมัติให้ ผู้ฟ้องคดีเลื่อนวิทยฐานะไม่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนวิทยฐานะไม่ก่อน

/วันที่...

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้นไป ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่เลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่มิได้คำสั่งแล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามมติดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยประเด็นที่ว่ากรรมการตรวจผลงานทางวิชาการได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดหรือไม่ โดยศาลปกครองชั้นต้นเชื่อว่าคะแนนที่ปรากฏในแบบรายงานผลการประเมินวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับกรรมการประเมินคณะที่ ๒ (แบบ วฐ. ๓/๑ (๒)) แบบรายงานสรุปผลการประเมินของคณะกรรมการวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับคณะกรรมการ คณะที่ ๒ รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา (แบบ วฐ. ๔/๑ (๒)) และแบบสรุปผลการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะสำหรับกรรมการประเมิน คณะที่ ๒ (แบบ วฐ. ๖) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการได้ประเมินผลการปฏิบัติและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีโดยถูกต้องตามวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ โดยไม่มีพยานหลักฐานที่แสดงว่า ได้มีการลงคะแนนการประเมินย้อนหลัง ซึ่งผู้ฟ้องคดียืนยันว่าจะคะแนนที่ปรากฏในแบบ วฐ. ๓/๑ (๒), แบบ วฐ. ๔/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นหลักฐานการลงคะแนนการประเมินย้อนหลัง โดยมีหลักฐานและเหตุผลประกอบ ดังนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ. ๐๒๐๖.๓/๒๔๘๒ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง แนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการสำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (เพิ่มเติม) ข้อ ๔.๒ กำหนดให้ เสนอคณะกรรมการประเมินชุดเดิมพิจารณาและให้ใช้กรรมการผู้ตรวจและประเมินคนเดิม เมื่อพิจารณาตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ มีกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีจำนวน ๓ คน มาประชุมเพียง ๒ คน คือ นายวิทยา รักสัจจา และนายระพีภัทร์ โพธิ์ศรี ส่วนนางฉันทนา จันทร์บรรจง ไม่มาประชุมเพราะติดราชการ ตามแบบรายงานสรุปผลการประเมินของ คณะกรรมการวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับคณะกรรมการ คณะที่ ๒ รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา (แบบ วฐ. ๔/๑ (๒)) หลังจากตรวจและประเมินแล้ว กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการต้องร่วมลงลายมือชื่อทั้ง ๓ คน เมื่อกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการมาประชุมไม่ครบทั้ง ๓ คน แบบ วฐ. ๔/๑ (๒) จะมีลายมือชื่อกรรมการดังกล่าว ทั้ง ๓ คนได้อย่างไร และในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา มีรายละเอียดว่า ได้แจ้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเกณฑ์การตัดสินให้คณะกรรมการทราบ แต่ในประเด็น การพิจารณา ไม่มีผลการตรวจและประเมิน (คะแนนของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ ทั้ง ๓ คน) ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดหรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนการพิจารณาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องขอผลการตรวจและ ประเมินของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการในแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) จากเลขานุการของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อทำการตรวจสอบ ผลการให้คะแนนของกรรมการดังกล่าวทั้ง ๓ คน เทียบกับเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด หากมี ผลคะแนนตามแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ในการประชุมเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ จริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องไม่แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนมติและต้องแจ้งคะแนนให้ผู้ฟ้องคดีทราบด้วย และจากรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ มีกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมาประชุม ๒ คนเช่นเดิม โดยนางฉันทนา จันทร์บรรจง ไม่มาประชุม เพราะติดราชการ ในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา ไม่ปรากฏรายละเอียดผลการตรวจให้คะแนนของกรรมการทั้ง ๓ คน ที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดหรือไม่ และตามรายงานการประชุม ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา ก็ไม่มีข้อมูลผลการตรวจและประเมินเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ มีแต่รายละเอียดผลการตรวจและประเมินผลงานที่ปรับปรุงครั้งที่สองของกรรมการตรวจผลงาน ทางวิชาการรายคนครบทั้ง ๓ คน และตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ในระเบียบวาระที่ ๔.๗ เรื่องเดิม บันทึกว่าตามที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐

/เวลา...

เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต ๑ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต ๑ ปรับปรุงผลงานทางวิชาการตามข้อสั่งเกต ครั้งที่สอง ภายใน ๓ เดือน แต่ไม่ได้ส่งผลคะแนนประเมินให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาผลการประเมินนั้น แต่ข้อเท็จจริงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้คณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการส่งผลคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการตามแบบ วฐ. ๖ แบบ วฐ. ๓/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) เพื่อนำผลการประเมินเสนอที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วตามตารางที่เสนอ และการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ คะแนนการตรวจและประเมินตามแบบ วฐ. ต่างๆ เลขานุการต้องรวบรวมไว้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้พิจารณา ระยะเวลาผ่านพ้นไป ๒ เดือนเศษ ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิ่งแจ้งคณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ ส่งผลคะแนนประเมิน จึงเชื่อไม่ได้ว่าเป็นคะแนนประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ จริง และตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา เรื่องที่ ๑ ทบทวนการรับรองผลการประเมินตามการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำคะแนนผลการตรวจและประเมิน โดยอ้างว่าได้ตรวจเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ มาทบทวนและรับรองหลังวันเวลาผ่านพ้นไปเกือบ ๓ เดือน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด หากเป็นหลักฐานจริงต้องปรากฏในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ จากพยานหลักฐานดังกล่าว พิสูจน์ได้ว่าผลการตรวจและประเมินตามแบบ วฐ. ๓/๑ (๒) แบบ วฐ. ๔/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณานั้น เป็นเอกสารที่ไม่ได้จัดทำจริง ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ และจัดทำให้มีขึ้นภายหลัง กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาว่า ผลการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่เป็นที่สุด เพราะต้องผ่านการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ได้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เห็นว่า ผลการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเช่นไร ต้องรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงผลการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องเห็นชอบตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามแก้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเอกสิทธิ์เฉพาะที่จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเอกสารของทางราชการที่มีการลงเลขที่ วันที่ ไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งผู้ประเมินแต่ละท่านเป็นผู้มีคุณวุฒิและประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอบและทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการมานาน และการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ มติที่ประชุม เห็นชอบตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๖ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ และขอถือเอาค่าให้การลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ และค่าให้การเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเป็นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยพิพากษายืน

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอมีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ เมื่อผ่านการประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งด้านคุณภาพการปฏิบัติงานแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ เพื่อขอรับการประเมินด้านผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษายุทธดิตถ์ เขต ๑ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (สาขาบริหารการศึกษา) (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบให้กรรมการ ๓ คน คือ นายวิทยา รักสัจจา นางฉันทนา จันทร์บรรจง และนายระพีพันธ์

/โพธิ์ศรี...

โพธิ์ศรี ทำการตรวจและประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ตามแบบรายงานผลการประเมินวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับกรรมการ การประเมิน คณะที่ ๒ (แบบ วฐ. ๓/๑ (๒)) แบบรายงานสรุปผลการประเมินของคณะกรรมการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับคณะกรรมการคณะที่ ๒ รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา (แบบ วฐ. ๔/๑ (๒)) และแบบสรุปผลการประเมินผลงานที่เกิดจาก การปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะ และเลื่อนวิทยฐานะ สำหรับกรรมการประเมิน คณะที่ ๒ (แบบ วฐ. ๖) ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานมีกำหนด ระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือน โดยให้แก้ไขเพิ่มเติม ๖ รายการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบตามข้อสังเกตของกรรมการ ตรวจผลงานทางวิชาการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการตามข้อสังเกตของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วได้ส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ มีมติให้ผู้ฟ้องคดี ปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ตามบันทึกข้อสังเกตของนายระพีพันธ์ โพธิ์ศรี กรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ จำนวน ๓ รายการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งมติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ โดยไม่ได้รายงานผล การประเมินและข้อสังเกตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ผู้ฟ้องคดี ได้ไปพบนายระพีพันธ์ ในวันเดียวกัน เพื่อให้ตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี อย่างไม่เป็นทางการผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผลการประเมินในแบบสรุปผลการประเมินผลงานที่ เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะ และเลื่อนวิทยฐานะ สำหรับกรรมการประเมิน ครั้งที่ ๒ (แบบ วฐ. ๖) ปรากฏว่าคะแนน เกินเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ และหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนมติการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ ยืนยันมติเดิมให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งผลการประชุมให้ผู้ฟ้องคดีทราบในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่สอง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙

/ตุลาคม...

ตุลาคม ๒๕๕๐ มีมติให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานครั้งที่สอง ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงาน หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำผลการประเมินตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเห็นชอบตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๘๐/๒๗๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีส่งผลงานที่ปรับปรุงเป็นครั้งที่สอง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ พิจารณามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แล้วมีมติเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานครั้งที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธดิตถ์ เขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวិทยฐานะชำนาญการพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จากนั้น เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทบทวนมติให้ผู้ฟ้องคดีมีวิทยฐานะไม่ก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ มีมติไม่อนุมัติและให้ข้ามมติเดิม ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนวิทยฐานะไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่

/การศึกษา...

การศึกษายุทธวิธี เขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่เลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง แล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามมติดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่เลื่อนและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีที่มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในเบื้องต้นก่อนว่า การประเมินผลงานของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา มาตรา ๕๔ บัญญัติว่า การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใด และการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใด ต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา ๔๒ ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสบการณ์ คุณภาพ การปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล

/ของข้าราชการครู...

ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ โดยหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ข้อ ๑ กำหนดว่า ผู้ที่จะขอมีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้... ข้อ ๒ กำหนดว่า ผู้ขอต้องผ่านการประเมิน ๓ ด้าน ดังนี้ ๒.๑ ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยพิจารณาจาก... ๒.๒ ด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาจากสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ดังนี้... ๒.๓ ด้านผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยพิจารณาจาก ๒.๓.๑ ผลการปฏิบัติงาน (๑) งานจัดการศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย (๒) ผลที่เกิดกับการจัดการศึกษา ๒.๓.๒ ผลงานทางวิชาการไม่น้อยกว่า ๑ รายการ ข้อ ๔ กำหนดว่า การประเมินผลงานทางวิชาการให้ประเมินจากเอกสารผลงานทางวิชาการและอาจให้ผู้ขอแนะนำเสนอและตอบข้อซักถามด้วยก็ได้ ในกรณีที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเห็นสมควรปรับปรุงผลงานทางวิชาการ ให้ผู้ขอปรับปรุงตามข้อสังเกตภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งมติ แล้วให้นำเสนอคณะกรรมการชุดเดิมพิจารณา ข้อ ๕ กำหนดว่า เกณฑ์การตัดสิน ผู้ที่ผ่านการประเมินต้องได้คะแนนแต่ละด้าน ดังนี้... ๕.๒ ด้านผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ที่ผ่านการประเมินจะต้องได้คะแนนจากกรรมการแต่ละคน ดังนี้ ๕.๒.๑ ผลการปฏิบัติงาน ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๕ ๕.๒.๒ ผลงานทางวิชาการ ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๕ และ ๕.๒.๓ คะแนนรวม ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ข้อ ๖ กำหนดว่า การพิจารณาอนุมัติผลการประเมินให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้อนุมัติ มีผลไม่ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ ในกรณีที่มีการปรับปรุงผลงานทางวิชาการให้อนุมัติได้ ไม่ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว ข้อ ๘ กำหนดว่า เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาผลการประเมินและมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ถือเป็นอันสิ้นสุด

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ

/ประเมิน...

ประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (สาขาบริหารการศึกษา) ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙ ประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๙ คนและเลขานุการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบให้กรรมการ ๓ คน ได้แก่ นายวิทยา รักสัจจา นางฉันทนา จันทร์บรรจง และนายระพีพันธ์ โพธิ์ศรี เป็นกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ ทำหน้าที่ตรวจและประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี กรรมการทั้งสามได้ให้คะแนนการประเมินผลงานตามแบบรายงานผลการประเมินวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับกรรมการประเมินคณะที่ ๒ (แบบ วฐ. ๓/๑ (๒)) แบบรายงานสรุปผลการประเมินของคณะกรรมการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับคณะกรรมการ คณะที่ ๒ รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา (แบบ วฐ. ๔/๑ (๒)) และแบบสรุปผลการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะ และเลื่อนวิทยฐานะ สำหรับกรรมการประเมิน คณะที่ ๒ (แบบ วฐ. ๖) ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีที่ได้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่หนึ่ง ปรากฏตามผลการให้คะแนนของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการตามแบบ วฐ. ๓/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ นางฉันทนา จันทร์บรรจง ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์ทั้งด้านผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ ได้คะแนน ๗๕ คะแนน นายวิทยา รักสัจจา ให้คะแนนผลการปฏิบัติงาน ๗๕ คะแนน ผลงานทางวิชาการ ๖๖ คะแนน รวมเฉลี่ย ๗๐.๕ คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์ ส่วนนายระพีพันธ์ โพธิ์ศรี ให้คะแนนผลการปฏิบัติงาน ๗๕ คะแนน ผลงานทางวิชาการ ๖๔ คะแนน รวมเฉลี่ย ๖๙.๕ คะแนน ไม่ผ่านเกณฑ์ พร้อมทั้งมีข้อสังเกตให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงาน ๓ รายการ ส่วนแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ แบบสรุปผลการประเมินของคณะกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการทั้ง ๓ คน ผลรวมคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สองตามข้อสังเกตของนายระพีพันธ์ จำนวน ๓ รายการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ พิจารณาเรื่องและผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ โดยอ้างว่านายระพีพันธ์ กรรมการตรวจผลงานทางวิชาการ ได้ประเมินผลงานหลังจากปรับปรุงครั้งที่หนึ่ง ให้ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนผลงานทางวิชาการ ๘๐ คะแนน จึงผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งนายระพีพันธ์ได้ชี้แจงในการประชุมของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าต้องการให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขผลงาน ส่วนแบบประเมินที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึง เป็นการประเมินหลังจากที่ประชุมมีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ไปพบที่ทำงานในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ขอร้องให้ประเมินซึ่งเป็นการประเมินแบบไม่เป็นทางการ ที่ประชุมพิจารณาแล้ว จึงมีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการตามมติเดิม เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของผู้ขอมีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (สาขาบริหารการศึกษา) เพื่อนำผลการประเมินเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณานุมัติผลการประเมินตามข้อ ๖ ของหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ส่วนกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการทั้งสามคนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มอบให้เป็นผู้ตรวจและประเมินผลงานของผู้ฟ้องคดี ได้ตรวจพิจารณาเอกสารผลงานทางวิชาการและได้เสนอให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการตามแบบ วฐ.๓/๑ (๒) แบบ วฐ. ๖ และแบบ วฐ.๔/๑ (๒) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการนำผลการประเมินผลงานของผู้ฟ้องคดี เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณานุมัติผลการประเมินต่อไป การทำหน้าที่ของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการทั้ง ๓ คน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้ทำการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ของหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะฯ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ การประเมินผลงานของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดแล้ว

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผลการประเมินตามแบบ วฐ. ๓/๑ (๒) แบบ วฐ. ๔/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นเอกสารที่ไม่ได้ทำขึ้นจริงในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ และเป็นการทำให้มีขึ้นภายหลังการมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่า ตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งดังกล่าวและรายละเอียดการให้คะแนนของกรรมการตรวจผลงานทางวิชาการทั้ง ๓ คน เชื่อว่าก่อนการประชุมกรรมการทั้ง ๓ คน ได้ตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีแล้วจึงได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับผลงานดังกล่าว ซึ่งในการประชุมของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้พิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีแล้วจึงมีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงแก้ไขผลงานทางวิชาการครั้งที่สองจำนวน ๓ รายการ ประกอบกับข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อมาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้พิจารณาคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการตามแบบ วฐ. ๖ แบบ วฐ. ๓/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ กรณีจึงฟังไม่ได้ว่า คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการตามแบบ วฐ. ๖ แบบ วฐ. ๓/๑ (๒) และแบบ วฐ. ๔/๑ (๒) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นเอกสารที่ไม่ได้ทำขึ้นจริงในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงผลการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องเห็นชอบตามผลการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาผลการประเมินและมีมติเป็นประการใดให้ถือเป็นอันสิ้นสุดตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะฯ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศษ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขึ้นมาก็เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีและเสนอผลการประเมินต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติผลการประเมิน ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เสนอผลการประเมินต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นเพียงการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐

เมื่อวันที่ ๕...

เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ที่มีมติให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษนับตั้งแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เมื่อสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ โดยข้อ ๖ กำหนดว่า การพิจารณาอนุมัติผลการประเมินให้อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้อนุมัติมีผลไม่ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการในกรณีที่มีการปรับปรุงผลงานทางวิชาการให้อนุมัติได้ไม่ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องมีมติให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนวิทยฐานะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีส่งผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงแล้วครั้งที่สองในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ และประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีที่ส่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ สมบูรณ์และผ่านเกณฑ์แล้ว หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความสมบูรณ์ครบถ้วนของผลงานทางวิชาการที่ผู้ฟ้องคดีส่งต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมจะต้องอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนวิทยฐานะไม่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานวิชาการของผู้ฟ้องคดีที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วตามข้อ ๖ ของหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะฯ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ.ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ

/นับตั้งแต่...

นับตั้งแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว ไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๘๐/๒๗๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ทราบผลการมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะดังกล่าวไม่เกินวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีต้องได้เลื่อนและแต่งตั้งให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ไม่ก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ส่งผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่หนึ่ง นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้นว่า การส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีที่ปรับปรุงครั้งที่หนึ่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เป็นผลงานทางวิชาการที่ยังปรับปรุงไม่สมบูรณ์ครบถ้วน และผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า เป็นผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมได้รับการอนุมัติเลื่อนและแต่งตั้งให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ไม่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วตามข้อ ๖ ของหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะฯ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

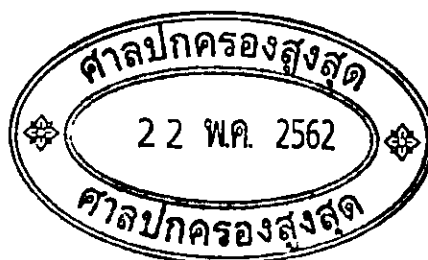
อย่างไรก็ตาม โดยที่การฟ้องว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดค่าบังคับตามมาตรา ๗๒

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยสั่งให้เพิกถอนคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีดังกล่าว ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่อนุมติให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนวิทยฐานะไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่เลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งแต่วันที่มิมีคำสั่ง แล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามมติดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน โดยส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามมติดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด นั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวควรกำหนดให้เป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษามาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่อนุมติให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนวิทยฐานะไม่ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ (เดิม) ที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้น ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่เลื่อนผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนไปถึงวันที่มีการออกคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตาม

/คำพิพากษา...

คำพิพากษาโดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณามีมติเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะ
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐
และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามมติดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่
คำพิพากษาถึงที่สุด

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุณฺณกริยากร

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไพบูรณ์ วราหะไพฑูรย์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอาจินต์ พักทองพรรณ

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๓๘/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๗๖/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นางณัฐชยา แสงเขียว ผู้ฟ้องคดี
ศึกษานิเทศก์จังหวัดราชบุรี (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาศึกษาราชบุรี เขต ๑ เดิม) ที่ ๑
คณะกรรมการศึกษานิเทศก์จังหวัดราชบุรี (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาศึกษาราชบุรี เขต ๑ เดิม) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๙/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ บ. ๑๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเพชรบุรี)

คดีนี้ โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของ
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา
ความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษานิเทศก์

/ลงวันที่ ๓...

ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป โดยข้อ ๘ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้ (๑) อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและอ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา... ข้อ ๑๒ กำหนดว่า ให้มีศึกษาธิการจังหวัด... มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เฉพาะงานที่เกี่ยวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และอ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จึงทำให้อำนาจหน้าที่เดิมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ถูกปรับเปลี่ยนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี และอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ถูกปรับเปลี่ยนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี จึงให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนไผ่ (ราษฎร์รังสรรค์) ได้สมัครสอบเข้ารับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา (กลุ่มทั่วไป) ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนดให้มีการสอบภาค ก ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ วิชาความรู้ทั่วไป และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน จำนวน ๑๐๐ คะแนน และวิชาความสามารถในการบริหารงานในหน้าที่ จำนวน ๑๐๐ คะแนน รวมคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน และสอบภาค ข

/ในวันที่ ๙...

ในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ – ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยคณะกรรมการจะประเมินจากผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๕๐ คะแนน และสอบสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาสถานศึกษา ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำนวน ๕๐ คะแนน รวมคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ซึ่งผู้ที่สอบผ่านการคัดเลือกจะต้องได้คะแนนในแต่ละภาคไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ปรากฏว่าไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ได้จัดส่งสำเนาคะแนนให้ผู้ฟ้องคดีโดยระบุว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนในภาค ก จำนวน ๑๒๑ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนคะแนนภาค ข ได้คะแนนประเมินผลงานตามองค์ประกอบตัวชี้วัด ๑๐ คะแนน จาก ๕๐ คะแนน และคะแนนสัมภาษณ์ ๔๓ คะแนน จาก ๕๐ คะแนน รวม ๕๓ คะแนน จาก ๑๐๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๓ จึงไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการประเมินและพิจารณาให้คะแนนในส่วนของภาค ข เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากการให้คะแนนในส่วนของการประเมินผลงาน ตัวชี้วัดที่ ๒ คือ รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับตนเอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้แนบเกียรติบัตรรางวัลที่ได้รับประกอบการสมัครแล้ว แต่กลับได้ ๐ คะแนน ซึ่งตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนดว่าจะต้องได้คะแนนอย่างน้อย ๖ คะแนน และมีผู้สมัครรายอื่นในพื้นที่อื่นซึ่งได้รับเกียรติบัตรเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนในส่วนนี้ ๖ คะแนน และในตัวชี้วัดที่ ๔ คือ รายละเอียดตารางการเป็นวิทยากร หรือกรรมการ หรือคณะทำงาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้แนบเอกสารหลักฐานการเป็นวิทยากรไปพร้อมกับการสมัครและได้มีการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน จึงประกาศให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิสอบแล้ว ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๗/ว ๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจะต้องได้คะแนนส่วนนี้อย่างน้อย ๖ คะแนน อีกทั้ง ในส่วนของคะแนนสอบสัมภาษณ์ ผู้ฟ้องคดีได้เพียง ๔๓ คะแนน ทั้งที่ผู้สมัครในเขตอื่นๆ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๔๕ คะแนน จึงเป็นการกั้นกั้นผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

/ต่อมา...

ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๗/๑๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ยุติเรื่อง ส่วน ก.ค.ศ. ไม่ได้แจ้งผลการวินิจฉัยคำร้องทุกข์แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เฉพาะตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป

๒. เพิกถอนการพิจารณาให้คะแนนในภาค ข ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง กับพวก และพิจารณาให้คะแนนผู้ฟ้องคดีใหม่ ตลอดจนมีมติ/คำสั่ง/ประกาศให้ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึง วันประกาศผลสอบคัดเลือก เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และมีสิทธิและผลประโยชน์ ตามกฎหมาย

๓. มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการ พิพากษา โดยขอทุเลาการบังคับตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต ๑ เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เฉพาะตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำขอให้ ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เจาะตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี
เขต ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการ
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๙
ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนไผ่ (ราษฎร์รังสรรค์) สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ ได้สมัครสอบคัดเลือกในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี
เขต ๑ ได้ดำเนินการสอบแข่งขันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ดังนี้ (๑)
ภาค ก ความรู้ความสามารถทั่วไป สอบคัดเลือกในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คะแนน
รวม ๒๐๐ คะแนน ผู้ฟ้องคดีสอบได้ ๑๒๑ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ ผ่านเกณฑ์การสอบ
คัดเลือกตามประกาศในภาคนี้ (๒) ภาค ข วิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง ประกอบด้วย
การประเมินผลการปฏิบัติงาน คะแนนรวม ๕๐ คะแนน และการสอบสัมภาษณ์ คะแนนรวม
๕๐ คะแนน โดยในการประเมินผลการปฏิบัติงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ราชบุรี เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข)
ตามคำสั่งที่ ๕๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน
ผลการปฏิบัติงานตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ
๐๔๐๐๗/ว ๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงาน
๑๐ คะแนน เนื่องจากคณะกรรมการประเมินฯ เห็นว่า รางวัลที่เกิดกับนักเรียนกินระยะเวลา ๓ ปี
และรางวัลที่เกิดกับตนเองคือ รางวัลหนึ่งแสนครูดีไม่ถือเป็นรางวัลเนื่องจากไม่มีการแข่งขัน
สำหรับการเป็นวิทยากร คณะกรรมการประเมินฯ ตรวจสอบแล้วไม่มีคำสั่งหรือบันทึกสั่งการ
ของผู้บังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษร หลักฐานไม่น่าเชื่อถือขาดการรับรองจึงไม่มี
คะแนนด้านนี้ โดยคณะกรรมการประเมินฯ ได้พิจารณาจากรายงานผลการปฏิบัติงานตาม
องค์ประกอบและตัวชี้วัดของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นต่อคณะกรรมการรับสมัคร แต่ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้ตรวจสอบคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้วพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารซึ่งเป็นคำสั่งของ

/ผู้บังคับบัญชา...

ผู้บังคับบัญชาในการเป็นวิทยากรอ้างต่อศาลปกครองภายหลังโดยไม่ได้นำเอกสารหลักฐานนี้ มาแสดงในการรับสมัคร คณะกรรมการประเมินฯ จึงไม่มีเอกสารหลักฐานดังกล่าว ในขณะที่รับสมัคร ส่วนการสอบสัมภาษณ์ ซึ่งสอบในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีคะแนนรวม ๕๐ คะแนน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข สัมภาษณ์) ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๗๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยมีคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น ๕ ชุด ชุดละ ๕ คน โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนสัมภาษณ์แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่ม A ช่วงคะแนน ๔๕ - ๔๙ กลุ่ม B ช่วงคะแนน ๔๐ - ๔๔ และกลุ่ม C ช่วงคะแนน ๓๕ - ๓๙ คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ ๕ คน จะให้คะแนนทุกคนโดยตัดคะแนนสูงสุดและต่ำที่สุดออก รวมคะแนนของกรรมการที่เหลือ ๓ คน หาค่าเฉลี่ยโดยหารด้วย ๓ จากการตรวจสอบการ ให้คะแนนในครั้งนี้ ผู้ที่ได้คะแนนต่ำที่สุดได้ ๓๖.๖๗ คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดได้ ๔๘.๖๗ คะแนน โดยผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการสอบสัมภาษณ์ ๔๓ คะแนน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์กดคะแนนและกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายนั้น ไม่เป็นความจริงเนื่องจากคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์เป็นข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาในระดับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา มีคุณวุฒิและวุฒิภาวะ เพียงพอและเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมตามระบบราชการ ประกอบกับผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการครูที่มาจากสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ ซึ่งไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการมีความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน จึงไม่มีเหตุผลที่คณะกรรมการ สอบสัมภาษณ์จะกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหาย ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้เสนอเรื่องขอ ความเป็นธรรมในการประเมินคะแนนของผู้ฟ้องคดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ จึงได้เสนอเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณากรณีดังกล่าว ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาความเห็นของ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีความเห็นว่า ๑. รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับผู้รับบริการ (๑๐ คะแนน) ผู้ฟ้องคดีส่งเอกสารที่แสดงว่า เป็นผู้ผ่านการประเมินเป็นบุคลากรดีเด่น ในวันครูปี ๒๕๕๔ (๑๖ มกราคม ๒๕๕๔) แต่เมื่อนับระยะเวลาย้อนหลังถึงวันรับสมัครวันสุดท้ายแล้วเกินกว่า ๓ ปี จึงไม่สามารถใช้เป็น

หลักฐานแสดงผลการปฏิบัติงานได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด การที่ได้รับผลการประเมิน ๐ คะแนน จึงชอบด้วยหลักเกณฑ์แล้ว ๒. รางวัลหรือผลงานที่เกิดขึ้นกับตนเอง (๑๐ คะแนน) ผู้ฟ้องคดีได้ส่งเกียรติบัตรที่แสดงว่าได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “หนึ่งแสนครูดี” ประจำปี ๒๕๕๕ ซึ่งออกโดยคุรุสภา เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ แต่เมื่อนับระยะเวลาย้อนหลังถึงวันรับสมัครวันสุดท้ายแล้วเกิน ๓ ปี การที่ได้รับผลการประเมิน ๐ คะแนน จึงชอบด้วยหลักเกณฑ์แล้ว และไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่า เครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “หนึ่งแสนครูดี” เป็นรางวัลหรือไม่ ๓. รางวัลหรือผลงานที่สถานศึกษาได้รับ (๑๐ คะแนน) ได้รับผลการประเมิน ๘ คะแนน ๔. การเป็นวิทยากรหรือกรรมการหรือคณะทำงาน (๑๐ คะแนน) เอกสารที่ผู้ฟ้องคดีส่งมานั้น ปรากฏเนื้อหาเพียงว่าเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ O - NET ระดับชั้น ป.๖ และ ม.๓ โดยมีการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน และตั้งศูนย์การดำเนินงานที่โรงเรียนชุมชนวัดประสาธสิทธิ์ กำหนดระยะเวลาดำเนินงาน ๓ เดือน และมีกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาครูผลิตสื่อการสอนการนิเทศค่ายยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตารางเวลาการจัดการครูสอนกวดวิชาที่มีชื่อผู้ฟ้องคดีปรากฏอยู่ด้วย ดังนั้น เอกสารที่ผู้ฟ้องคดีส่งมา จึงถือว่าเป็นเอกสารที่บกพร่องในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ไม่แจ้งชัดถึงการมีขึ้นอย่างเป็นทางการและไม่สามารถใช้เป็นเอกสารในราชการได้ การที่ได้รับผลการประเมิน ๐ คะแนน จึงชอบด้วยหลักเกณฑ์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัด (ภาค ข) และการให้คะแนนสำหรับผู้ฟ้องคดีนั้น คณะกรรมการประเมินฯ ได้พิจารณาให้คะแนนด้วยความยุติธรรมและชอบด้วยหลักเกณฑ์ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๘/ว๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ แล้ว สมควรให้ยุติเรื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ได้ดำเนินการสอบคัดเลือก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ก.ค.ศ กำหนด โดยยึดหลักความเคร่งครัด โปร่งใส ยุติธรรมด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกันแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า รางวัลหนึ่งแสนครูดีที่ผู้ฟ้องคดีเสนอในข้อ ๒. รางวัลหรือผลงานที่เกิดขึ้นกับตนเอง เป็นรางวัลที่คุรุสภาดำเนินการคัดเลือกอย่างเข้มงวด โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาอย่างชัดเจน โดยกำหนดคุณสมบัติทั่วไปว่า ๑. ต้องเป็นผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ๒. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า ๒ ปี ๓. เป็นผู้ไม่เคยประพฤติเสื่อมเสียศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ๔. เป็นผู้ไม่ประพฤติตนเกี่ยวข้องกับอบายมุข... โดยได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะอย่างละเอียดพร้อม

อัตราส่วนเป็นเปอร์เซ็นต์ในการพิจารณาคัดเลือก ครูสภาได้กำหนดขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือก คือ ขั้นตอนที่ ๑ ดำเนินการคัดเลือกตำแหน่งครูของสถานศึกษาทุกแห่งทุกสังกัด และบันทึกข้อมูลครูที่ได้รับคัดเลือกพร้อมระบุเหตุผล คุณสมบัติ ผลงานและรางวัลที่ได้รับแล้ว จึงเสนอรายชื่อครูที่ได้รับการคัดเลือกไปยังครูสภาเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อจัดทำประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งจะมีการให้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อคณะกรรมการครูสภาเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ภายใน ๑๐ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๒ เสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นหนึ่งแสนครูดี ไปยังสำนักงานเลขาธิการครูสภาเพื่อให้คณะกรรมการบริหารโครงการ พิจารณารายชื่อและนำเสนอต่อคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพพิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการครูสภาพิจารณาอนุมัติและจัดทำประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกและมอบเกียรติบัตรในวันครูที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การพิจารณารางวัลเกียรติบัตรจะพิจารณาจากปีการศึกษา และครูที่ทำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ เอกสารต่างๆ ที่ใช้ประกอบก็ใช้เกณฑ์ปีการศึกษา ซึ่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยปีการศึกษา การเปิดและปิดสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ ระบุไว้ชัดเจนว่า การนับปีการศึกษา วันเริ่มต้นปีการศึกษาคือวันที่ ๑๖ พฤษภาคม และวันสิ้นสุดปีการศึกษาคือวันที่ ๑๕ พฤษภาคมของปีถัดไป ซึ่งรายละเอียดตัวชี้วัดการประเมินผลงานระบุว่า พิจารณาการได้รับรางวัลระยะเวลาย้อนหลังไม่เกิน ๓ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัคร ซึ่งตรงกับวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ วันสิ้นสุดปีการศึกษาคือ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ฉะนั้นรางวัลหนึ่งแสนครูดีจึงไม่เกิน ๓ ปี และสมควรถือเป็นรางวัลโดยครูที่ได้รับรางวัลถือเป็นครูที่ดีและไม่สมควรมีกำหนดเวลาสิ้นสุดหลังจาก ๓ ปี

ส่วนผลการปฏิบัติงานในส่วนการเป็นวิทยากร ผู้ฟ้องคดีได้แนบเอกสารที่แสดงว่าร่วมเป็นวิทยากรคณะกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งตรงตามตัวชี้วัดที่กำหนดอย่างชัดเจน โดยเอกสารแผ่นที่ ๑ ประกอบไปด้วยการดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวกที่ ๓ มีโรงเรียนบ้านดอนไผ่ ระบุไว้ในอันดับที่ ๒ ของกลุ่มนักเรียน ม.๓ เอกสารแผ่นที่ ๒ มีรายชื่อครูผู้สอน ม.๓ กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนบ้านดอนไผ่ คือ ญัฐชยา เอกสารแผ่นที่ ๓ เป็นเอกสารที่เรียนผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวกที่ ๓ แจ้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ๑. การติว Pre O - NET ระดับชั้น และวันที่ติวไว้ อย่างชัดเจน เอกสารแผ่นที่ ๔ เป็นตารางการเข้าติว O - NET ระดับชั้น ป.๖ และ ม.๓ สัปดาห์ที่ ๒๔ - ๒๕ มกราคม ๒๕๕๘ (สัปดาห์สุดท้าย) หมายเหตุท้ายเอกสาร ชั้น ม.๓

คุณครูโรงเรียนบ้านดอนไผ่เป็นผู้รับผิดชอบทุกสาระเพราะคุณครูจากบัวงามทุกคนติดอบรม เอกสารแผ่นที่ ๕ เป็นตารางการเข้าตัว O - NET ระดับชั้น ม.๓ สาระภาษาไทยมีชื่อ ณิชฐยา ระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน สมบูรณ์และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายดำเนินสะดวกที่ ๓ แล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้จัดทำผลการปฏิบัติงานเป็นรูปเล่มตามองค์ประกอบตัวชี้วัดเสนอ ผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นลงลายมือชื่อรับรองในใบสมัคร ซึ่งแสดงว่า เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ถูกตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้นำใบสมัคร และเอกสารหลักฐานมาสมัครสอบกับเจ้าหน้าที่ที่ทำการรับสมัครที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ เจ้าหน้าที่ก็ได้ตรวจหลักฐานอย่างละเอียดพร้อมลงชื่อ เจ้าหน้าที่รับสมัครและลงความเห็นของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ว่ามีคุณสมบัติ ครบถ้วนตามประกาศรับสมัคร พร้อมลงชื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ฉะนั้น เอกสาร หลักฐานดังกล่าวที่แนบมาจึงมีความสมบูรณ์ ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว

ส่วนกรณีการสอบสัมภาษณ์ คณะกรรมการบางท่านใช้คำถามและน้ำเสียง ที่ไม่เหมาะสมในการสัมภาษณ์ ใช้คำถามแบบยอกย้อนมีอคติต่อผู้ฟ้องคดีอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งส่งผลต่อคะแนน ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีมีวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ อายุ ๕๒ ปี มีทั้งวิทยุฒิและคุณวุฒิ ประสบการณ์สอน ๒๘ ปี แต่กลับได้คะแนนสัมภาษณ์น้อยกว่า คนอื่นที่อายุและประสบการณ์น้อยกว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เพื่อความเป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการประเมินฯ จึงควรพิจารณาให้คะแนนผู้ฟ้องคดีใหม่ตามหลักเกณฑ์ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอื่น ๆ ทั่วประเทศโดยเพิ่มคะแนนให้ผู้ฟ้องคดี อีก ๑๒ คะแนน ซึ่งจะทำให้ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ว ๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ได้กำหนด รายละเอียดตัวชี้วัดและคะแนนแต่ละองค์ประกอบประเมินผลการปฏิบัติงาน ในการ คัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน) โดยกำหนด หลักเกณฑ์ผลการปฏิบัติงาน ตัวชี้วัดที่ ๒ ซึ่งเป็นรางวัลหรือผลงานที่เกิดกับตนเอง มีค่า คะแนน ๑๐ คะแนน กำหนดกรอบการพิจารณาจากการได้รับรางวัลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

/จากหน่วยงาน...

จากหน่วยงานที่เป็นภาครัฐและหลักฐานที่ระบุชื่อผู้สมัครหรือหน่วยงานที่ผู้สมัครสังกัดอยู่ชัดเจน (ระยะเวลาย้อนหลังไม่เกิน ๓ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัคร) ซึ่งตามประกาศรับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดวันรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ การนับระยะเวลาย้อนหลังไม่เกิน ๓ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัคร จึงต้องนับถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และมีผลย้อนหลังไม่เกิน ๓ ปี ของวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ การที่ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานหนึ่งแสนครูดีซึ่งเป็นผลงานที่ได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ จึงเป็นรางวัลหรือผลงานที่เกิดกับตนเองที่มีระยะเวลาย้อนหลังเกินกว่า ๓ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัคร ซึ่งไม่สามารถนำมาพิจารณาเพื่อให้ค่าคะแนนกับผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ปฏิบัติแนวทางเดียวกันทั้งหมด การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาเกียรติบัตรจะต้องพิจารณาจากปีการศึกษาจึงเป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อนของผู้ฟ้องคดีและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์บางรายใช้คำถามและน้ำเสียงที่ไม่เหมาะสมในการสัมภาษณ์ มีอคติต่อผู้ฟ้องคดีอย่างเห็นได้ชัด นั้น เห็นว่า คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์และผู้ฟ้องคดีไม่เคยรู้จักกันเป็นการส่วนตัวมาก่อน จึงไม่มีเหตุผลใดๆ ที่คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์จะกดคะแนนและกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหาย ประกอบกับการสอบสัมภาษณ์จะต้องดำเนินการตามเวลาที่กำหนดเนื่องจากมีผู้เข้าสอบสัมภาษณ์หลายราย การใช้คำถามกับผู้เข้าสอบสัมภาษณ์เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ทางราชการกำหนดเพื่อให้ผู้เข้าสอบสัมภาษณ์ได้แสดงวิสัยทัศน์ ท่วงที วาจา ประกอบบุคลิกลักษณะโดยมีคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ จำนวน ๕ คน จะให้คะแนนทุกคนแล้วจึงให้ตัดคะแนนสูงที่สุดและต่ำที่สุดทิ้ง รวมคะแนนของกรรมการที่เหลือ ๓ คน หาค่าเฉลี่ยโดยหารด้วย ๓ ซึ่งเป็นการให้คะแนนที่เกิดความยุติธรรมกับผู้เข้าสอบทุกรายตามหลักเกณฑ์ของทางราชการ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ดำเนินการให้คะแนนไม่เหมือนกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอื่นๆ ทั่วประเทศ นั้น เป็นการกล่าวหาโดยไม่มีพยานหลักฐานใดมายืนยันและในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หากได้ดำเนินการเหมือนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอื่นๆ ทั่วประเทศแล้วจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนเพิ่มอีก ๑๒ คะแนน นั้น ก็เป็นการ

/ให้คะแนน...

ให้คะแนนตามความเข้าใจของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ซึ่งไม่ใช่คะแนนที่ได้รับจากการประเมิน โดยคณะกรรมการสอบคัดเลือกแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการประเมินผลการปฏิบัติงานได้ ดำเนินการให้เป็นไปตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ว ๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ โดยมีรายละเอียดตัวชี้วัดและคะแนนแต่ละ องค์ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ ตัวชี้วัดที่ ๑ รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับ ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ มีค่าคะแนน ๑๐ คะแนน ตัวชี้วัดที่ ๒ รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับ ตนเอง มีค่าคะแนน ๑๐ คะแนน ตัวชี้วัดที่ ๓ รางวัลหรือผลงานที่สถานศึกษาได้รับ มีค่าคะแนน ๑๐ คะแนน ซึ่งทั้งตัวชี้วัดที่ ๑ ตัวชี้วัดที่ ๒ และตัวชี้วัดที่ ๓ มีการกำหนดกรอบ การพิจารณาจากการได้รับรางวัลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจากหน่วยงานที่เป็นภาครัฐและ หลักฐานที่ระบุชื่อผู้สมัครหรือหน่วยงานที่ผู้สมัครสังกัดอยู่ชัดเจน ระยะเวลาย้อนหลังไม่เกิน ๓ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัคร ดังนั้น การพิจารณาการได้รับรางวัลตามตัวชี้วัดที่ ๑ ถึงตัวชี้วัดที่ ๓ จึงต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดว่า รางวัลที่ได้รับจะต้องมีระยะเวลาย้อนหลัง ไม่เกิน ๓ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัคร เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ยื่นผลงานตัวชี้วัด ที่ ๒ เป็นเกียรติบัตรที่แสดงว่าผู้ฟ้องคดีได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “หนึ่งแสนครูดี” ประจำปี ๒๕๕๔ โดยประธานกรรมการคุรุสภาให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งตามประกาศ เรื่อง รับสมัคร คัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฯ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ กำหนดให้มีการรับสมัครฯ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงเห็นได้ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเกียรติบัตรดังกล่าวมาตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๓ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัครแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถเสนอผลงานดังกล่าวได้ แม้ว่าเกียรติบัตรดังกล่าวแสดงว่า ผู้ฟ้องคดี ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “หนึ่งแสนครูดี” จะมีคุณค่าและเป็นการยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษาก็ตาม แต่เมื่อผลงานดังกล่าวพ้นระยะเวลาตามที่ประกาศรับสมัครฯ กำหนดไว้ และตามที่คุณฟ้องคดี อ้างว่ามีผู้สมัครรายอื่นในพื้นที่อื่นซึ่งได้รับเกียรติบัตรเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีได้คะแนนส่วนนี้ ๖ คะแนน ก็ไม่ปรากฏหลักฐานตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง การที่คณะกรรมการประเมินผล การปฏิบัติงานให้คะแนนผู้ฟ้องคดี ๐ คะแนน ในตัวชี้วัดที่ ๒ จึงเป็นการให้คะแนน

/ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่แนบท้ายประกาศรับสมัครฯ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ แล้ว อีกทั้ง การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าวกำหนดไว้ล่วงหน้าและประกาศให้ทราบก่อน การเปิดรับสมัครแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ทราบเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าวเป็นอย่างดี และมีได้มีการคัดค้านหรือโต้แย้งแต่อย่างใด กรณีจึงฟังได้ว่า การให้คะแนนในส่วนของการประเมินผลงาน ตัวชี้วัดที่ ๒ ชอบแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตัวชี้วัดที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีได้แนบเอกสารหลักฐานการเป็นวิทยากรไปพร้อมกับการสมัคร คือ รายละเอียดตารางการเป็นวิทยากร หรือกรรมการ หรือ คณะทำงาน และได้มีการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนจึงมีการประกาศให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิสอบแล้ว แต่ได้รับผลการประเมิน ๐ คะแนน เนื่องจากคณะกรรมการประเมินเห็นว่า เอกสารที่ผู้ฟ้องคดีส่งมาไม่ชัดเจน นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาเอกสารดังกล่าวตามที่ปรากฏตามเอกสารทำคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีส่งพร้อมกับการสมัครพบว่า เอกสารดังกล่าวเป็นตารางข้อมูลครูผู้สอน ม.๓ และตารางการบรรยายเกี่ยวกับ O - NET ระดับชั้น ม.๓ ที่มีชื่อผู้ฟ้องคดีแต่ไม่มีนามสกุลและไม่พบเอกสารอื่นใดหรือข้อความอื่นใดที่แสดงว่าผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ เป็นวิทยากร หรือกรรมการ หรือคณะทำงาน แม้ว่าหากพิจารณาเอกสารดังกล่าวประกอบกัน ก็พอที่จะเข้าใจได้ว่า ผู้ฟ้องคดีอาจได้รับมอบหมายให้เป็นผู้บรรยายในเรื่องเกี่ยวกับ O - NET ระดับชั้น ม.๓ แต่เมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของตัวชี้วัดที่ ๔ ที่กำหนดไว้ว่า พิจารณาจากคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ บันทึกเสนอหรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงว่า ร่วมเป็นวิทยากร คณะกรรมการหรือคณะทำงานที่สูงสุดเพียงระดับเดียว โดยพิจารณาจากผลงานย้อนหลังไม่เกิน ๕ ปี นับถึงวันสุดท้ายของการรับสมัครแล้ว ทำให้เข้าใจได้ว่า หากผู้ที่ต้องการส่งผลงานจากการเป็นวิทยากรหรือกรรมการหรือคณะทำงานจะต้องส่งหลักฐานที่เป็นคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ บันทึกเสนอก่อน แต่หากไม่มีหรือไม่สามารถที่จะใช้หลักฐานดังกล่าวได้จึงจะใช้หลักฐานอื่นใดที่แสดงว่าร่วมเป็นวิทยากร คณะกรรมการหรือคณะทำงานแทน ประกอบกับ เมื่อพิจารณาเอกสารทำคำคัดค้านคำให้การ ที่ผู้ฟ้องคดีนำส่งต่อศาล แล้วพบว่า มีคำสั่งกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวกที่ ๓ ที่ ๓/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมค่ายยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยมีชื่อและนามสกุลของผู้ฟ้องคดีและข้อความแสดงว่าผู้ฟ้องคดีเป็นคณะวิทยากรในโครงการดังกล่าว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะจัดหาเอกสารดังกล่าวมาประกอบในการสมัครได้ ดังนั้น จึงไม่ใช่

กรณีที่จะใช้หลักฐานอื่นใดมาแทน อีกทั้ง เอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาการสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ควรเป็นเอกสารที่มีความชัดเจนเพียงพอเพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้สมัคร ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า เอกสารของผู้ฟ้องคดีเป็นเอกสารที่บกพร่องในส่วนที่เป็นสาระสำคัญไม่แจ้งชัดถึงการมีขึ้นอย่างเป็นทางการและไม่สามารถใช้เป็นเอกสารในทางราชการได้นั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า คณะสอบสัมภาษณ์ผู้ฟ้องคดีได้รับเพียง ๔๓ คะแนน ทั้งที่ผู้สมัครในเขตอื่น ๆ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๔๕ คะแนน จึงเป็นการกดคะแนนและกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข สัมภาษณ์) ตามคำสั่ง ลับ ที่ ๗๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยมีคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น ๕ ชุด ชุดละ ๕ คน คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ ๕ คน จะให้คะแนนทุกคนโดยตัดคะแนนสูงสุดและต่ำที่สุดออก รวมคะแนนของกรรมการที่เหลือ ๓ คน หาค่าเฉลี่ยโดยหารด้วย ๓ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามรายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข สัมภาษณ์) ในการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ปรากฏว่า มีผู้ได้คะแนนสอบสัมภาษณ์ต่ำที่สุดคือ ๓๖ คะแนน โดยผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนน ๔๓ คะแนน ซึ่งมีผู้ได้คะแนนการสอบสัมภาษณ์ต่ำกว่าผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๒ คน จากจำนวนผู้เข้าสอบ ๘๗ คน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ที่ได้คะแนนต่ำที่สุดจนเข้าใจได้ว่าอาจเกิดจากการกลั่นแกล้ง ส่วนการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการคัดเลือกผู้ที่มาดำรงตำแหน่งดังกล่าว เมื่อไม่มีหลักฐานปรากฏว่า คณะกรรมการสัมภาษณ์ได้รู้จักกับผู้ฟ้องคดีหรือมีอคติในเรื่องใดกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน จึงถือได้ว่าการสอบสัมภาษณ์ดังกล่าวเป็นไปโดยชอบแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศ เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

/ประถมศึกษา...

ประณตศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ประการแรก การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของตัวชี้วัดที่ ๔ ที่กำหนดไว้ว่า พิจารณาจากคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ บันทึกเสนอหรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงว่าร่วมเป็นวิทยากร คณะกรรมการหรือคณะทำงานที่สูงสุดเพียงระดับเดียว ทำให้เข้าใจได้ว่า หากผู้ที่ต้องการส่งผลงานจากการเป็นวิทยากร หรือกรรมการ หรือคณะทำงานจะต้องส่งหลักฐานที่เป็นคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ บันทึกเสนอ ก่อน แต่หากไม่มีหรือไม่สามารถที่จะใช้หลักฐานดังกล่าวได้ จึงจะใช้หลักฐานอื่นใดที่แสดงว่าร่วมเป็นวิทยากร คณะกรรมการหรือคณะทำงานแทนนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าวได้กำหนดไว้ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ว๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ความว่า การเป็นวิทยากรหรือกรรมการหรือคณะทำงาน ค่าคะแนน (๑๐ คะแนน) จะพิจารณาจากคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ บันทึกเสนอ หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงว่าได้ร่วมเป็นวิทยากร คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ... ดังนั้น ตัวชี้วัดดังกล่าวให้พิจารณาจากหลักฐานอื่นใดที่แสดงว่าได้ร่วมเป็นวิทยากร คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้จัดส่งรายละเอียดตารางในการเป็นวิทยากร ไปพร้อมกับการสมัคร และได้มีการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน จึงมีการประกาศให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิสอบแล้ว อีกทั้ง ขณะที่ผู้ฟ้องคดียื่นสมัครไม่สามารถหาคำสั่งแต่งตั้งวิทยากรดังกล่าวได้ เนื่องจากผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนไผ่ (ราษฎร์รังสรรค์) ไม่แจ้งให้ทราบ ครั้นศาลปกครองชั้นต้น ได้อ่านคำพิพากษาคดีนี้แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอคัดถ่ายเอกสารในเรื่องตัวชี้วัดที่ ๔ นี้ แต่ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนไผ่ (ราษฎร์รังสรรค์) ขัดขวางและกั้นกัณฑ์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำหลักฐานอื่นมาแสดงเท่าที่สามารถจะทำได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีได้เป็นวิทยากรในโครงการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามคำสั่งกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวกที่ ๓ ที่ ๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องได้คะแนนในตัวชี้วัดที่ ๔ นี้ จำนวน ๘ คะแนน

ประการที่สอง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานคณะกรรมการดำเนินการสอบ เพื่อขอทราบผลคะแนนสอบคัดเลือกกรณีพิพาทนี้

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งว่าในภาค ก ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนความรู้ทั่วไป ๖๓ คะแนน และความสามารถได้ ๕๘ คะแนน รวม ๑๒๑ คะแนน แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ขอข้อมูลกรณีเดียวกันไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๗/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ฟ้องคดีว่า ภาค ก ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนความรู้ทั่วไป ๖๐ คะแนน และความสามารถ ได้ ๖๔ คะแนน รวม ๑๒๔ คะแนน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น และมีคำพิพากษาตามคำขอท้ายคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ทำคำแก้อุทธรณ์ภายในระยะเวลา

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีขอส่งสำเนาคำสั่งกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวก ที่ ๓ ที่ ๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เพื่อแสดงว่าผู้ฟ้องคดีเคยเป็นวิทยากรต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนไผ่ (ราษฎร์รังสรรค์) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ การคัดเลือกครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ดังนี้ (๑) ภาค ก ความรู้ ความสามารถทั่วไป แบ่งออกเป็นวิชาความรู้ทั่วไปและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน จำนวน ๑๐๐ คะแนน และความสามารถในการบริหารงานในหน้าที่ จำนวน ๑๐๐ คะแนน รวม ๒๐๐ คะแนน สอบคัดเลือก ในวันที่

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ (๒) ภาค ข ความเหมาะสมกับตำแหน่ง พิจารณาการประเมินผล การปฏิบัติงาน ระหว่างวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ – ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำนวน ๕๐ คะแนน สอบสัมภาษณ์ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำนวน ๕๐ คะแนน รวม ๑๐๐ คะแนน ซึ่งผู้ที่ สอบผ่านการคัดเลือกจะต้องได้คะแนนในแต่ละภาคไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ผู้ที่สอบ คัดเลือกทั้งภาค ก และภาค ข ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยไม่ปรากฏรายชื่อ ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ขอทราบผลคะแนน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งคะแนนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ดังนี้ ภาค ก คะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน ได้ ๑๒๑ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ ผ่านเกณฑ์ การสอบคัดเลือกในภาคนี้ ส่วนภาค ข คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน แบ่งออกเป็น ประเมินผล การปฏิบัติงาน ๕๐ คะแนน และสอบสัมภาษณ์ ๕๐ คะแนน ในส่วนประเมินผลการปฏิบัติงาน พิจารณาจากตัวชี้วัดมีองค์ประกอบ ๖ เรื่อง ดังนี้ ๑) รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับผู้เรียน หรือผู้รับบริการ ๒) รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับตนเอง ๓) รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับสถานศึกษา ๔) การเป็นวิทยากรหรือกรรมการหรือคณะทำงาน คะแนนเต็มตัวชี้วัดละ ๑๐ คะแนน ตัวชี้วัดที่ ๓ ได้ ๘ คะแนน ส่วนตัวชี้วัดที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ไม่ได้คะแนน ๕) ผลการเลื่อนเงินเดือน และ ๖) การรักษาราชการแทนหรือการปฏิบัติราชการแทน คะแนนเต็มตัวชี้วัดละ ๕ คะแนน ตัวชี้วัดที่ ๕ ได้ ๒ คะแนน ส่วนตัวชี้วัดที่ ๖ ไม่ได้คะแนน คะแนนผลการปฏิบัติงาน รวม ๑๐ คะแนน และได้คะแนนจากการสัมภาษณ์ ๔๓ คะแนน ดังนั้น คะแนนภาค ข รวม ๕๓ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๓ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินในส่วนภาค ข

สำหรับผลการปฏิบัติงาน ตัวชี้วัดที่ ๔ การเป็นวิทยากรนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ ๐ คะแนน เนื่องจากไม่ปรากฏว่ามีคำสั่งหรือบันทึกสั่งการของผู้บังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้ฟ้องคดีได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ แผ่น ดังนี้ แผ่นที่ ๑ ระบุว่าเป็นนโยบายของ สพป. รบ. ๒ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒) การดำเนินการ ของกลุ่มฯ ดำเนินสะดวกที่ ๓ แผ่นที่ ๒ ตารางกำหนดชื่อผู้สอนและรายวิชาในชั้น ป.๖ และ ม.๓ ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีในส่วนข้อมูลครูผู้สอน ม.๓ กลุ่มสาระภาษาไทย แผ่นที่ ๓ ระบุ ว่าเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวก ที่ ๓ แจ้งเรื่อง ที่เกี่ยวข้อง ๓ เรื่อง ดังนี้ ๑) การติว Pre O – net ๒) การสอบ Pre O - net และ ๓)

เรื่องบัตรสังสรรค์งานวันครู แผ่นที่ ๔ และที่ ๕ ระบุว่าเป็นตารางการเข้าคิว O - net ระดับชั้น ป.๖ และ ม.๓ สัปดาห์ที่ ๒๔ - ๒๕ มกราคม ๒๕๕๘ (สัปดาห์สุดท้าย) ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดี ในตารางการเข้าคิว O - net ระดับชั้น ม.๓ วิชาภาษาไทย ซึ่งคณะกรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข) การคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พิจารณาเอกสารดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีความเห็นว่า หลักฐานไม่น่าเชื่อถือ ขาดการรับรอง จึงไม่มีคะแนนในส่วนนี้

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการประกาศผลการคัดเลือกที่ไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดี ไม่ถูกต้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ก.ค.ศ. โดยมีเนื้อหาทำนองเดียวกันสรุปได้ว่า การส่งเอกสารการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามตัวชี้วัดทั้งหมด ๖ ตัวชี้วัด ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำเอกสารหลักฐานตามตัวชี้วัดส่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันสมัครอย่างครบถ้วน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินในภาค ข เนื่องจากคณะกรรมการ ประเมินผลการปฏิบัติงานไม่ให้ความเป็นธรรมในการประเมินผลงานของผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ผู้พิจารณาร้องทุกข์ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีได้แนบมาตามตัวชี้วัด ถึงที่มาแห่งคะแนนที่ได้จากคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพียง ๑๐ คะแนน จาก คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน ในส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า การประเมินผลการ ปฏิบัติงานตามตัวชี้วัด (ภาค ข) และการให้คะแนนสำหรับผู้ฟ้องคดีนั้น คณะกรรมการประเมินฯ ได้พิจารณาให้คะแนนชอบด้วยหลักเกณฑ์ของทางราชการทุกประการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ แล้ว เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและมีมติให้ยุติเรื่อง จากนั้น จึงแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๗/๑๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ส่วนการร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่อย่างไร ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เฉพาะตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป และประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก เพื่อบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ต่อมาศาลปกครองชั้นต้น

พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศ เรื่อง การขึ้นบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑ แนบท้ายประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยไม่ปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดี เป็นผู้สอบคัดเลือกได้ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดว่า ตามหลักเกณฑ์ของตัวชี้วัดที่แนบท้ายประกาศรับสมัครฯ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ตัวชี้วัดที่ ๔ การเป็นวิทยากร ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีต้องได้รับคะแนนผลการประเมิน ๘ คะแนน แต่คณะกรรมการประเมินไม่ได้ให้คะแนนผู้ฟ้องคดีนั้นไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีก่อนว่า การที่คณะกรรมการประเมินความ เหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ข) มีมติไม่ให้คะแนนในส่วนการเป็นวิทยากร หรือกรรมการ หรือคณะกรรมการของผู้ฟ้องคดี ถูกต้องหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การเปลี่ยนตำแหน่ง การย้าย และการโอนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักเกณฑ์แนบท้ายหนังสือดังกล่าว ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง เกณฑ์การตัดสิน กำหนดว่า ผู้ผ่านการคัดเลือกต้องได้คะแนน ภาค ก และภาค ข แต่ละภาคไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ โดยเรียงลำดับที่จากผู้ที่ได้คะแนนรวมภาค ก และภาค ข สูงสุดจากมากไปหาน้อย... ข้อ ๖ การขึ้นบัญชีและอายุการขึ้นบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกกำหนดว่า ข้อ ๖.๑ ให้นำรายชื่อ ผู้ผ่านการคัดเลือก กลุ่มทั่วไปและกลุ่มประสบการณ์ ที่ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ ตามเกณฑ์การตัดสินข้อ ๕ มาจัดทำบัญชีประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกโดยเรียงลำดับที่

/ตามผลคะแนน...

ตามผลคะแนนจากมากไปหาน้อยในแต่ละกลุ่ม เพื่อเข้ารับการพัฒนาก่อนการบรรจุและแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ได้กำหนดเงื่อนไขการรับสมัครไว้ในข้อ ๓.๒ ว่า การยื่นใบสมัคร ข้อ ๓.๒.๑ ผู้ประสงค์สมัครเข้ารับการคัดเลือก ให้ขอและยื่นใบสมัครด้วยตนเอง... ๓.๒.๒ เอกสารที่ใช้ประกอบการสมัคร ประกอบด้วย ๓.๒.๒.๑ กลุ่มทั่วไป... (๖) ส่งรูปเล่มผลการปฏิบัติงานตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดที่แนบท้ายประกาศพร้อมเอกสารหลักฐาน จำนวน ๕ ชุด ในวันยื่นรับสมัคร และกำหนดเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ และได้ประกาศหลักเกณฑ์ให้ทราบโดยทั่วไปก่อนเปิดรับสมัครตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ว๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ในส่วนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานระบุว่า พิจารณาจากองค์ประกอบและตัวชี้วัดดังนี้... ตัวชี้วัดที่ ๔ การเป็นวิทยากร หรือกรรมการ หรือคณะทำงาน ค่าคะแนน ๑๐ คะแนน กรอบการพิจารณา พิจารณาจากคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ บันทึกเสนอ หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงว่าร่วมเป็นวิทยากร คณะกรรมการหรือคณะทำงาน จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกมีหน้าที่ต้องจัดส่งเอกสารตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดมาพร้อมกับใบสมัครในวันยื่นรับสมัครเพื่อให้คณะกรรมการประเมินได้พิจารณาให้คะแนนตามเอกสารที่แนบมาดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการประเมินจะพิจารณาให้ค่าคะแนนในตัวชี้วัดที่ ๔ นี้ก็ต่อเมื่อผู้สมัครรับการคัดเลือกฯ ได้นำคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ หรือบันทึกเสนอ ใดๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง มาแสดงต่อคณะกรรมการว่าได้ปฏิบัติงานเช่นนั้นจริง หากไม่มีเอกสารดังกล่าว ก็สามารถนำหลักฐานอื่นที่แสดงว่าได้ปฏิบัติงานเช่นนั้นมาแสดงแทนได้ แล้วจึงพิจารณาให้คะแนนไปตามกรอบที่กำหนดไว้ สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า เอกสารหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีส่งต่อคณะกรรมการประเมินประกอบด้วยเอกสารดังนี้ แผ่นที่ ๑ ระบุว่า เป็นนโยบายของ สพป. รบ. ๒ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๒) การดำเนินการของกลุ่มฯ ดำเนินสะดวกที่ ๓ แผ่นที่ ๒ ตารางกำหนดชื่อผู้สอนและรายวิชาในชั้น ป.๖ และ ม.๓ ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีในส่วนข้อมูลครูผู้สอน ม.๓ กลุ่มสาระภาษาไทย แผ่นที่ ๓ ระบุว่า เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

/ในกลุ่มโรงเรียน...

ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวก ที่ ๓ แจ้งเรื่องที่เกี่ยวข้อง ๓ เรื่อง ดังนี้ ๑) การติว Pre O - net ๒) การสอบ Pre O - net และ ๓) เรื่องบัตรสังสรรค์งานวันครู แผ่นที่ ๔ และ แผ่นที่ ๕ เป็นตารางการเข้าติว O - net ระดับชั้น ป.๖ และ ม.๓ สัปดาห์ที่ ๒๔ - ๒๕ มกราคม ๒๕๕๘ (สัปดาห์สุดท้าย) ปรากฏชื่อผู้ฟุ้งคดีในตารางการเข้าติว O - net ระดับชั้น ม.๓ วิชาภาษาไทย ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า เอกสารทุกรายการไม่มีเอกสารชิ้นใดที่เป็นคำสั่งแต่งตั้ง หนังสือเชิญ หรือบันทึกเสนอในการให้ผู้ฟุ้งคดีไปเป็นวิทยากร หรือกรรมการ หรือคณะทำงาน หรือมีน้ำหนักพอรับฟังได้ว่า ผู้ฟุ้งคดีไปเป็นวิทยากร กรรมการ หรือคณะทำงานในเรื่องใด อย่างไร เพราะไม่มีผู้มีอำนาจหรือผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น ๆ ได้รับรองเอกสารว่าผู้ฟุ้งคดีได้ไปปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นจริง ดังนั้น การที่คณะกรรมการประเมินพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่น่าเชื่อถือ จึงไม่ให้คะแนนนั้น ไม่ได้เป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟุ้งคดีแต่อย่างใด แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏภายหลังว่า ประธานกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวกที่ ๓ ได้มีคำสั่งกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายดำเนินสะดวกที่ ๓ ที่ ๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งให้ผู้ฟุ้งคดีเป็นวิทยากรตามโครงการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้เป็นวิทยากรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเชื่อได้ว่าผู้ฟุ้งคดีได้เป็นวิทยากรจริง แต่ก็เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏภายหลังการประเมินของคณะกรรมการประเมินแล้ว ดังนั้น การที่คณะกรรมการประเมินพิจารณาแล้วเห็นว่า คะแนนภาค ข ในส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตัวชี้วัดที่ ๔ ผู้ฟุ้งคดีได้ ๐ คะแนนนั้น จึงชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้แล้ว

เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้ว การที่ผู้ถูกฟุ้งคดีที่ ๒ ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยไม่ปรากฏรายชื่อผู้ฟุ้งคดีเป็นผู้สอบคัดเลือกได้ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่ผู้ฟุ้งคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟุ้งคดีที่ ๒ กับพวก กลั่นแกล้งผู้ฟุ้งคดีเกี่ยวกับผลคะแนนตามบัญชีคะแนนผู้สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกรณีพิพาทในส่วนของผลคะแนนภาค ก นั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๓ วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำอุทธรณ์ไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้น

/ไว้พิจารณา...

ไว้พิจารณาก็ได้ เมื่อพิจารณาข้ออุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว เห็นได้ว่า ผลคะแนนในส่วน ภาค ก ของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์การคัดเลือกแล้ว แม้ศาลปกครองสูงสุดจะได้วินิจฉัยตามข้ออ้างดังกล่าว ก็ไม่ได้ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีส่วนนี้จึงเป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามมาตรา ๗๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่รับวินิจฉัยการที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายวุฒิ มีช่วย

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุกัญญา นาชัยเวียง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวุฒิชัย ไทยเจริญ

วันที่อ่าน ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒

ธนวรรณ : ผู้พิมพ์

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๘๑/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๕๒/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง

- นายภัทรนันท์ อิงภู ผู้ฟ้องคดี
- คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๑
- คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเลย ที่ ๒
- ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- ประถมศึกษาเลย เขต ๑ ที่ ๓
- นางจำนง ศรีมังกร ที่ ๔
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๕/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ บ. ๖/๒๕๖๒ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/มีมติ...

มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ไม่นอนุมัติให้บรรจุ และแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๓๑ อัตรา ตามประกาศคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเลย เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ต่อมา เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศบัญชีรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกในลำดับที่ ๙ และได้เข้ารับการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดก่อนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา และผ่านเกณฑ์การตัดสินดังกล่าว ในระหว่างการฝึกอบรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๑ ปฏิบัติหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงประจำกลุ่มฝึกอบรม ได้พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการขาดคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียขวัญและกำลังใจในการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก ทั้งที่มีได้เป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ทราบข้อมูลก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะได้ประชุมพิจารณาเรื่องดังกล่าว ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ไปรายงานตัวเพื่อเลือกสถานศึกษาที่จะบรรจุและแต่งตั้ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประชุมผู้ที่ผ่านการคัดเลือกและผ่านการพัฒนาตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดเพื่อบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งดังกล่าว และได้แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิบรรจุและแต่งตั้งเนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ขอคัดสำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ศึกษาธิการจังหวัดเลยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๐๙/๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ส่งสำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่มีมติไม่อนุมัติให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา เนื่องจากดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษามาแล้วไม่ครบ ๑ ปี นับถึงวันที่จะบรรจุและแต่งตั้ง จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ตามมาตรฐานตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์ และขอความเป็นธรรมต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครคัดเลือก

ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ดังนี้

(๑) ผู้ฟ้องคดีแม้จะดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาไม่ถึง ๑ ปี แต่ผู้ฟ้องคดีใช้คุณสมบัติเทียบเท่าในการสมัคร คือ ตำแหน่งอื่นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เทียบเท่า ข้อ ก ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีหรือเคยมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการ (๒) ในการบรรจุและแต่งตั้งกลับไม่สามารถใช้ตำแหน่งเทียบเท่าได้ ทั้งที่ในคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง ข้อ ๒ ระบุว่า ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ... หรือดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่มีประสบการณ์การบริหารไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากลุ่มมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือดำรงตำแหน่งครูวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการหรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด และ (๓) การสอบคัดเลือกในครั้งนี้เป็นการสอบพร้อมกันทั่วประเทศและไม่ได้มีการขึ้นบัญชี ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ส่วนที่สุดที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ว ๑๖๒๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ แต่นายต้องตระการ ตีรบรมย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ และเป็นผู้สอบคัดเลือกได้บัญชีของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา กลับได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๐๙/๐๗๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งว่าการดำเนินการสอบและการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นการดำเนินการโดยคณะกรรมการ กรณีจึงไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งโดยให้เทียบประสบการณ์ระหว่างปฏิบัติหน้าที่สายงานการสอนซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการ (คศ. ๒) มาก่อนได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษากับตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ไม่มีวิทยฐานะชำนาญการ (คศ. ๒)

/๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาทบทวนการบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มี ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชี้ขาดประเด็นคุณสมบัติกรณีสอบผู้อำนวยการที่มี วิทยฐานะชำนาญการไม่ถึง ๑ ปี ในวันสมัคร และใช้คุณสมบัติที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เทียบเท่าได้ ในการสมัครสอบคัดเลือก สามารถบรรจุและแต่งตั้งโดยใช้คุณสมบัติที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เทียบเท่าได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ไม่อนุมัติให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ขอบด้วย กฎหมายหรือไม่ และได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ในส่วนที่ไม่อนุมัติให้บรรจุและแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการอนุมัติ ให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องของ ผู้ฟ้องคดี และขอถือเอาคำให้การ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้จัดส่งต่อศาลปกครองชั้นต้นในสำนวนคดีนี้เป็นคำอุทธรณ์ด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า คำพิพากษาศาลปกครอง ให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับนับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนถึงวันที่ คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรืองดเสีย ประกอบกับข้อ ๑๐๘ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า ให้ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งตุลาการในองค์คณะ คนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน แล้วให้ตุลาการเจ้าของสำนวนตรวจคำอุทธรณ์ ถ้าเห็นว่า คำอุทธรณ์ที่ศาลปกครองชั้นต้นสั่งรับไว้พิจารณาเป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ซึ่งผู้อุทธรณ์อาจแก้ไขได้ หรือผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมศาลไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้ผู้อุทธรณ์

/แก้ไข...

แก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาลให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่มีการแก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาลให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้นเป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือเป็นคำอุทธรณ์ที่ต้องห้ามตามกฎหมายหรือยื่นโดยผิดระเบียบนี้ ให้เสนอองค์คณะสั่งยกอุทธรณ์นั้น เมื่อคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ในส่วนที่ไม่อนุญาติให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา และกำหนดค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการอนุญาติให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวจึงผูกพันเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นคู่กรณีในการปฏิบัติตามค่าบังคับในคำพิพากษามาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามค่าบังคับตามคำพิพากษาแต่ประการใด อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำอุทธรณ์ที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุดจึงมีอำนาจสั่งยกอุทธรณ์ตามข้อ ๑๐๘ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

จึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์

นายจักริน วงศ์กุลฤดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกมล สกลเดชา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจรัสศักดิ์ จีรวดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

วันที่อ่าน ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

คดีบันทึก : ผู้พิมพ์

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(จ. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๒/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๗๒/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายสุเรนทร์ หนูจันทร์ ผู้ฟ้องคดี
ศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ เดิม) ที่ ๑
คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ เดิม) ที่ ๒
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๓
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๘/๒๕๕๖
หมายเลขแดงที่ ๔๒/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน
๒๕๖๐ ทำให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

/ประถมศึกษา...

ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ในคดีนี้เฉพาะงานที่เกี่ยวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ และมีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ในคดีนี้ไปเป็นของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ จึงให้ถือว่าศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ และคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แทน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ และให้ถือว่าบรรดากฎอัยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ เป็นการระบุหรืออ้างถึงศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ และคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ ตามลำดับ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ จนถึงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ และในปี ๒๕๕๓ ได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ และดำรงตำแหน่งดังกล่าวจนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๙๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ ตามหนังสือสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยอ้างเหตุในการออกคำสั่งว่า การดำเนินการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งตามคุณวุฒิไม่ครบ ๘ ปี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วไม่รับเรื่องคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา เนื่องจากกรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชา โดยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีดังกล่าว จึงต้องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

/ระเบียบข้าราชการ...

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยต้องร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าว เนื่องจากเหตุแห่งการอุทธรณ์มาจากคำสั่งทางปกครอง จึงต้องอุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้ง ในขณะที่อุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี จึงมิใช่กรณีเป็นการได้รับความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชา การยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูซึ่งมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาทางการศึกษาและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ โดยสำเร็จการศึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ (ที่ถูกต้อง วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๖) ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสืบสวนทางวินัยในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและลูกจ้างประจำในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิหลายครั้ง จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานและที่ปรึกษากฎหมายประจำสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีได้ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำในกลุ่มงานวินัยและนิติกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ออกหลักเกณฑ์และวิธีการจัดบุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ และในการจัดบุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนด ได้แจ้งความประสงค์ที่จะเปลี่ยนสายงานไปดำรงตำแหน่งนิติกร โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ได้จัดให้ผู้ฟ้องคดีลงกรอบอัตรากำลังตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ แล้ว จึงมีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนสายงานจากข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งครู คศ.๒ (ระดับ ๗) ไปดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ โดยได้รับยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรที่ไม่ต้องเริ่มต้นจากระดับ ๓ เนื่องจากเป็นบุคลากรขาดแคลนและต้องได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยพิจารณาตามเหตุผล

/และความจำเป็น...

และความจำเป็นเป็นรายๆ ไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้อนุมัติและรับทราบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ รายของผู้ฟ้องคดีแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี จึงได้ขอรับการประเมินเพื่อดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นและได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ จนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ โดยอ้างเหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งตามคุณวุฒิไม่ครบ ๘ ปี ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งนิติกรตามคุณวุฒินิติศาสตรบัณฑิตย่อมหมายถึงคุณสมบัติเฉพาะของผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้นเมื่อครั้งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ และเมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี และได้ปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานกฎหมายหรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ ตามมาตรฐานตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีด้วยเหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งตามคุณวุฒิไม่ครบ ๘ ปี ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้นำเอาแนวปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าวที่ใช้สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้กับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประเภทบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในลักษณะที่ไม่เป็นการนำมาใช้โดยอนุโลม เนื่องจากไม่มีข้อยกเว้นเรื่องคุณสมบัติสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของผู้ฟ้องคดีที่ได้รับการยกเว้นมาแล้ว จึงขัดกับแนวปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ที่แจ้งแนวปฏิบัติว่า ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ. กำหนดมาใช้โดยอนุโลม ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับระยะเวลาตามคุณวุฒิและคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งนิติกรของผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/สั่งการให้...

สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงนำเรื่องเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอความเห็นชอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้ให้ความเห็นชอบ โดยไม่ได้มีการพิจารณาตรวจสอบหรือทบทวน หรือให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ จัดส่งเอกสารเกี่ยวกับการเลื่อนและแต่งตั้งของผู้ฟ้องคดีให้ตรวจสอบแต่อย่างใด อีกทั้ง กระบวนการพิจารณาทางปกครองในการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

๒. ให้คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและให้สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของผู้ฟ้องคดีกลับคืนสู่สถานะเดิม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนชุมชนห้วยยาง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ต่อมา เมื่อมีการกำหนดส่วนราชการเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ผู้ฟ้องคดีได้มาช่วยปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มงานวินัยและนิติการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ภายหลังได้มีการจัดกรอบอัตรากำลังตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ เนื่องจากไม่มีผู้ประสงค์ลงกรอบอัตรากำลังในตำแหน่งนิติกร ๗ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ ผู้ฟ้องคดีได้ถูกจัดลงตำแหน่งดังกล่าวโดยได้รับการยกเว้นให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ว ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๔๗๖/๒๕๔๙ (ที่ถูกต้องคือ ๗๔๖/๒๕๔๙) ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนิติกร ๗ว ครบ ๑ ปี จึงยื่นเสนอขอรับการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ โดยนำหลักฐานการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานวินัยขณะสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ

/ประกอบการ...

ประกอบกรขอประเมินและตรวจสอบคุณสมบัติ ซึ่งในการดำเนินการคัดเลือกคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องได้ตรวจสอบคุณสมบัติในการนับระยะเวลาเกื้อกูลในการดำรงตำแหน่ง เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ จึงแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ และส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๙๔๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ ให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว โดยแจ้งว่าการดำเนินการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ว เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งตามคุณสมบัติไม่ครบ ๘ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงนำเรื่องเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชา โดยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีดังกล่าวจึงเป็นการร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๓๙/๒๔๐๔ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบและส่งเอกสารการอุทธรณ์คืนการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การทำงานองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๙๔๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยกเลิกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่สั่งเลื่อนผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๙ เนื่องจาก การดำเนินการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ แล้วรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทราบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับนำเรื่องเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ว จึงมีมติเพิกถอนคำสั่งที่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๙ หาได้ดำเนินการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ ดังนั้นต้องถือว่าคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ยกเลิกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้นเป็นการสั่งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องร้องทุกข์ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีต้องร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการร้องทุกข์ และนำคดีมาฟ้องต่อศาลยอมเป็นการไม่ชอบ และเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเลื่อนและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๙ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ. กำหนดในกรณีอื่นๆ และมีผลบังคับใช้ในปัจจุบันมาใช้ในการพิจารณาการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) โดยอนุโลมตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งหนังสือดังกล่าวกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งโดยบุคคลนั้นต้องมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งตามคุณสมบัติของบุคคลและระดับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง กรณีได้รับวุฒิปริญญาตรีต้องมีระยะเวลาในสายงานนิติการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๘ ปี และจะต้องดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งหรือได้ปฏิบัติหน้าที่

/ในสายงาน...

ในสายงานที่จะแต่งตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และการนำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นซึ่งมีลักษณะงานเชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกันมาบรรจบเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้ง ให้พิจารณาระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานในช่วงที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง โดยให้พิจารณาตามลักษณะงานที่ปฏิบัติจริงของข้าราชการแต่ละราย และจะต้องมีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวอย่างชัดเจนรวมทั้งมีการปฏิบัติงานจริงด้วย แต่เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาในการนับประสบการณ์เกี่ยวเนื่องมีเพียงหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ศร ๐๔๐๓๙/๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีในขณะที่เป็นข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ ได้ไปช่วยราชการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ซึ่งนับเป็นระยะเวลาเกี่ยวเนื่องถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นเวลา ๒ ปี ๓ เดือน ๒ วัน เมื่อนับรวมถึงวันที่ได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ แล้ว จึงเห็นว่า เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบพบว่าการเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ย่อมมีอำนาจในการสั่งให้ผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมโดยพลัน ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามนัยมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยไม่จำเป็นต้องให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ไม่ปรากฏข้อความใดๆ ในคำสั่งว่าได้ดำเนินการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกทั้งเป็นคำสั่งที่ไม่ได้อ้างบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจในการทำคำสั่งใดๆ อ้างเพียงหนังสือสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะนำเรื่องเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีมติหรือไม่ อย่างไร ย่อมอยู่นอกเหนือการรับรู้ของผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีก็มีอำนาจทราบได้ว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่มีเหตุที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อีกทั้ง ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำคำสั่งทางปกครองซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้โต้แย้งกับบัญชา

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิใช่กรณีมีความคับข้องใจตามความหมายในมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่เป็นกรณีที่อยู่ภายใต้คำสั่งทางปกครองได้รับผลกระทบจากคำสั่งของเจ้าหน้าที่ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็เป็นเพียงความเห็นและเป็นคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่วินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ผู้ฟ้องคดีต้องถือตามจึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนแก้ไขความเดือดร้อนของตนก่อนฟ้องคดีแล้ว อีกทั้ง ในการพิจารณาเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาในการนับระยะเวลาถือกฏนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ไม่ได้จัดส่งเอกสารตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่มีเอกสารเกี่ยวกับการนับระยะเวลาถือกฏของผู้ฟ้องคดี และตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นบทบัญญัติที่บังคับกรณีคำสั่งทางปกครองมีผลบังคับแล้วเป็นผลที่เกิดขึ้นภายหลังเป็นข้อยกเว้นไม่ต้องคืนสิทธิประโยชน์ที่ได้รับไปแล้วขณะดำรงตำแหน่งนั้นๆ มิใช่ข้อยกเว้นที่จะไม่ต้องให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่งในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ข้อเท็จจริงยอมรับกันเป็นยุติว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้นคุณสมบัติสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ และได้รับเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ โดยนำหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับงานวินัยและนิติการมานับระยะเวลาถือกฏเมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร (เดิม) ปัจจุบันถูกยุบรวมเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกันว่าในการยกเลิกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเป็นนิติกร ๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือ ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ทุกประการ และเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาระยะเวลาในการครองตำแหน่งเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นนิติกร ๘ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนดมาแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเห็นชอบด้วยแล้ว แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาอีกครั้งพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาดำรงตำแหน่งขั้นต่ำในสายงานนิติกรไม่ครบ ๘ ปี

/จึงขอให้...

จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยกเลิกคำสั่งเดิมที่ได้เลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว นั้นเสีย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องดำเนินการไปตามนั้น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็มีมติตามนั้นเช่นกัน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะไม่ทราบว่คำสั่งดังกล่าว ออกโดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพราะมิได้อ้างไว้ในตัวคำสั่งนั้นก็ตาม แต่ภายหลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมรับทราบแล้วและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ทราบในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงทราบแล้วว่าต้องใช้สิทธิร้องทุกข์ตาม มาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยที่ผู้ที่มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งได้แก่ ผู้มีอำนาจ ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ดังนั้น ผู้ที่มีอำนาจเพิกถอนคำสั่ง จะต้องเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งเลื่อนและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หาใช่ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีที่ได้ย้ายไปอยู่ที่แห่งใหม่ไม่ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าขาย ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งอุทธรณ์ คินแก่ผู้ฟ้องคดีนั้น จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขอถือเอาคำให้การเป็นคำให้การเพิ่มเติม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ หนังสือดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติของ บุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ซึ่งบุคคลนั้นต้องมีระยะเวลาขั้นต่ำ ในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งตามคุณสมบัติของบุคคล และระดับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง กรณีได้รับวุฒิปริญญาตรีต้องมีระยะเวลาในสายงานที่จะ แต่งตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๘ ปี และจะต้องดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งหรือ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานที่จะแต่งตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และการพิจารณา นาระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นซึ่งมีลักษณะงาน เชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องมานับรวมเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรง

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้ง ให้พิจารณาระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานในช่วงที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง โดยให้พิจารณาตามลักษณะงานที่ปฏิบัติจริงของข้าราชการแต่ละราย และจะต้องมีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการปฏิบัติงานจริงด้วย เมื่อพิจารณาคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีแล้วปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีจบการศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ และได้รับมอบหมายให้ไปช่วยปฏิบัติราชการ กลุ่มบริหารงานบุคคล งานนิติการ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ซึ่งระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปปฏิบัติราชการในหน้าที่ดังกล่าวสามารถนำมานับเป็นระยะเวลาเกือกกุลกับสายงานที่จะแต่งตั้งได้ ส่วนระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสืบสวนทางวินัยในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและลูกจ้างประจำ และคณะทำงานและที่ปรึกษากฎหมาย ประจำสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นั้น ไม่อาจนำมานับเป็นระยะเวลาเกือกกุลในสายงานที่จะแต่งตั้งได้ เนื่องจากไม่มีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจน จึงเห็นได้ว่า ระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานเกี่ยวกับกฎหมายซึ่งนับเป็นระยะเวลาเกือกกุลในสายงานที่จะแต่งตั้งได้ถึงวันที่ได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว แล้ว เป็นเวลารวมประมาณ ๓ ปีเศษ ซึ่งไม่เป็นไปตามคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ (ชำนาญการพิเศษ) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๘๐๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ๗ ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงถือเสมือนว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ และถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ นั้น เห็นว่า การเข้าสู่ตำแหน่งนิติกร ๗ ว ของผู้ฟ้องคดี มิใช่การเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๗ แต่เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ และได้ขอย้ายเปลี่ยนสายงานจากสายงานผู้สอนตามมาตรา ๓๘ ก. เปลี่ยนมาเป็นสายงานบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) เพื่อมา

/ดำรงตำแหน่ง...

ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ซึ่งในขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ คือ ได้รับปริญญาตรีทางกฎหมาย และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยได้ปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ประกอบกับแนวทางการจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ที่วางอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงสามารถแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ว่างอยู่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งแต่อย่างใด แต่การที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ นั้น เป็นการเลื่อนจากระดับ ๗ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๘ ซึ่งนอกจากจะต้องพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ แล้ว จะต้องพิจารณาระยะเวลายื่นตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรตามแนวทางที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ด้วย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้นำเอาแนวปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ใช้สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้กับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประเภทบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในลักษณะที่ไม่เป็นการนำมาใช้โดยอนุโลมแต่อย่างใด เนื่องจากไม่มีข้อยกเว้นเรื่องคุณสมบัติสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของผู้ฟ้องคดีที่ได้รับการยกเว้นมาแล้ว จึงขัดกับหลักเกณฑ์และวิธีการหรือมาตรฐานตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับระยะเวลาตามคุณวุฒิและคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งนิติกรของผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่าตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แนวทางการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ตามกรอบอัตรากำลังในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และในสถานศึกษา ที่ ก.ค.ศ. กำหนด เป็นหลักเกณฑ์ที่ออกมาเพื่อต้องการจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละแห่งทั่วประเทศ เป็นกรณีพิเศษ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังบุคลากรในขณะนั้น

/อันส่งผล...

อันส่งผลให้บุคลากรที่ได้รับการจัดลงกรอบอัตรากำลังดังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่ต้องเริ่มต้นในสายงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากระดับ ๓ ในส่วนของตำแหน่งนิติกรเป็นตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นสายงานที่จำต้องใช้ประสบการณ์ด้านกฎหมาย ไม่สามารถนำประสบการณ์ในสายงานอื่นมาเกื้อกูลได้ ดังนั้นผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานดังกล่าวจะได้รับการเลื่อนระดับที่สูงขึ้นจึงจำเป็นต้องสั่งสมประสบการณ์ในสายงานดังกล่าวให้เกิดความเชี่ยวชาญ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระดับตำแหน่งที่จะได้รับการเลื่อน เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในสายงานนั้นอย่างเต็มเปี่ยม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติให้นำหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ. กำหนดมาใช้ในการพิจารณาการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) สำหรับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา โดยไม่มีการยกเว้นคุณสมบัติสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการนำมาใช้โดยไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับระยะเวลาตามคุณวุฒิและคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งนิติกรของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้การยอมรับถึงความมีอยู่ของเอกสารในการนับระยะเวลาเกื้อกูลของผู้ฟ้องคดี ปรากฏตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่จากคำให้การดังกล่าวที่อ้างว่าได้ส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบนั้น ปรากฏว่าสิ่งที่ส่งให้ตรวจสอบมิใช่เอกสารประกอบการประเมินหรือเอกสารเกี่ยวกับการใช้นับระยะเวลาเกื้อกูลของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด แต่เป็นเอกสารสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) และสำเนาคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

/ชัชฎา...

ชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เลื่อนและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้จัดส่งเอกสารเกี่ยวกับการนัดระยะเวลาเกื้อกูลของผู้ฟ้องคดีให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติ แต่อย่างใด เป็นเพียงแต่รายงานผลการดำเนินการเท่านั้น ซึ่งข้อเท็จจริงนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยกขึ้น กล่าวอ้างไว้โดยละเอียดแล้วในคำฟ้องที่ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ได้ให้การว่าไม่ได้รับเอกสารในการนัดระยะเวลาเกื้อกูลของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำขอให้ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินของผู้ฟ้องคดีจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลพินิจไม่เรียก พยานเอกสารจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานราชการตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ แต่ได้ วินิจฉัยโดยขาดพยานหลักฐานอันเป็นพยานสำคัญในคดีว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี แม้จะเป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกฎหมาย แต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีคำสั่ง มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจนจึงไม่อาจนำมานับเป็นระยะเวลาเกื้อกูลในสายงาน ที่จะแต่งตั้งได้ ดังนั้น คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวจึงไม่ชอบ ส่วนกรณีที่ ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ตำแหน่ง เลขที่ อ ๓๗ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ว่าง โดยไม่ได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ ตำแหน่งตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำฟ้อง นั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งนิติกร ๘ว มิใช่เหตุที่มีคุณสมบัติอยู่แล้วตามนัยของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๘ (ที่ถูกคือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘) ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย แต่ได้รับการแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการตาม หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ เท่านั้น โดยเป็นการจัดบุคลากรลงกรอบในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นครั้งแรกและครั้งเดียว ที่มีการกำหนดส่วนราชการเป็นเขตพื้นที่การศึกษา จึงมีการยกเว้นหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไข บางประการในการจัดบุคลากรลงสู่ตำแหน่ง กรณีผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอยู่ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ และถูกจัดให้ลงกรอบอัตรากำลังที่เหลืออยู่ตามแนวทางที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนด โดยพิจารณาตามเหตุผลและความจำเป็นแต่ละราย จึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว โดยได้รับยกเว้นคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรที่เริ่มต้น จากระดับ ๓ และในคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกรระดับ ๗ ไม่ได้อาศัยอ้างอิง

/หลักเกณฑ์...

หลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ แต่อย่างไรก็ดี แต่ได้ระบุอ้างอิงหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ เท่านั้น อีกทั้งหากข้อเท็จจริงเปลี่ยนเป็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยราชการเกี่ยวกับงานวินัยและนิติการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีระยะเวลาไม่ถึง ๑ ปี แต่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่อยู่ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ เช่นนี้ ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงสามารถได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ได้ โดยอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ ดังนั้น หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถือว่าถูกยกเว้นโดยหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ ที่ออกมาภายหลังแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ โดยได้รับการยกเว้นคุณสมบัติ และเมื่อดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ แล้ว คุณสมบัติต่างๆ ย่อมเหมือนกับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ทั่วไปที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ หากสิทธิและหน้าที่หรือคุณสมบัติผิดแผกแตกต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรที่เป็นข้าราชการพลเรือนทั่วไป ก็ย่อมหมายความว่านิติกรที่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) เป็นนิติกรประเภทที่มีเงื่อนไขในการได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นจากผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรทั่วไป หากเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับว่าไม่มีการยกเว้นคุณสมบัติแต่อย่างใด การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับการดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ตามนัยของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ โดยไม่จำเป็นต้องยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งแต่อย่างใดนั้น จึงไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยขัดแย้งกันเองในประเด็นที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้นคุณสมบัติสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือไม่ คือ ตามข้อความในคำพิพากษา หน้า ๑๘ ความว่า... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า... ผู้ฟ้องคดีได้ถูกจัดลงตำแหน่งดังกล่าวโดยได้รับการยกเว้นให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๗๔๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘... นั้น ข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร และข้อความดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้ทำความเข้าใจว่าเป็นข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี แต่เป็นคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นโดยแท้ แต่ต่อมากลับ

วินิจฉัยในข้อนี้ไปอีกทางหนึ่งในลักษณะว่าไม่เป็นการยกเว้นคุณสมบัติ เนื่องจากผู้ฟ้องคดี มีคุณสมบัติอยู่แล้วตามข้อความในคำพิพากษา หน้า ๒๐ ตอนท้าย ความว่า... สามารถ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ว่างอยู่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งแต่อย่างใด... คำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่ถูกต้อง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้พิพากษาตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินให้เลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ แล้วตามคำสั่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต ๒ ได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนดทุกประการ และแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีได้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบพบว่าการเลื่อนและแต่งตั้ง รายของผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้อง จึงได้แจ้งแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต ๒ ว่า การเลื่อนและแต่งตั้งรายผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้อง จึงให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว โดยในช่วงที่ ส่งเอกสารหลักฐานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องในการนับระยะเวลาเกือกลงในสายงานที่จะแต่งตั้งเพื่อประกอบ การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีก็มิได้ดำเนินการแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงรวบรวมเอกสารเท่าที่ผู้ฟ้องคดียื่นมาส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทั้งที่เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การนับระยะเวลาเกือกลงมีแล้วในช่วงที่ผู้ฟ้องคดีส่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต ๒ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติในเรื่องระยะเวลาเกือกลงเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งเป็นนิติกร ๗ จนได้รับการแต่งตั้งมาแล้วดังกล่าว จึงมีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรตามคุณวุฒิไม่ครบ ๘ ปี ไม่เข้าตามหลักเกณฑ์หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ โดยไม่ได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามที่ ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำฟ้อง นั้น การจับบุคลากรลงในตำแหน่งตามกรอบอัตรากำลังตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ตามข้อ ๖.๒ ของหนังสือสำนักงาน

ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยจัดบุคลากรที่มีชื่อปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ณ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดี ขณะนั้นปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานวินัย เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ ซึ่งมีระดับตำแหน่งตรงตามที่กำหนดในกรอบอัตรากำลัง คือ นิตินกร ๓ - ๕ /๖ว /๗ว และเป็นตำแหน่งที่ว่าง เมื่อผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง คือ มีวุฒิปริญญาตรีทางกฎหมาย จึงสามารถแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีลงตำแหน่งที่ว่างนั้นได้ โดยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิตินกร ๗ว ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไป คือ เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิตินกร ๗ว แล้ว หากจะเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นจะต้องดำเนินการอย่างไร ซึ่งในกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้นำหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ มาใช้โดยอนุโลม ปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นจึงต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในหนังสือดังกล่าวข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ปฏิบัติเท่านั้น ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะปฏิบัติเป็นอย่างอื่นได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขอถือเอาคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมเป็นคำแก้อุทธรณ์ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนชุมชนห้วยยาง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ภายหลังเมื่อมีการกำหนดส่วนราชการเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ผู้ฟ้องคดีได้มาช่วยปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มงานวินัยและนิติการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ

เขต ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เนื่องจากเป็นผู้มีวุฒิมหาบัณฑิตศึกษาด้านกฎหมาย ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๓๙/๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ต่อมา ได้มีการจัดกรอบอัตรากำลังในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ถูกจัดให้ลงในตำแหน่งนิติกร ๗ ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ โดยได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๗๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนิติกร ๗ จนครบระยะเวลา ๑ ปี จึงได้ยื่นเสนอขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ ผลปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมิน จึงได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ยื่นขอรับการประเมิน ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ และดำรงตำแหน่งดังกล่าวเรื่อยมาจนถึงปี ๒๕๕๓ ได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๙๔๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ดำเนินการยกเลิกคำสั่งที่แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งตามคุณวุฒิไม่ครบ ๘ ปี การดำเนินการแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงนำเรื่องเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ อุตธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอุทธรณ์แล้วได้ส่งอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาโดยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/กรณีดังกล่าว...

กรณีดังกล่าวจึงต้องร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๓๙/๒๔๐๔ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบและส่งเอกสารประกอบการอุทธรณ์คืน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกเลิกคำสั่งเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ และให้คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งให้สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของผู้ฟ้องคดีกลับคืนสู่สถานะเดิม ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๘๐๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ยกเลิกคำสั่งเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๘ บัญญัติว่า ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มี ๓ ประเภท ดังนี้... ก. ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น มีดังต่อไปนี้... (๒) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือตำแหน่งของข้าราชการ ที่ ก.ค.ศ. นำมาใช้กำหนดให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่ง ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง มาตรฐานตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประเภทบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ก. (๒) จำนวน ๓๐ สายงาน ซึ่งในส่วนของตำแหน่งนิติกร อยู่ในตำแหน่งประเภททั่วไป สายงานนิติการ และในส่วนของตำแหน่งนิติกร ๘ ได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง ดังนี้ ๑. มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ๓ หรือนิติกร ๔ ข้อ ๒ หรือนิติกร ๕ ข้อ ๓ และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๗

/หรือที่ ก.ค.ศ. ...

หรือที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานกฎหมาย หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี หรือ ๒. มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ๓ หรือนิติกร ๔ ข้อ ๒ หรือนิติกร ๕ ข้อ ๓ และได้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานกฎหมาย หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แนวทางการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ตามกรอบอัตรากำลังในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และในสถานศึกษา ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้นๆ อยู่ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ลงกรอบอัตรากำลังในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และในสถานศึกษา ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยให้ดำเนินการดังนี้... ๖. ให้คณะกรรมการจัดบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ลงตำแหน่งที่สามารถจัดได้ให้หมดก่อน ส่วนที่เหลือทั้งตำแหน่ง (ตามกรอบ) และบุคคลที่ไม่สามารถจัดได้ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำข้อมูลรายละเอียดตำแหน่งหรือตัวบุคคล หรือทั้งตำแหน่งและตัวบุคคล (แบบ ๒ และแบบ ๓) โดยให้บุคคลที่ยังมิได้จัดลงกรอบอัตรากำลังแจ้งความประสงค์ว่าจะไปดำรงตำแหน่งใด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใด เรียงลำดับ ๕ ลำดับ (แบบ ๔) พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและสำเนา ก.พ. ๗ ที่เป็นปัจจุบันส่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ หากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใดมีตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) (ตามกรอบ) เหลืออยู่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอาจเสนอจัดบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ที่ไม่สามารถจัดได้ หรือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้นๆ อยู่ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ให้ลงตำแหน่งตามกรอบอัตรากำลังที่เหลืออยู่ได้ โดยให้คณะกรรมการในข้อ ๑ พิจารณาตามแนวทางที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามข้อ ๖.๑ และข้อ ๖.๒ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการเสนอจัดข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในแต่ละรายเพื่อประกอบการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย โดยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งจะเสนอลงตำแหน่งตามกรอบ

/อัตรากำลัง...

อัตรากำลังให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ดังนี้... ๖.๒ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ให้พิจารณาตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ซึ่งมีชื่อตำแหน่ง ไม่ตรงตามที่กำหนดในกรอบอัตรากำลัง แต่เป็นผู้มีระดับตำแหน่งตรงตามที่กำหนดในกรอบ อัตรากำลัง หากผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น (พร้อมที่จะเปลี่ยนตำแหน่ง) และผู้นั้นสมัครใจเปลี่ยนตำแหน่ง ให้เสนอเปลี่ยนตำแหน่งได้ โดยให้ได้รับเงินเดือนในระดับเดิม ทั้งนี้ จะต้องเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งเพื่อไปแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งที่เริ่มต้นจากระดับเดียวกันและเป็นตำแหน่งที่อยู่ในกลุ่มสายงานเดียวกัน เช่น กลุ่มงานวิชาการทั่วไป กลุ่มงานวิชาชีพ เป็นต้น... และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้ง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) โดยกำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่ ก.พ. กำหนดในกรณีต่างๆ ตามบัญชีรายละเอียดที่ส่งมาพร้อมนี้ รวมทั้งกรณีอื่นๆ และมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน มาใช้ในการพิจารณาแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งบุคลากร ทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) โดยอนุโลม และตามบัญชีรายละเอียดการประเมินบุคคล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ให้ดำเนินการตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งหนังสือสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๘ ซึ่งมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าว่าจะต้องมีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรง ตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งเป็นระยะเวลา ๘ ปี และจะต้องดำรง ตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งหรือได้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานที่จะแต่งตั้งมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ปี ส่วนการนำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานอื่น ซึ่งมีลักษณะงานเชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องมานับรวมเป็นระยะเวลา ขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้ง ให้พิจารณาระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงาน ในช่วงที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง และข้อกำหนดอื่น ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๓

/หรือเทียบเท่า...

หรือเทียบเท่า โดยให้พิจารณาตามลักษณะงานที่ปฏิบัติจริงของข้าราชการแต่ละราย และประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้นับเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งได้ตามข้อเท็จจริงตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ตำแหน่ง อาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนชุมชนห้วยยาง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ โดยมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาทางการศึกษา และมีคุณวุฒินิติศาสตรบัณฑิต ต่อมา กระทรวงศึกษาธิการได้มีการปรับเปลี่ยนระบบบริหารการศึกษาโดยกำหนดให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะไปช่วยราชการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ จึงมีคำสั่งที่ ศธ ๐๔๐๓๙/๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการในงานนิติกร กลุ่มบริหารงานบุคคล ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป ต่อมา ได้มีการจัดกรอบอัตรากำลังในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ถูกผู้ฟ้องคดีที่ ๔ กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ปรากฏว่า ตำแหน่งนิติกร ๗ว/๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ วางอยู่ ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ขอเปลี่ยนสายงานไปดำรงตำแหน่งนิติกรที่วางดังกล่าว ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ โดยความเห็นชอบของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ พิจารณาแล้ว จึงมีคำสั่งที่ ๗๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ว ครบ ๑ ปี จึงเสนอขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมิน โดยได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่า แม้ในขณะที่มีการเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ว ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ๘ ตามมาตรฐานตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประเภทบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ที่กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ คือ ได้รับปริญญาตรีทางกฎหมาย และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๗ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยได้ปฏิบัติราชการเกี่ยวกับ

/งานกฎหมาย...

งานกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ก็ตาม แต่การพิจารณาเลื่อนและแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ซึ่งเป็นตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ นั้น นอกจากจะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ ตามมาตรฐานตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามแนวทางที่ ก.พ. กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ประกอบด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ. กำหนดดังกล่าวมาใช้โดยอนุโลมกับการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป โดยได้แจ้งเวียนไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ดังนั้น ข้าราชการผู้ใดที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ ในกรณีที่มีคุณวุฒินิติศาสตรบัณฑิต จะต้องมียุทธศาสตร์ขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๘ ปี โดยสามารถนำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นซึ่งมีลักษณะงานเชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือเกื้อกูลกับสายงานนิติการมานับรวมเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการได้ โดยให้พิจารณาตามลักษณะงานที่ปฏิบัติจริงของข้าราชการผู้นั้น ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ฟ้องคดีสามารถนำระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานนิติการ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ มานับเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการได้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ จนถึงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ เป็นระยะเวลา ๑ ปี ๑๗ วัน และอาจนำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นซึ่งมีลักษณะงานเชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือเกื้อกูลกับสายงานนิติการมานับรวมเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการเพื่อให้ครบระยะเวลา ๘ ปี ได้ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาระยะเวลาการปฏิบัติงานขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ ที่ได้รับมอบหมายให้ไปช่วยปฏิบัติราชการที่งานนิติการ กลุ่มบริหารงานบุคคล

/สำนักงาน...

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ตามคำสั่งที่ ศธ ๐๔๐๓๗/๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ เป็นระยะเวลา ๒ ปี ๓ เดือน ๒ วัน ซึ่งสามารถนำมานับรวมเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรได้ รวมเป็นระยะเวลา ๓ ปี ๓ เดือน ๑๙ วัน ส่วนระยะเวลาการปฏิบัติงานในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูที่โรงเรียนชุมชนห้วยยาง ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับการแต่งตั้งจากผู้บังคับบัญชาให้เป็นคณะกรรมการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและลูกจ้างประจำในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร และเป็นที่ปรึกษากฎหมายให้แก่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร ในทุกวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์ หรือตามที่มีข้าราชการสำคัญเป็นครั้งคราว หรือเป็นรายกรณี ตามคำสั่งสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร ที่ ๘๙/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ รวมทั้ง ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บังคับบัญชาให้ร่วมเป็นคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในอีกหลายกรณี นั้น เห็นว่า แม้ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครู ซึ่งมีภาระหน้าที่หลัก คือ ปฏิบัติหน้าที่สายงานการสอนที่โรงเรียนชุมชนห้วยยาง ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานอื่นจากผู้บังคับบัญชา ซึ่งอาจถือเป็นลักษณะงานในตำแหน่งสายงานนิติกรได้ก็ตาม แต่การปฏิบัติงานดังกล่าว มีลักษณะเป็นครั้งคราว มิใช่การปฏิบัติงานในลักษณะประจำ ดังนั้น การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งดังกล่าว จึงไม่อาจนับได้เต็มเวลา โดยต้องเป็นไปตามสัดส่วนของลักษณะงานในตำแหน่งสายงานนิติกรที่ได้ปฏิบัติงานจริง และไม่อาจนำช่วงระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานเฉพาะสายงานการสอนมานับเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรได้ เนื่องจากมิใช่งานที่มีลักษณะงานที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่อง รวมทั้ง มีคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการในระดับเดียวกับสายงานนิติกร เมื่อนำระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในสายงานนิติกรของผู้ฟ้องคดีทั้งหมดขณะปฏิบัติงานที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น ๓ ปี ๓ เดือน ๑๙ วัน กับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีลักษณะงานเชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับสายงานนิติกร ซึ่งไม่อาจนับได้เต็มเวลาดังที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น มานับรวมเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงาน

นิติการแล้ว ยังไม่ครบระยะเวลา ๘ ปี ตามที่กำหนด จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนที่จะได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ แล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๖๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ที่ ๘๐๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งเลื่อนและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเคยมีคำขอให้ศาลปกครองชั้นต้นเรียกพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินของผู้ฟ้องคดีจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยคดี แต่ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลพินิจไม่เรียกพยานเอกสารตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ และได้วินิจฉัยว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจนจึงไม่อาจนำมานับเป็นระยะเวลาเกื้อกูลในสายงานที่จะแต่งตั้งได้ คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวจึงไม่ชอบ นั้น เห็นว่า เมื่อการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครองเป็นกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ศาลใช้ดุลพินิจดำเนินการได้ตามที่เห็นเป็นการสมควรและเหมาะสม และไม่ปรากฏเหตุว่า การดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นขัดต่อพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เมื่อศาลได้พิจารณาบรรดาเอกสารหลักฐานในสำนวนคดีของคู่กรณีที่ยื่นต่อศาลแล้ว เห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลจะใช้วินิจฉัยคดีได้ ศาลจึงไม่จำเป็นต้องเรียกพยานเอกสารตามคำขอของผู้ฟ้องคดีมาประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ๗ ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ นั้น เห็นว่า การเข้าสู่ตำแหน่งนิติกร ๗ ว ของผู้ฟ้องคดี เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒

/อยู่ ณ วันที่...

อยู่ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ มีความประสงค์ขอย้ายเปลี่ยนสายงานจากตำแหน่ง ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษาตามมาตรา ๓๘ ก. มาเป็นตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อมาดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ที่ว่างอยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ตามกรอบอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนด โดยผู้ฟ้องคดีมีระดับตำแหน่งตรงตามที่กำหนดในกรอบอัตรากำลัง และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ คือ ได้รับปริญญาตรีทางกฎหมาย และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี โดยได้ปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และผู้ฟ้องคดีสมัครใจเปลี่ยนตำแหน่ง จึงสามารถแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๗ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ว่างอยู่ได้ อันเป็นไปตามแนวทางการแต่งตั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยมีอาจถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ นั้น เป็นการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น นอกจากจะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ ตามมาตรฐานตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประเภทบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ที่กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ แล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามแนวทางที่ ก.พ. กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวมาใช้โดยอนุโลมกับการแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ซึ่งคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งตามคุณวุฒิและระดับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง เป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ จึงย่อมอยู่ภายใต้เงื่อนไขของหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

/ตามหนังสือ...

ตามหนังสือดังกล่าว และมีได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย
พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายธีระเดช เดชะชาติ

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

วันที่อ่าน ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ชาริกา : ผู้พิมพ์

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๔๘/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๗๓/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง

- นายสุนทร ลำพู ผู้ฟ้องคดี
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ที่ ๑
- ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เดิม) ที่ ๒
- คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
- ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เดิม) ที่ ๓
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๔
- คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๑๖๗๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙

/ซึ่งมีผล...

ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยข้อ ๕ ของคำสั่งดังกล่าว กำหนดให้ยุบเลิก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา และให้โอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยข้อ ๖ ของคำสั่งดังกล่าว กำหนดให้โอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ ของศึกษาธิการจังหวัด จึงให้ถือว่าศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ และคณะกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แทน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต ๑ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงศึกษาธิการจังหวัด เพชรบุรีและคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรีตามลำดับ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดหว่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดี สอบผ่านภาค ก สมรรถนะและความรู้ความสามารถทางการบริหาร ตามประกาศสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง ประกาศผลการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการสอบภาค ก (บัญชีสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ) ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ และในการสอบภาค ข และภาค ค ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านและได้รับการ ขึ้นบัญชีในลำดับที่ ๒๖ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เรื่อง ผลการคัดเลือกข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มีกำหนดการขึ้นบัญชีไว้เป็นเวลา ๒ ปี ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๓

พฤษภาคม ๒๕๕๔ บรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือกลำดับที่ ๒๑ และลำดับที่ ๒๕ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ทั้งนี้มีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านไทรงาม และโรงเรียนวัดใสกระดานว่างอยู่ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ทราบว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ส่วนที่ ๓ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งส่วนราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อทราบและถือปฏิบัติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีมติให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา และให้ส่วนราชการเลื่อนการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ออกไปก่อนจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาใหม่ จึงมีมติให้ใช้บัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกตามประกาศของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ขึ้นบัญชีภาค ข และภาค ค ไว้ โดยในกรณีผู้ผ่านการคัดเลือกตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่บัญชี ภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถ้ามีตำแหน่งว่างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษายังไม่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือก ก็ให้ดำเนินการต่อไป หรืออยู่ระหว่างดำเนินการ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ หากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยให้ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็น และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งในระยะเวลาดังกล่าวมีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาว่างเพิ่มขึ้นอีก ๑ ตำแหน่ง คือ โรงเรียนบ้านวัง จึงมีสถานศึกษาที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการว่าง รวม ๓ ตำแหน่ง คือ โรงเรียนบ้านวัง โรงเรียนบ้านไทรงาม และโรงเรียนวัดใสกระดาน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้ปฏิบัติตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามลำดับ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามสิทธิของผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษาใหม่ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๓๘๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือก ภาค ก และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือก ภาค ข และ ภาค ค เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศรับสมัครคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการคัดเลือก ภาค ก สมรรถนะและความรู้ความสามารถทางการบริหาร ผู้ฟ้องคดีได้สมัครและผ่านการคัดเลือก ภาค ก เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ต่อมา เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศรับสมัครคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการสอบ ภาค ข และภาค ค ผู้ฟ้องคดีได้สมัครและผ่านการคัดเลือกได้ลำดับที่ ๒๖ ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้ผ่านการพัฒนาตามหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รุ่นที่ ๒๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ในการ...

ในการดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ว่าง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ กำหนดว่า โรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนไม่ถึง ๓๐ คน จะไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษา จากข้อมูลอัตรากำลังครูของสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ โรงเรียนบ้านไทรงาม มีนักเรียนจำนวน ๒๗ คน และโรงเรียนวัดใสกระดาน มีนักเรียนจำนวน ๒๕ คน ซึ่งไม่ถึง ๓๐ คน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามผลการคัดเลือกได้ สำหรับตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเป็นตำแหน่งว่างจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นตำแหน่งว่างที่เกิดขึ้นหลังจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือก โดยครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งไม่เป็นไปตามมติ ก.ค.ศ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จึงไม่สามารถบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังได้ ในส่วนของการพิจารณาหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ของผู้ฟ้องคดี นั้น ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือชี้แจงให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในรูปคณะบุคคล และได้ปฏิบัติเท่าเทียมกันทุกรายตามแนวปฏิบัติ ขั้นตอน หลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กำหนดทุกประการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ยื่นคำให้การ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการจัดอบรมหลักสูตร การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาลำช้า เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาเมื่อมีตำแหน่งว่างในขณะนั้น ประกอบกับประกาศของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ประกาศรับสมัครคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการ สถานศึกษา ในการสอบ ภาค ข และภาค ค และประกาศบัญญัติผู้ผ่านการคัดเลือก ไม่มีการ กำหนดหรือระบุไว้ว่า โรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๓๐ คน จึงจะบรรจุ แต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ อำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นอำนาจของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มิใช่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต ๑ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ มีหน้าที่เพียง ให้ความเห็นชอบตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอมาเท่านั้น นายประสิทธิ์ ใจช่วง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบกลุ่มบริหารงานบุคคล ได้กล่าวว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กำหนดว่า นักเรียน ๒๐ คน ขึ้นไป จึงจะมีผู้บริหาร การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดให้มีจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๓๐ คน จึงจะบรรจุแต่งตั้ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ จึงเป็นการกำหนดเกินกว่าที่มาตรฐานกลางกำหนดไว้ ประกอบกับ เมื่อคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ก็ไม่ได้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา เพื่อนำมาปฏิบัติและบังคับใช้ต่อไป การกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักการบริหารงานบุคคล ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีเจตนาที่จะไม่บรรจุและแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา เนื่องจากได้นำมติของคณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกันประมาณ ๒ ปี ๑๑ เดือน ๒ วัน หลังจากที่มิชอบพิพาทในคดีนี้ เพื่ออุดช่องว่างในทางคดี ทั้งนี้ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ สถานศึกษาที่มี ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สำหรับใช้บรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือก ในครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ จากแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๕๔ รายงานการปฏิบัติงาน

/ในสถานศึกษา...

ในสถานศึกษาปี ๒๕๕๓ จากระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้อมูล obec-smis จากเว็บไซต์สารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเอกสารของโรงเรียนบ้านไร่ดอน ปรากฏว่า โรงเรียนบ้านไร่ดอนมีนักเรียน จำนวน ๒๙ คน ไม่ถึง ๓๐ คน ตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดไว้ แต่ก็มีกรบรรจุแต่งตั้ง นายกิตติสันต์ น้ำทิพย์มงคล ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านไร่ดอน จึงเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี นอกจากนั้น ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องเป็นผู้พิจารณาคำร้องทุกข์ มิใช่พิจารณาโดยประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นบุคคล การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การต่อศาลไม่ครบถ้วน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ข้อ ๒ กำหนดว่า กรณีผู้ผ่านการคัดเลือกตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษาที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชีระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถ้ามีตำแหน่งว่างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษายังไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือก ก็ให้ดำเนินการต่อไป หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการแต่ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ดำเนินการต่อไป จนแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ หากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งผู้มีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๒ ของหนังสือดังกล่าว เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีเสนอเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาและมีมติ แต่อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งรายชื่อผู้เข้ารับการพัฒนาไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้ประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการพัฒนา ก่อนบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/มีผู้เข้ารับ...

มีผู้เข้ารับการพัฒนา ๒ คน คือ นางสาวรุ่งทอง ทศนาลัย ซึ่งเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในลำดับที่ ๒๕ และผู้ฟ้องคดี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเลือกผู้ใดเข้ารับการพัฒนาในช่วงเวลาใด เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่อาจกำหนดเงื่อนไขหรือองค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือกผู้เข้ารับการพัฒนาไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการรับสมัครคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการสอบภาค ข และภาค ค เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้กำหนดวิธีดำเนินการไว้ ๗ ข้อ ซึ่งทั้ง ๗ ข้อนี้ มิได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องกำหนดหรือระบุว่าจะเรียนขนาดเล็กลำมีจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๓๐ คน จึงจะบรรจุและแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาไว้แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒ มีมติอนุมัติให้นายสุพจน์ หนองมีทรัพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคู้งตำหนักไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากคลอง เป็นผลให้โรงเรียนวัดคู้งตำหนักมีตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนว่าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติไม่พิจารณาย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนวัดคู้งตำหนัก เนื่องจากโรงเรียนวัดคู้งตำหนักมีนักเรียนจำนวน ๒๓ คนไม่ถึง ๓๐ คน ไม่เป็นไปตามมติคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ จึงฟังเป็นที่ยุติแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อนุมัติให้นำมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ มาใช้เป็นแนวปฏิบัติในการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒ จากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีทั้งสิ้น ๓๐ ราย โดยมีผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน ๒๖ ราย สละสิทธิหรือขอสงวนสิทธิ จำนวน ๒ ราย และมีได้รับการแต่งตั้ง จำนวน ๒ ราย ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาแต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกจากบัญชีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีการนำเสนอข้อมูลจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียนเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับทราบ ว่า โรงเรียนที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาว่างมีจำนวน

นักเรียนถึง ๓๐ คนหรือไม่ เพื่อจะได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เมื่อโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม มีนักเรียน ๒๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติไม่อนุมัติการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษา และมีหมายเหตุในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อย่างชัดเจน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ มาใช้เป็นแนวปฏิบัติตั้งแต่ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ส่วนในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้มีการอ้างถึงมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เนื่องจากโรงเรียนบ้านไทรงาม ถึงแม้จะมีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาว่าง แต่จำนวนนักเรียนมีเพียง ๒๗ คน ทำให้ไม่สามารถแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ได้ จึงต้องนำมติดังกล่าวมาอ้างประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วย ส่วนโรงเรียนบ้านไร่ดอน ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ มีจำนวนนักเรียน ๒๘ คน ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เด็กหญิงจันทร์นภา เย็นใจ ได้ย้ายเข้ามาเรียน จึงทำให้โรงเรียนบ้านไร่ดอน มีนักเรียน จำนวน ๓๐ คน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๕๙๐/๒๕๕๓ โดยอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งนายกิตติสันต์ นันทิพย์มงคล ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไร่ดอน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติอนุมัติแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไร่ดอน จึงเป็นไปตามมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายอรุณ สรรพคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัง ได้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควรดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัง นั้น ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ข้อ ๒ กำหนดองค์ประกอบในการดำเนินการเพื่อบรรจุแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาไว้ ๒ ประการ ดังนี้ องค์ประกอบที่ ๑ บัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกจะต้องครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะครบกำหนดในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ องค์ประกอบที่ ๒ ถ้ามีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาว่าง ตั้งแต่

/วันที่...

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ยังไม่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือก ก็ให้ดำเนินการต่อไป หรืออยู่ระหว่างดำเนินการ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีได้จะต้องเข้าองค์ประกอบตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ดังกล่าว แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ตามบัญชีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี ในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งเข้าองค์ประกอบที่ ๑ ก็ตาม แต่จากคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ ได้แต่งตั้งให้นายอรุณซึ่งเดิมดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัง ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ดังนั้น ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังจะว่างอย่างรวดเร็วที่สุดคือ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จึงไม่เข้าองค์ประกอบที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ การที่ผู้ฟ้องคดีอาจเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้นั้น ต้องเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องมาจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาชั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลงมา ให้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเป็นธรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษา จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เป็นอย่างชัด จึงต้องใช้สิทธิ

/ร้องทุกข์...

ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายใน ๓๐ วัน ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ขอความเป็นธรรมต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหาย ตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายได้กำหนดไว้โดยเฉพาะตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว สอดคล้องกับคำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ดำเนินการวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงเกิดสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้ว ซึ่งวันที่รู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดี คือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ คือ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และผู้ฟ้องคดีชอบที่จะยื่นคำฟ้องในคดีนี้ต่อศาลภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ (ที่ถูกคือ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕) จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ได้ส่งข้อมูลข้าราชการ ที่ผ่านการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาภายในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ แล้ว เป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีพยานหลักฐานการส่งเอกสาร และกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศร ๐๒๐๖.๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งมีได้บังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องกำหนดว่า โรงเรียน ขนาดเล็กถ้ามีจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๓๐ คน จึงจะแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ นั้น หลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็ไม่ได้กำหนดไว้เช่นกันว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อนุมัติให้นำมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ มาใช้เป็นแนวปฏิบัติในการแต่งตั้ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒ นั้น การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการบริหารจัดการภายในของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น จะนำมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ดังกล่าวมาบังคับใช้กับ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นบุคคลภายนอกไม่ได้ นอกจากนั้น เมื่อมีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาว่าง จะมีการย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งระหว่างผู้อำนวยการสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ และยังมี การรับย้ายผู้อำนวยการสถานศึกษา นอกเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ เข้ามาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อมีตำแหน่งว่าง จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเป็นการ เลือกรับปฏิบัติกับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องภายในระยะเวลาการฟ้องคดี เพราะกรณีนี้ เป็นคำสั่งที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ กฎหมายบังคับให้ผู้ออกคำสั่งทางปกครองต้องระบุ วิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งด้วย มิเช่นนั้น ระยะเวลาในการ ฟ้องเพิกถอนคำสั่งจะขยายเป็นหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒ มิใช่เลือกปฏิบัติกับผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียว การดำเนินการตามมติของ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงกระทำการไปโดยเจตนาสุจริต มิได้มีเจตนาที่จะ กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีไม่ให้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ฟ้องคดี ได้ยินยอมสมัครใจที่จะเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเมื่อเป็นผู้สอบขึ้นบัญชีได้ ก็ต้องตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดไว้เช่นเดียวกับผู้สอบขึ้นบัญชีได้ในบัญชีเดียวกันรายอื่นๆ ด้วย เมื่อมีตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะพิจารณา รับย้ายจากผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เขียนคำร้องขอย้ายและมีความประสงค์จะย้ายมา ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเขตพื้นที่การศึกษาอื่น โดยการพิจารณารับย้ายนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๒๖๗๗ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ มิได้สั่งการห้ามมิให้ ผู้อำนวยการสถานศึกษา นอกเขตพื้นที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เขียนคำร้องขอย้ายไว้แต่อย่างใด และเมื่อผู้ประสงค์ขอย้ายได้ยื่นคำร้องขอย้ายตามแบบที่ ก.ค.ศ. กำหนดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายพิจารณาคำร้องของผู้ที่ประสงค์

/ขอย้าย...

ขอย้ายทุกรายในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนอกเขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมกันในคราวเดียวกัน โดยให้พิจารณารับย้ายก่อนการบรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับคัดเลือก และเมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายได้พิจารณาแล้วเสร็จ จึงเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณานุมัติให้ย้ายผู้บริหารสถานศึกษาไปดำรงตำแหน่งในเขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไร่ดอน ในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งในวันที่ทำการพิจารณา นั้น โรงเรียนบ้านไร่ดอน มีนักเรียนจำนวน ๓๐ คน ซึ่งเป็นไปตามมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ ส่วนข้ออ้างที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี นั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้ระบุให้ชัดแจ้งว่า คำสั่งที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ นั้น เป็นคำสั่งใด ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมจำนวน ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอความเป็นธรรมเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยเนื้อหาของหนังสือดังกล่าวเป็นการร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายได้กำหนดไว้โดยเฉพาะตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว ในการพิจารณาหนังสือขอความเป็นธรรมฉบับดังกล่าวนี้ ข้อ ๗ (๒) ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้พิจารณา มีเพียงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น ที่ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ชี้แจงผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจพิจารณาร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิใช่คำสั่งทางปกครอง เพราะมิได้กระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้นๆ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนหนังสือฉบับที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอความเป็นธรรมเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยเนื้อหาของหนังสือดังกล่าวเป็นเรื่องเดิมที่เหมือนหนังสือฉบับแรก แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดความคับข้องใจจากการกระทำดังกล่าว

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นอย่างช้าที่สุดตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ดังนั้น วันที่รัฐหรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี จึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องทุกข์ฉบับแรก มิใช่ตามหนังสือร้องทุกข์ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ กรณีจึงถือว่า มีเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้และผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ในวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวคือ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะยื่นคำฟ้องในคดีนี้ต่อศาลปกครองภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐหรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ๒ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ศาลมีอำนาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการสอบภาค ข และภาค ค สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลำดับที่ ๒๖ ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มีระยะเวลาขึ้นบัญชี ๒ ปี นับแต่วันประกาศขึ้นบัญชี ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ทราบว่าตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทรงามว่างอยู่แต่ไม่มีการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว จึงสอบถามผู้เกี่ยวข้องและได้รับแจ้งว่าโรงเรียนบ้านไทรงามมีนักเรียน ๒๘ คน ไม่ถึง ๓๐ คน ไม่สามารถดำเนินการแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอความเป็นธรรม โดยเห็นว่าการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการเลือกปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง และคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ไม่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีการกำหนดจำนวนนักเรียน จึงไม่สามารถนำมติของคณะกรรมการฯ มาถือปฏิบัติได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถือปฏิบัติตามมติดังกล่าว จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหายและประโยชน์อันควรพึงได้รับจากทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ทำการแทน...

ทำการแทนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า การดำเนินการดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว ต่อมา เลขาธิการ ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ว่า กรณีผู้ผ่านการคัดเลือกตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถ้ามีตำแหน่งว่างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษายังไม่ดำเนินการ เกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือก ก็ให้ดำเนินการต่อไป หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือก เนื่องจากใกล้สิ้นสุทธระยะเวลา ผ่อนผัน ประกอบกับโรงเรียนบ้านวังมีตำแหน่งผู้อำนวยการว่าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเป็นตำแหน่งว่างที่เกิดขึ้นหลังจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี และได้ใช้ตำแหน่งว่างดังกล่าวดำเนินการตาม หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาแล้ว ส่วนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้มี หนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ไปยังประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ว่างในโรงเรียนบ้านไทรงาม โรงเรียน วัดใสกระดาน หรือโรงเรียนบ้านวังต่อไป แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่ได้ร้องทุกข์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๕ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการ ร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเห็นได้ว่า ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยการพิจารณาอนุมัติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อเหตุแห่งความเดือดร้อนเสียหายเกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการแทนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเป็นคำร้องทุกข์ที่ยื่นพ้นกำหนดระยะเวลาอันเป็นคำสั่งปฏิเสธไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มีตำแหน่งว่างอยู่ เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีที่แม้จะไม่ได้ขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว แต่การขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ย่อมหมายถึงการขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีโดยปริยาย ซึ่งหากไม่เพิกถอนคำสั่งจะยังคงมีผลตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมไม่อาจดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครูได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์แล้วตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๓ ถึงข้อ ๖ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยที่คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ แต่ไม่ปรากฏว่าได้ระบุงกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้ง และไม่ปรากฏว่ามีการแจ้งกรณีดังกล่าวใหม่ ดังนั้น ระยะเวลาสำหรับการร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีระยะเวลา

/สั้นกว่า...

สั้นกว่าหนึ่งปี จึงต้องขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๓ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดี ทราบคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยได้รับแจ้งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และได้ทราบคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยได้รับแจ้งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ถือว่าผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ภายใน ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่าเป็นคำร้องทุกข์ที่ยื่นเมื่อพ้นระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งและมีมติ ไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาจึงไม่ถูกต้อง เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องทุกข์ โต้แย้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ได้ส่งหนังสือ ร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับ หนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้อง พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าวตามนัย มาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๑๑ วรรคสาม และข้อ ๑๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์ และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องพิจารณาคำร้องทุกข์ ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในวันดังกล่าว จึงต้องถือว่าวันถัดจาก วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คือ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีและนับเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดีที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งต้องยื่นคำฟ้องภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว คือ ภายในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๔๙ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยไม่ต้องรอ คำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาร้องทุกข์ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องขอให้ศาล เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนในวันที่ ๕

พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแล้วตามนัยมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องในส่วนที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ไว้พิจารณาได้

สำหรับคำขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งมีการแจ้งสิทธิการฟ้องคดีและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ตามหลักฐานไปรษณีย์ตอบรับเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณาได้

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ที่แจ้งตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีนับแต่วันที่มติดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีใหม่ โดยให้นำเหตุที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม กรณีไม่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่คดีถึงที่สุด

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่แจ้งว่า การไม่แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทรงาม เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนไม่ถึง ๓๐ คน ซบแล้ว และหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ (ที่ถูกต้องหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๙๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) ที่แจ้งว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังว่างหลังจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกครบกำหนดการขึ้นบัญชี จึงไม่อาจแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ระบุวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าว เป็นการไม่แจ้งสิทธิในการฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามนัยมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ดังนั้น ระยะเวลาในการฟ้องคดีจึงขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษารับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในประเด็นดังกล่าวไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๙๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มิได้แจ้งกรณีนี้อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งและระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือโต้แย้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นั้นเป็นการขยายระยะเวลาออกไปเป็น ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๕ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มิใช่เป็นการขยายระยะเวลาออกไปเป็น ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากยังอยู่ในขั้นตอนและวิธีการที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องกระทำก่อนที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง อันเป็นเงื่อนไขในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่วนวันที่จะถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดี นั้น จะต้องเป็นวันถัดจากวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้นแล้ว หรือไม่ได้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑ วรรคสาม และข้อ ๑๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีและคู่กรณีไม่ประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดหว่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒ เป็นผู้สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ในลำดับที่ ๒๖ ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เรื่อง ผลการสอบคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยมีระยะเวลาขึ้นบัญชี ๒ ปี นับแต่วันประกาศขึ้นบัญชี ซึ่งครบกำหนดในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ต่อมาผู้ที่คัดเลือกได้ในลำดับที่ ๒๑ และลำดับที่ ๒๕ ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านไทรงามว่างอยู่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี โดยอ้างมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ไม่ให้แต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาใหม่ในโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า ๓๐ คน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอความเป็นธรรมในการไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทรงาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการแทนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๗๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามประกาศ

/สำนักงาน...

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๓ วรรคสอง ต่อมา เลขาธิการ ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง การใช้บัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกตามประกาศของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยข้อ ๒ กำหนดว่า กรณีผู้ผ่านการคัดเลือกตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถ้ามีตำแหน่งว่างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษายังไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือก ก็ให้ดำเนินการต่อไป หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ หากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยให้ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.ค.ศ. จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือก เนื่องจากใกล้สิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผันให้ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ประกอบกับโรงเรียนบ้านวังมีตำแหน่งผู้อำนวยการว่าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเป็นตำแหน่งว่างที่เกิดขึ้นหลังจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และได้ใช้ตำแหน่งว่างดังกล่าวดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาแล้ว ส่วนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้มีหนังสือชี้แจงผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ร้องทุกข์ไปยังประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี

/ให้ดำรง...

ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ว่างต่อไป และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แล้วมีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมิได้ร้องทุกข์ภายในกำหนดตามข้อ ๕ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยอนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี นับแต่วันที่มติดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีใหม่ โดยให้นำเหตุที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม กรณีไม่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่คดีถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องที่ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๘๘ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้อง

ยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ผู้ออกคำสั่งระบุนิติการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏต่อผู้ออกคำสั่งใดในภายหลังว่า ตนมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นดำเนินการแจ้งข้อความซึ่งพึงระบุนิติการตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีนี้ ให้ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเริ่มนับใหม่ นับแต่วันที่ผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งข้อความดังกล่าว วรรคสาม บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่ตามวรรคสองและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องมีกำหนดน้อยกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา... ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา มาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเห็นว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง มีมติไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. และวรรคสาม บัญญัติว่า มติของ ก.ค.ศ. ตามวรรคสอง ให้เป็นที่สุด และมาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์และพิจารณาร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. และ กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า การร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ ในกรณีที่ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชา หรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎ ก.ค.ศ. นี้ ข้อ ๕ กำหนดว่า การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์... ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา... และข้อ ๑๑ วรรคสาม ประกอบข้อ ๑๓ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยให้มีคำชี้แจงประกอบด้วย เพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ และให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือ ก.ค.ศ. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จ ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกสองครั้ง ครั้งละสามสิบวัน รวมเวลาที่ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบเจ็ดวัน ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้ว (๑) ถ้าเห็นว่าเหตุที่ทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือเหตุแห่งความคับข้องใจ หรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการสอบภาค ข และภาค ค สังกัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลำดับที่ ๒๖ ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบว่ามี การเรียกผู้ผ่านการคัดเลือก เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาถึงลำดับที่ ๒๕ แล้ว และบัญชีรายชื่อ ผู้ผ่านการคัดเลือกจะครบกำหนด ๒ ปี ในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่ไม่มีการแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ทั้ง ๆ ที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทรงามว่าง เมื่อสอบถาม ก็ได้รับแจ้งว่า โรงเรียนบ้านไทรงามมีนักเรียนไม่ถึง ๓๐ คน ซึ่งคณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ได้มีมติเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ให้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการ

สถานศึกษาใหม่ในโรงเรียนที่มีเด็กนักเรียนต่ำกว่า ๓๐ คน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเป็นธรรมในการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทรงาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการแทนประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า การดำเนินการดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ต่อมา เลขาธิการ ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ว่า กรณีผู้ผ่านการคัดเลือกตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่บัญชีภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถ้ามีตำแหน่งว่างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่บัญชี ภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี แต่ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษายังไม่ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือก ก็ให้ดำเนินการต่อไปหรือหากอยู่ระหว่างการดำเนินการ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ หากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยให้ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็น และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.ค.ศ. ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า เนื่องจากใกล้สิ้นสุทธระยะเวลาผ่อนผันให้ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้ง ประกอบกับโรงเรียนบ้านวังมีตำแหน่งผู้อำนวยการว่าง จึงขอให้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเป็นตำแหน่งว่างที่เกิดขึ้นหลังจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และได้ใช้ตำแหน่งว่างดังกล่าวดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาแล้ว เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงมี

หนังสือถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้มีการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน ๒ ครั้ง โดยครั้งแรก ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอความเป็นธรรม กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทรงาม และขอให้ ทบทวนและพิจารณาแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มี หนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อผู้ฟ้องคดีว่า การดำเนินการดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว และครั้งที่สอง ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ขอให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านวัง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเป็นตำแหน่งว่างที่เกิดขึ้นหลังจาก บัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกภาค ข และภาค ค ครบกำหนดการขึ้นบัญชี และได้ใช้ตำแหน่งว่าง ดังกล่าวดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาแล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ทราบดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นคำสั่งปฏิบัติที่ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพสิทธิของผู้ฟ้องคดี หนังสือดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อ ๓ ถึงข้อ ๖ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่โดยที่คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่ได้แจ้งสิทธิ ในการร้องทุกข์ ซึ่งมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการ

/ทางปกครอง...

ทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น จึงต้องนำหลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับกับกรณีนี้ ซึ่งมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุงกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งการยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง เมื่อระยะเวลาในการร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี จึงต้องขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ศร ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ศร ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แล้ว ได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการยื่นคำร้องทุกข์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้ว ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดก่อนฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ ได้ส่งหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบเจ็ดวันนับแต่วันดังกล่าวตามมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๑๑ วรรคสาม และข้อ ๑๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาหนังสือร้องทุกข์ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ผู้ฟ้องคดีรับทราบมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว คือภายในวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เนื่องจากวันดังกล่าวตรงกับวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ จึงให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันหยุดนั้น คือต้องฟ้องภายในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการฟ้องคดีภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลปกครองจึงรับคำฟ้องในส่วนที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวไว้พิจารณาได้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น

คดีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติว่า ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา... และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของตนในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑)... (๓) ด้านการบริหารงานบุคคล ...(ค) การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง... การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ วาระที่ ๖.๓ มีมติเห็นชอบเรื่องโรงเรียนขนาดเล็ก โดยกำหนดให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๓๐ คน จึงจะบรรจุและแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ อนุมัติเป็นหลักการ กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ มีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาว่าง และจำนวนนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ กำหนด ให้เรียกผู้สอบคัดเลือกได้ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งผ่านการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด เลือกดำรงตำแหน่งว่างเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามผลการคัดเลือกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้รับมอบอำนาจในการสรรหาและบรรจุแต่งตั้งจากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามข้อ ๓ (๓) ของประกาศดังกล่าว จึงไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า ๓๐ คน ตามมติของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ และยึดถือเป็นแนวปฏิบัติมาโดยตลอด และจากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาอื่นว่าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เลือกปฏิบัติโดยนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้กับผู้ฟ้องคดีเพียงรายเดียว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๔๗๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบว่าการไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทรงาม ซึ่งมีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า ๓๐ คน จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

/กรณีนี้...

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัง ซึ่งเป็นตำแหน่งว่าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัง เป็นตำแหน่งว่างจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมย้ายไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ ซึ่งเป็นตำแหน่งว่างที่เกิดขึ้นหลังจากบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกครบกำหนดการขึ้นบัญชี ๒ ปี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้ตำแหน่งว่างดังกล่าว ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กำหนดแล้ว เห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเดิมย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต ๑๐ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต ๑๐ ที่ ๓๕๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัง จึงเป็นตำแหน่งว่างหลังจากบัญชีรายชื่อที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้ถูกยกเลิกเนื่องจากครบเวลาขึ้นบัญชี ๒ ปี นับแต่ ประกาศขึ้นบัญชีแล้ว ดังนั้น กรณีบรรจุและแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังจึงไม่อยู่ในข่ายที่ต้องปฏิบัติตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๑๐๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง การใช้บัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกตามประกาศของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๔/๘๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ไม่สามารถบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังได้ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมายแล้ว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี นับแต่วันที่มิมีมติดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการวินิจฉัยคำร้องทุกข์ ของผู้ฟ้องคดีใหม่ โดยให้นำเหตุที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม กรณีไม่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/มาประกอบ...

มาประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่คดีถึงที่สุด นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางเพ็ญศรี วงศ์เสวี

วันที่อ่าน ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ชาลิตา : ผู้พิมพ์